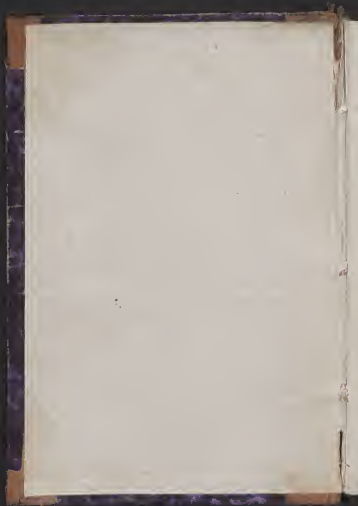

2.230
Pon

268

Pon

Sannleiki
Gudhræðslunnar /
í Einfalldri, þó ænægjansligri
Mtstjring

Þfir þaþ

Þitla Barna-Lærdoom

Educ

CATECHISMUM,

Hins Sæla

Doct. MART. LUTHERI;

Jñthalldandi allt þad sem sæ þarf að
vita og glæra, er vill verða Sæluhoolþiñ.

Samañskrifadur

Estir Konungsligt Alþean aðugustu Skip
Til Almæniligrar Bræfunar.

Selst iabundiñ 10. Kistum.

Þricktur æ Hoolum i Hialltadal,
Af Eyrist Gudmundsþyni Hoff

ANNO 1764.

Dei sem kenna öðrum, edur læra
ísl Christilig Fræði, athugi:

1.) Ad Spurningar, sem Estrif er við að
satiðni, eiga ekki að lærast, után að, af þeim
n eru Tornæmir, edur hafa lúla Tíð til slíkt,
a Jófana; Heldur eiga þær að lelast og vel
nfrvegast af þeim. En þau Ungmenn, sem hafa
vetra Mæmi og Tíð, eiga að læra þær, og ekk-
rt í þessum Fræðum undanfella.

2.) Það sem í Greinum Ritningarmálar fínst
ed Upphafs Bókstafum, edur svo kolladum
ersaliis, er Attridis Ord í þeim, til bestu
seviðsingar því sem svarad þessur verid til Spur-
ingarnar.

Sax Litli Luthert

CATECHISMUS.

Þetta eru Tíju Fagra Bodd
 .GUDS.

Fyrsta Boddord.

Eg er DRÖTTEŋ Gud þín, þú skalt
 ekki hafa Annarliga Gudi fyrir mig
 Hvað er það? Það er.

Biet eigum þess alla Slut fram, Gud
 tist, hann ad Elfa, og að hann ein ad Erwa.

Annad Boddord.

Þú skalt ekki leggja Nafn DRÖ-
 uds þíns vid Hiegooma, því DRÖ-
 mun ei halda þann Saktlausast,
 vlar hans Nafn Hiegoemliga.

Hvað er það? Það er.

Biet eigum ad Ditast og Elfa Gud

Langvum eigum vier Jls ad bidia i h
 Nasni , Eigi sveria vid pad nie Fiolkingi fr
 ia, Eigi Livga nie Svijlia , heldur eigum v
 Guds Nasni ad arkalla i ollum vorum Nau
 synium, pad ad tilbidia, Eofa pad, og því Pa
 ir ad giora.

Pridia Bodord.

Miñstu ad Helga Svijldar-Dag.
 DROTTINS Guds þijns.

Swad er þad?

Þad er.

Vier eigum ad Ottast og Elfa Gud.

Ad vier eigi fyrirlixtum Predikun, nie haf
 Ord, heldur eigum vier þad Heilagst ad halld
 giarnast hebra þad og læra.

Fiodorda Bodord.

Heidra kallt þu Fodur þin og Moð
 So þier vel vegni, og þu verdir Laug
 fur a Jerdini.

Swad er þad?

Þad er.

Vier eigum ad Ottast og Elfa Gud.

Ad vier eigi fyrirlixtum, vora Foreldra ,
 þa i m ofir oss eru bodnir , Eigi þa til R
 retum, heldur þa i Heideri hofum, þionum þ

og Þljódnir sínum, Elfum þá og Birtung veir

Fimta Bodoord.

Pu skalt ecki Mañ Deyda.

Hvad er það?

Það er:

Bier eigum að Ottast og Elfa Gud.

Að vler eigi meidum Hóls vors Naunga, ed
er glorum honum Wein í nokru, heildur ei
lum vier honum að biarga og við hialpa í
um hans Elfs Naundsynum.

Síxtta Bodoord.

Pu skalt ecki Hoordoom Driigle

Hvad er það?

Það er:

Bier eigum að Ottast og Elfa Gud.

Að vler lifum Hrelnferdugliga bædi í G
um og Berkum, so hvort ein eiski og í Heidr
fi sína Egta. Persoonu.

Síöunda Bodoord

Pu skalt ecki stela.

Hvad er það?

Það er:

Bier eigum að Ottast og Elfa Gud.

Að vler eigi grippum Gosh edur Þ-ning
Naunga, edur með felfum Kaup Ey
Undirhyggju, undir oss drogum; heiltur

vær, honum að hjálpa, so hans Gosh og Upp
Elldi arðartist og varðveitist.

Akkunda Bodord.

Du skalt ekki bera Falstann Bitni
burd að mootti þínum Naunga.

Hvad er það?

Það er:

Biet eigum að Ottast og Elska Gud.

Að vier eigi raugliga lívgum nokkuð að vort
Naunga, eigi svíkjum, baktolum, edur ostræ
væn hann í nokkuð, heildur eigum vier hann að a
saka, allt gett um hann að tala, og færa alla
hluti til betra Begar.

Risunda Bodord.

Du skalt ekki gyrnast Hins Naun
ga þíns.

Hvad er það?

Það er:

Biet eigum að Ottast og Elska Gud.

O vier eigi með Flærd stundum eptir Ar
Fast-Eign vors Naunga, edur undir of
gum með Vfirvarpi Laga og Riettinda, he
eigum vier þar til hjálpa og styrkja, að ho
fitt allt Ofkaddad.

Lijunda Bodord.

Du skalt ecki; Gyrnast Kvinnu Na-
unga þins, Eigi Ploun, nie Pioonust
Kvinnu, Eigi Ura nie Anna, og eckert þa
hans er.

Hvad er það?

Það er.

Bier eigum að Ottast og Elska Gud.

Ad vier eigi burt-tælum edur lofum frá vor-
um Naunga hans Eigiñ, Kvinnu, Pioonust
Book eda Kvif. Sie, heildur eigum vier að
mína og Radleggia, að hvor og ein sie sam-
astundi, að þiðna það honum skuldugt er.

Hvad seigir Gud af öllum þessum Bodordum

Han seigir so i Exod. Book XX. (v. 5. 6.)

Eg er Drottinn Gud þinn, Stev-
Bandslætari, vitlandi Naunglætis
raña æ Sonnum, I Pridiu og Flo-
Uttvilti, þeirra sem mig hafa, Ef-
andi Myrkunsemi i Pusund Eidi
sem mig elska, og min Bodord varð

Hvad er það?

Það er.

Gud hótar þeim hler öllum Vinnu,
vifia þessum hans Bodordum; Þvi eigi
að ottast og hræðast hans Reidi, og eg
glora moosi hans Bodordum: En þg

(8)
sem þessi hañs Þodord hallda / Þessar hañ sin
Mað, Mjstun, og öllum goðum Hlutum : Þa
þeir eigum vier Gud að Elfa, Erva þennum og
Trensta, og eptir hañs Þodordum glarnað a
giara.

Ervarjamenningin.

Þrsta Grein

AF SKÖPUNINN.

Jeg Ervi a Elu Gud Þodur Alma
ugan, Skapara Himins og Jarðar.

Þu er þuð ?

Þu er.

Jeg Ervi að Gud hañ skapad mig, ásamt
öllum öðrum Skiepnunum, og að hañ hañ giesit
mier Dnd og Elskama, Augu, Eyru og ala El.
Þu með Skyn og Skilningar. Þu, og að
öllu þessu en nu vid Magt heildur. Þu
itir hañ mier, og þeir sit noogliga, og Þu
giesit hañ mier, Klædi og Sklædi, Mat og
þu, Hrs og Heimili, Þodur og Moður
og Kvif. Þu, og allt þuð sem Gott er, með
þu eg með þarf til þessa Elfs Uppheil þis.
Þuendur mig og þuðveitir frá öllum Sko.

da og Hauska, og öllum illum hlutum. Þetta Gott veitir það mæ, af síni Einskiætti, Góðslegri, Góðligri, Góðgæfend og Meðkun-
 an allrar minnar Forþienustu og Þeðskuldun-
 ar. Sýrir það allt eg að honum Lof og Þæ-
 ir að gæta, þetta að þessum og hlýðni að ve-
 ra. Þetta eru vissulig Samindl.

Kunnur Græin

AF ENDURKJÆNNINGU.

Jeg Ervi að JESUM Christum Göt-
 þans Eingietni Drottini vörn, hver e-
 Gietni var af Heilögum Anda, Fæddur
 af Maríu Meðu, Þjundur undir Þor-
 Pillato, Krossfestur, Döddur og Gra-
 fidurstie það til Helvítis, Og að Þ-
 la Deigi Reis það upp frá Döddu
 Uppstie það til Himna, Situr nú
 Guds Födur Almáttugs Hægrí Ha-
 ar, og Þaðan mun það koma að dæ-
 lifendur og Dödda.

Hvæ er það?

Það er:

Jeg Ervi, að JESUS Christus síe Göt-
 Gud af Föðurnum Gietni sýrir allar

Þetta saður Maður , Fæddur af Mariu Meyu
 að hann sie minn Drottinn , sem mig glatadað
 og fyrirðæmdað Mann hefur afrekad , Endnæ-
 yst og Frelsad , frá öllum Syndum , Dæd-
 num og Dofuslins Balði , Eigi með Gulli n
 Gíslu , heildur með sinu Heilaga djernæt
 Blóði , og með sinu Saklausu Þínu og Dai-
 da ; So að jeg sie hans Eiginlig Eign , Eftir
 ir hans Balði , Í hans Ríki , honum þessu
 Eilífu Ríttlæti , Meinteyfi og Sæluhjálp , Ef
 þa sem hann er Sakaður af Dædanum Uppe-
 rísi , Eftir og Ríktir að Eilífu. Þetta eru vissi-
 lig Samindi.

Þridia Grein

AF HEBBUNGIN.

Jeg Ervi að Heilagari Anda , og að
 þar sie Ein , Helleg , Almennilig , Christ-
 i Kyrkia , Samment Heilagra , Fyrir
 giefning Syndanna , Hóldsins Uppreis-
 og eftir þetta Lífi , Eilíft Lífi. Amen.

Hvæð er það ?

Það er:

Jeg Ervi , að jeg gíeti ekki af síðals min-
 skaðrar minnar) eigin Kræfti edur Skilni-

ti

trwad ær Jesum Christum min Drottin,
 ut til hans komist, heildur hefur Heilagur And-
 mig fyrir Gudspjallanna Ríening, kallað og upp-
 lýst með sínum Afgjofum, Helgð mig og víð
 haldid i ríetti Trw : Víska sem hann alla aðr
 Christna Men ær Jorðu kallar, samann safnar
 Upplýstir og Helgar, og i eini ríetti Trw til Je-
 sum Christum varðveitir. Þ hverri Christiligi
 Korkiu hann Næðarsamliga fyrirgefur mier o-
 þllum Trwudum Dagliga allar Syndir : É
 ær Effra Deigi mun hann uppvefja mig og ær
 Men af Dauda, og gíefa mier, með öllu
 Ríetti-Trwudum, i Christo Jesu Elýst Vís-
 Gæluhjálp. Þetta eru Þíffullig Samir

Drottinlig Bæn.

Fadir vor þu sem ert ær Himni

Hvab er þad ?

þad er :

Gud vill hiet með tilseida oss og lofa,
 trwa skulum að hann sie vor ríettisigur Fad-
 vier hans samarlig Børn ; Svo vier þess h-
 ur með fullu Trw. aðar trausti meigum hann
 ia, svo sem good Børn bidia sín elskulegan F-
 ur.

Þrítta Bæn.

Helgisti Pítta Nafni.

Hvað er það?

Það er:

Guds Nafni er Sannarlega í sálfsu síer Heilagt, þó vier bidium ekki; En vier bidium í þessari Bæn, að það einni Helgisti hier með oss.

Hvernig stíedur það?

Nær Guds Orð kienist Ríettislega og hreinslaga, og vier eptir því lifum Heilaglega, so sem Guds Bortum hæfir. Þar til hialpti oss vor Elfskeigi Fadir að Himnum! En hver sem óðruvísi kienir edur lifir en Guds Orð biður, sat vanhelgar Guds Nafni að meðal vor. Þar feat arðveiti oss vor Elfskeigi Himneski Fadir!

Munnur Bæn

Tilkomi þitt Ríkti.

Hvað er það?

Það er:

Guds Ríkti kienur að sönu að vorrar Bæn, af sálfsu síer til, en vier bidium í þessari Bæn, að það einnig komi til vor.

Hvernig stíedur það?

Nær Gud giefur oss sín Heilaga Anda, so oss veitir þá Nád, að vier tröum háns Heilaga Orði, lifum heilaglega, hier Stundlega

en Ánars Heims Elstíflega.

Þridia Bæn.

Verdi þín Vilje, Svo að Jorðu seir
a Himni.

Hvad er það?

Það er:

Guds Goodur og Nærdugur Vilje verður
þó vier bidium eðli; En vier bidium i þessari
Bæn, að hans Vilje verði hler að meðal vor.

Hvornú stíedur það?

Nær Gud Onjtr og hindrar ell 31 Næ
og vondañ Bilja, þeirra semþvi vallda,
Guds Nafn Banhelgast, og hans Ríki næ
eigi til vor að koma; so sem eru Diosullin; S
muriñ og vor Holdligr Vilje: Heldur stot
ir hañ oss og stoduga giorir i sínum Ordum o
i Ermiñ, allt til vortu Elstíka. Þetta er þó
Myskunsamur og goodur Vilje.

Fjórdia Bæn.

Gief oss i Dag vort Dagligt B

Hvad er það?

Það er:

Gud giefur að Soñu Dagligt Braud,
vel Bondum Moñum, þó vier bidium eðli;
vier bidium i þessari Bæn, að hañ læti oss

Dagligt Brand vidurkieða, og med Paßlæti til
vor medtaka.

Þvad kallast Dagligt Brand?

Það kallast allt það sem Raundsonligt er til
þessa Viðs Biargar; Sem er, Matur og Drækt-
ur, Klæði og Skiði, Hús og Heimili, Tödu-
ur og Singlar, Kvif, Fienadur, Gof og Þen-
ingaar, Good Ega: Persoona, hlíðin Börn,
Daggt Þíðonusta-Koolf, Ferwir og Fróomir
Þfic Men, Good Almagaans Stloorn, Dag-
ræð Beduratta, Fridur, Heilbrygði, Sidse-
mi, Heður, goodir Binir, temfastir Raagrañ-
ar, Og allt annað þessulíkt.

Símta Bæn

Fyrirgief oss vorar Skuldir, So sem
Þier og fyrirgiefum vorum Skuldu-
Mantum.

Þvad er það?

Það er.

Þier hlíðum i þessari Bæn, að Fadir vor
Almestur villie eigi aðlita vorar Syndir, So
hafi fyrir þeirra Skuld, villie eigi veita oss vor-
Bæn, (Þvi við erum allra þeirra Bluta Dma-
tæir, sem þier hafi umbidium, og hófum eigi þa
þerofkandad) heður að hafi villie oss það all.

þessa þorir sína eiginlaga Raad ; Því dag-
 Syndaum vier, og forþienum ecki anad en Si-
 off ; So vilum vier og einnig þar i moot forþ-
 þessa af Hiarta, þeim sem oss ar mooti þriooti
 Og giora þeim Gott, sem vð oss-misgjora.

Síötta Bæn.

Elgi inleid þu oss i Freistni.

Hvad er það ?

Það er.

Gud Freistar að sonu einfis Máns, Ei-
 re bidium i þessari Bæn, að hann vilje vernd-
 is og vardveita frá Andskotans, Heimsins, e
 Houldsins Bielam, So vier hropum ecki i
 þeirra Tilteiging i Ban, Erv, Drænting, i
 adrar Stoor. Syndir og Lostu, og þó vier f-
 unsi af öllu þessu, þá latti hann oss um fjö-
 irvina og Sigrinum hallda.

Síounda Bæn.

Helldur Frelsa oss frá Illn.

Hvad er það ?

Það er.

Hier bidium vier ölls i Einu i þessari B-
 Kadit vor Himneskur frelsi oss frá öllu S-
 elfs og Sælar, Farsældar og Heidure; i
 o fjödustu, þá vor Danda Stund er komi.

giefi þan oss goðan Afgang, og taki oss mýst-
unsamliga til sín, wt þessum Eyndar-Dal, in
í Himna-Ríki.

Amen.

Þvad er þad ?

Þad er, að eg skal vera fullvið, að þessar vor-
ar Bænir sjeu vorum himneska Góður þakna-
mýgar, og af honum heyrðar: Þvi þan þesur
stærstur skýð, að vier skýldum með söððan
Hætti víðia, og þesur lofad, að þan villði oss
Bænheyrð. **AMEN! AMEN!**

Þad er Já, Samarlíga, þad skal so vera.

Sacramentum Heilagrar

SKJÖNNAR.

Fyrsta Spurning.

Þvad er Skjörn ?

Skjörni er eðfi einsamallt Vatn, heðdur er
þun þad Vatn, sem samant er reirðt og bundið
með Guds Bódordi, og með Guds Orði sam-
teingt.

Þvert er þad Guds Orð ?

Þad vor Herra Jesus Christus sagði blá
Matthæum í 28. Capítula: Farid wt mót all-
an Heiminn, kíendi allum Pjóðum, og
skírid

skjrid þá i Rafni Fodur, og Sonar,
 Andá Heilags.

Munur Spurning.

Hvad stodar oss og veitir Skjenn?

Hun wtvegur oss og veitir Fyrirgiefning Synd-
 ana, frelsar oss frá Daudanum og Döfslinu
 og giefur þeim öllum Eilífa Sálubíarlíp se-
 trwa þvi, sem Orðin Guds og Fyrirheitið lof

Hvor eru þau Guds Ord og Fyrirheit?

Þau vor Herra Jesús Christus seigir þ.
 Marcum i 16. Capítula: Hvor þau trwir e-
 verdur skjrdur, sá skal hoolpið verda,
 hvor þau ecki trwir, sá skal verda Fe-
 ndur.

Þridia Spurning.

Hvernig maa Batnid Orka so vegligra Gluta?
 Batnid maa aldrei slíks orka, heldur v-
 ad Guds Ord, þvert ad er i og med Batn.
 Erwið, Hvor ad slíkum Guds Ordum
 atninnu trwle; Þvi fyrir utan Guds Ord,
 atnid einsamalt Batn, en eingið Skjenn; E-
 jar Guds Ord samlagast Barninu, þa er
 skjenn. Þad er Nardarsullt Elyssins Bar-
 En

Endurgietningar. Laug í Heilögum Anda, so sem
 Paull Postuli seigir til Tit. í 3. Cap. Eptir síni
 Mýskunsemi hefur Gud oss hólpna gjerdt, fyrir
 þann Endurgietningar Batas Sæ, og Endurníjan Hei-
 lags Anda, þverum hann hefur noaglika viðhelli yfir
 oss, fyrir Jesum Christum, born Lauðvara, so vör
 Dættlætti fyrir þann Ræd, vrdum Erþingiar Eilífs
 Lífis, eftir Bonni: Þessi Ord eru son og Erw-
 anlig.

Síðrda Spurning.

Hvad merkir þeilíft Batas Skjrn?

Hun merkir það, að sá hinn Samli Adam í
 oss; að dagliga að drectíast og deyðast, fyrir Yd-
 ran og Yfirboot, með öllum Syndum og vonda-
 um Gyrdum; Og síðan dagliga fræm koma,
 og upp optur ríssa Einn nje Radur, sá ed lífa
 skal í Dættlæti og Heilagleika, fyrir Gudi æfín-
 liga.

Hvar stendur það skrifad?

Sancti Paull seigir til Rom. í 6. Cap.

Vör erum jardadir með Christo, fyrir Skjrnina í
 Dandan, Ad lífa so sem Christur er uppvakið frá
 Dandum, fyrir Dýrd Ræðursins, so eigum vör að
 gænga í Endurníjunu Lífisdaga.

Sacramentum heilags
 ALTARIS.

Þrýsta Spurning.

Hvad er Sacramentum Altaris ?

Sacramentum Altaris er sanðarligt Hold
Blood Drottins Bors Jesu Christi, und-
Braudi og Biskni, af honum siðalsum Jesu
Christo insett, oss Christnum Moðnum ad eta og
dricka.

Hvar sendur það skrifad ?

So' skrifa þeir Heilögu Gudspialla. Matthæus, Marcus, Lucas, og Sancti Pauli.
Vor Herra Jesus Christus, at þer-
ri Maatt sem hann forræddi var, fór
hann Braudid, gjordi Þackir, og brau-
dad, og gaf sínum Læriveinum, og sag-
di: Takid' og Etid', þetta er minn Líf-
ni', sem fyrir yður verdur giesið, giesið
það i minna Minning.

Somuleidis eftir Kvældsmæltíðina
doð hann Kaleifið, gjordi Þackir, og
einu hann og sagdi: Dreckid allir þið
f, þetta er Kaleikur hins Míja Testa-
mentis i minnu Bloodi, sem fyrir yð-
hellist, til Fyrirgiesningar Syndar.

glörid þetta, so opt sem þier þad drekklid,
i mǫnna Mǫnning.

Aunnur Spurning.

Hvad stodar ofð med soddan Hætti ad Eta
og Dreka hier af ?

Þad tvöfissa mǫr þessi Ordin sem hier standa,
Fyrir Ydur giefst og uthellist til Fyrir-
giefningar Syndana. Þoi ad soñu þeirist
ofð og giefst fyrir þessi Ordin i Sacramentinu,
Syndana Forrigiefning, Eilíft Líf og Sæl-
uhleyp; Þoiad hvar Syndana Forrigiefning,
lín er, þar er eilíft Lífid og Sæluhleypin.

Þridia Spurning.

Hvornin lañ líkamlig Berging ad verka
so mikla Hluti ?

Berging Brauds og Viins verkar þad i ein-
gan Mǫnna, heldur þau Ordin sem hier standa:
Fyrir ydur giefst og uthellist til Fyrir-
giefningar Syndana. Hvor Ord ad eru
glæð líkamlegri Bergingu, so sem Hefud-Stycki
þessu Sacramenti: Hvor sem þessum Ordum
erir, sá odlast allt hvad þau Zñihallda og
yppar hloodu, sem er, Syndana Forrigiefning.

Floordo

Siccerda Spurning

Hver Mættir þessa Sacramentis mállica ?

Þú fasta, og sig líkamliga þar til að bræa, er
 o soðu goð þri Sidssemi; En þá er sámaliga
 Ralligur og Beiskifadur, sem Træna hefur að
 þessum Ordum: Fyrir Þú glesst og Ut-
 tellist til Fyrirgtesningar Syndanna.

En þó sem ekki tróir þessum Ordum og es-
 an, þá er Omállicur, þviad þetta Ordid

Fyrir þú, þessur súðomligrar
 Træar i Hiartanu.

U E S K Y R J N G C A T E C H I S M I.

Mitt Kæra Barn, Villtu eige giærnañ verða
Karsæll hiee i Heimi, og nioota sijdañ Ei-
lijfrar Sælu aa Himnum?

Vissuliga, Ef ad eg ad eins giæti ordid það.

2. Villtu þa gaanga þañ Veg sem leidir til þessa
Salmarðs?

Jai, Ef eg giæti fundid hafi.

3. Erwir þu eigi ad þar sie Einn Gud til?

Ju, því Helmurinn hefur elgi gietad skapad sig
sinnur, hefur hlijtur til hañs ad hafa verid
noetur Orsof, sem er Eldri og Þedri en allir
Himn, og það er su Eilijfa Vera, sem kallast Gud.

4. Erwir þu eige ad Gud randi fyrir Eilijfri
Saulubialpar?

Vissuliga, því þañ er yfir öllum Hlutum.

5. Erwir þu eigi ad þessi Gud nni þier Eilijf-
rar Saulubialpar?

Ad Viisu, því þañ er Einn goodur Gud.

6. Mun Gud vilia vija þier Veg til Eilijfrar
Saulubialpar?

Ad Sonu, þad þa ñ eigi ad bregdast.

7. Med hveriu vissar Gud þier og mier þeñan
eg?

Med sinu Heilaga Ordi.

8. Hósam vier þa þetta Guds Ord vor ær medal?

Jaa, i þeiri Heilogu Ritningu, sem kallast
Biblia.

9. Hefur þeimurði ætíð haft Guds Ord?

Jaa, þvi aður en Mosef var ær Dogum
hofdu Meñ Guds Ord, ær annarra Medala
fyrir Gudligar Opínberanir, og Munniga Mí-
róvissan þeirra gomlu Forsedra, frá Kyri-
Kyns, En i Letur var þad eigi fært, fyrr i
Mosef þyriadi þad. ad glora.

10. Hver þefur skrifað Bibliana?

Þeir Heilogu Esamen, Gudis menn
þostular.

11. Eñ Born þeseir eigi Meñ?

Þíft voru þeir Meñ.

12. Hverni eru þa þeirra Ord Guds Ord?

Þvi Andi Guds þefur blásið þennu i Þri-
le, hvad, og med hverium Ordum þeir skrifa-
ad skrifa. 2. Timoth. 3. v 15, 16, 17. Med

er er kunnug Heilog Ritning, allt i fræa Barndom
þa þa þau ad undirvíssa þier til Sæluþíðlyat
Erwna ær Jesum Christum. Þvi ad þi Ritning
andi iðgiefu, er Mótþamlig til Lærdóms, til Upp

banar, til Vetrinar, til Feidriettningar i Riektlætinn, so ad Guds Madur sic algior, og til alls goods Werks hæfiligur. 2. Pet. 1. 21. Par hesur eigi en nu nœtur Spædoomur, estir Mahsins Vilja framfluttur verid, heildur af HEGGUR ANDA TILKUNÐUR, hafa þeir Heilogu Guds Men talad. Sica en framur Matth. 10, 19. 1. Cor. 2, 13.

13. Hvar af lañ Madur ad vita, ad þessi hin sama Ritning sem vier hojum, sic þad saña Guds Ord? Af innsligum Slutum, so sem af Spdinga, Tyrkia og anæra Ellstu Piooda Samsiñingu, þvi þeir vitna til þess sama Ords; Einig af Samhlloodan Ekrisaraña, Uppsöling Spædoomaña, Stadsefning marghættadra Krapta Werka, og ad siydustu, þeim ofluga Framgangi, sem þetta Ord hesur hast, sprit utan Smær og moñliaa Magt; og þad midt i þeim bloodugustu Ofsoolnum, i hverjum so margar Pusundir Þiisslar Botta hafa inñiglad þinañ Sañleika med þeirra Bloodi.

14. Hvar skal ssa giora sem en nu eigi temir þvi, ad Ritningin sic Guds Ord?

Jañ skal alleina leitast vid ad hlidnast Ordinu, og giesa þess Werkan Rrem i sjnu Hiarta, þar man hañ verda þess flieert var, ad þad hesur eina Yfirnaturliga og Riekt Guddeomliga Daid, Kraft, Lijf og Anda i sier, til ad
Uppa

þplijsa, Sæntara, Dugga, Uppersa, og
ita Samvælfuna.

Joh. 7. 17. Ef sá er nokkur sem giera vill hans
Bilia, HANR DEYRZ HWERT PEEZ
DEKDOMUR ER AF GUDZ, eða hvort eg
ala af fíalsfum mier. Eia Psal. 50. 23.

15. Eium vier þar Þasalaust ad medtala H.
Ritning fyrir Eina, Metta, Bissa og Kullfomna Reg-
lu og Mæli-Þraad vorrar Erwar og Framferdis?

Jaa, Bissulega. Luc. 16. 29. Þeir hafa
Roxsen og Spæmæina, þeyri þeir þeim. Joh. 10. 31.

16. Meiga Meñ þa eigi Grundvalla sína Erw
æ; og hoga, sínu Framferdi eftir þeim Opiberunum,
sem giorast fyrir utan þau Medel, (sem Gud hefur til-
fett,) eða æ Draumum, eigin Skusemdar Þootta
harra Maña Myndugleika og Eftirdænum, Semlan
veiningum, Mæltælinum, Samkomulagi og Sidva,
edur nokku þvilijfu?

Nei. Einguð Son Erw nie Hljóðni verður
í slíku Grundvollud, heldur Hjar Erw, Gud-
vosi og uppfundiñ Dyrkun af eigin Þootta, sem
Gudl er þvert æ moeti.

Gal. 1. 8. En þó ad einig Vier eða Einaill af Him-
prediladi yður Evangelinum BOMWJS ERN
ER HOGUM PREDYKAD ÞDUR, EN
JE BGEVADUR. Matth. 15. 9. AD OMZ
I ÞJODNA ÞEYR MJEZ, æ meðan þeir h-
þær Ræningar, sem ekki eru aðad en BODOM
M.

17. Hefur Guds Orð en þá fleiri Sierdeilis Eignuligleika fráfrá yfir Manna Orð ?

Jaa , nærst þess Gaddoomliga Obreyðdanligleika , Krafri og Subkomligleika , sem þegar er broid að sjna , hefur það eina sierdeilis Bortu í siet , til að upplýsa oss , sem erum af Náttur. um blindar Maneskjur.

Ps. 119. 105. ÞJEE ORÐ ER FRAMPI Foota minna , OS ÞJDS á mínum Vegum.

18. Er þó ekki Biblían myrk og Wandskilið fyrir Einsakda og Farsroeda ?

J öllu því sem Mótum er Maudsynligt að vita siet til Sæluhiatpar , er hun nobg skjir , fyrir oss þá , sem hafa hana um Hond riettiliga , bvert sem það eru Leik. Men , Dærdir , edur Lærdir.

2. Timothy. 3. v 15. 16. 17.

19. Hvernig hefur Madur þá Guds Orð Riettiliga um Hond ?

Þegar Madur Undvarpar fyrst til Guds um hafs H. Anda Upplýsing ; Þær nærst les Guds Orð með goodri Gaunglæfni , og þeinkir eftir þri-aldarliga , með frwsum Afetningi að lifa eftir Ordinu , og hljdnast því , í sínum Verfum og Fromsferdi ; Þegar Madur leitir eftir , að sedia frwngur Sælar sínar , en eigi sína Holdliga Forvitni þar með ; Og að Sjðurstu , þ.

Madur

Madur reanofættir eigi Orðanna Meining estir
 sinum eigin Girndum, heldur leitar þar i Em-
 þaliga estir þeim Eanleika, sem þienar til Gud-
 þædflu, og Rañsakar þar estir sitt eigid Þiatta.
 Joh. 5. 39. 47. Cap. 7. 17.

20. Sietur Madur eigi af síni eintoomri Skyn-
 eni Sklid og molagt Ritninguna sier til Eæluþiælp-
 igrar þeðingar?

Neð, Þvi vor Skynsemi er af Syndiñi for-
 þæfud. 1. Cor. 2. 14. Raatturligur Madur ER
 MYNKKER af Guds Anda, af því að það er
 eæum þeimska, og þañ KERFAÐ EGG þE E-
 ER, þvi það hlijtur Andliga að dæmasi. Eþb. 1. 17.

21. Af hverium æ Ritningiñ ad lefasi?

Af öllum Monum, og þar fyrir eiel æteln-
 af þeim sem tieña, heldur eð so af Tilþeyrend-
 num: Eði einasta þafa allir Læfi og Ri-tt til
 lefs að lesa Ritninguna, heldur og einig er það
 öllum boðid, so sem ein Skyllða. Þar það er
 skalku sier ein Guds Þelgiörningur, sem býr
 iñ Eþristiñ Madur æ að færa sier með Það-
 æti og Þognudi kostaæfiliga i Mæt, sier til þym-
 enligrar og eþliðræð Þelferðar.

Þosi. G. B. 17. 11. eð 2. Tim. 3. 15. Joh. 5. 39. 40.

22. Hverniñ suður-stiptist Heilag Ritning

3 Samla Testamentid, sem Eþæmeni þu

hafa fyrir Christi soniligrar Hiervistar. Daga
 af Hebreisku ritad , og þad Nya Testamentis
 sem af Gudsþáttamönnum og Þestulunum
 i Grísku Máli skrifað , eftir Christi soniligrar
 Hiervistar. Daga , og hvortveggja síðan n
 lagt af verra Landa Tungumál , öllum Mön
 um til Zefunar. og goodra Mota.

23. Þart mig heyrta hvert þu lant að telja græn
 liga upp þær Bækur sem heyrta til Samla Testamentis
 Mofu og Tala þeirra, sem Men eru vani
 Predikun og Lesni að vitna til , eru i rítti
 Rod sem eftirfylgir : Fm Mosis Bækur
 Josia Book , Doemaraia Book , Ruth
 Book , Evær Samuelis Bækur , Evær Kong
 ana Bækur , og Evær Eemieu Bækur , Ein
 Esra , Ein Nehemja , Ein Eithers , og Ei
 Johs Book , Sundrad og Fintja Psalmar , a
 flestir orðir af David Konungi. Þær
 Bækur Salomo's , la'adar Þessávidir Þær
 þær , Þessávidir. Epa men þeir Eia
 Bækur , Mefnliga : Esajas , Jeremias , Ezed
 og Daniel Epa men þeir Eimætti Þær
 sem eru : Hoseas , Joel , Amos , Obadías , I
 n. s. , Micheas , Nahum , Habacuk Zephania
 Aggeus , Zacharias , Malachias.

24. Mier þessi sem hjer danti nokkar af þeim sem eg þú þó i míni Biblíu, so sem eru Tobíæ og Juch's Book, Esdras Book, Sirach's Book, Baruch's Book, þær smita Historíur um Enssán og Dretan i Babylon, Maccabæorum Bækur og Manassís Bæn.

Þessat Sjðurstu eru eigi sem hinar aðrar Canonísku, edur Reglulígu Bækur, af Guds Átta útblasnar, heildur nefnast þær, til Adrenningar frá hinum, Apocryphískar, edur bulldar Bækur, því þær eru eigi sama Gylldis og Mundualeíka, Jafnvel þótt þær hafi mál að halda nokkrar goodar Verðeomis Stremir.

25. Hverjar eru Bækur þess Nya Testament is? Þeir Fjórir Gudspráttamen: Mathæus, Marcus, Lucas og Jóhannés, Postulana Gjöfninga Book, og þeirra Bisklar edur Síndi-Brief, Nefnliga: St Pauls, Ein til Rómverna, Tveir til þeirra i Coríntho Borg, Ein til Galates, Ein til Ephesios, Ein til Phlppens, Ein til Colossenses, Tveir til þeirra i Thessalonica, Tveir til Timotheum, Ein til Titum, Ein til Philemonem, og Ein til Ebræos: So þá líka Sio Almennilígr Bisklar hina Postulana, Nefnliga, Ein St. Jacobs, Tveir St. Petrus, Þeir St. Jóhannís, Ein St. Judæ, og Loksins er hin Síðasta Book Biblíunnar.

Opíð:ranie Jóhannis. Allar þessar eru fyrir af
 an nofarskonar Medol útblasnar af H. Andri

26. Hver er þa Mergur og Styttesta Júlíar
 allra Biblíunnar Boka ?

Það er sá vigtugi Sannleiki , að JESUS er
 Christur , Bergurinn , Lífsið og Sannleikurinn , til
 Sálubíalspar öllum Trúndum Ealrum.

Joh. 20. 31. En þessi (Teikn) eru því Kristur , að
 þeir Trúid , ÞAD JESUS EYR CHRISTUR
 Sonur Guds , og , að þeir Trúid þafa Lífsið , sem Trúid
 í þannás Rásni.

27. Hver Mismunur er á Eardoominum í þr
 Gamla og Nýja Testamenti ?

Í Gamla Testamentinu vitnudu Spæmen
 lene med Spædoomum og Fyrirmynd
 um Christum , sem koma skoldi ; En því
 Testamentinu vitna Gudspíallamenlennir o
 tularnir med líosum og skilmerkiligum L
 an hán , þa þegar í Heimin komin.

28. En med því Biblíun er stor Bók , þv
 í gíeta þa þeir Ungu og Einsöldu fundid þessa Mítn
 ingarinnar Liarna ?

Þess kunná í Fyrstu að hlakpa sier við Sæ
 ga Doct. Lutheri Catechismum.

29. Hvað er Catechismus ?

Hán er ein lítil Bblía , edur flutt Mátip
 Guds Orði , um það , hvað vier eigum að trú

og giora , i Spurningum og Andsvorum framsett.

30. Hvað hefur Lutherus sett fyrir framan hvern hvern Part Catechismi til Uppbyggiligrar Ammúningar?

Þessi Ord : Hvernig sérhver Hwísa. Gadit og einfaldliga að uppfæra sitt Heima-Folk.

31. Er það þá Skýlda allra Hwísa-Gedra?

Jar Bissuliga : I Fínitu Bookar Moses Cap. 6 , 6. 7. Seigir Gud. Þessi Ord , sem eg bjóð þér i Dag , skaltu leggja uppá. Hiartad. OG þú SKALTU GADJARA þú ALLT JAGRE GD. RJA BOKNUM PJJNUM , OG KVEDU UÐ FUL , nær ed þú situr i þínu Hwísi , og nær ed þú geingur um farið Weg , nær ed þú leggur þig niður , edur stendur upp.

32. Eru margir Hofud-Partar Catechismi ?

Jím , af hverjum sár Forsti hljóðar um Guds Eiju Raga Bodord : Ánar um Ervarinár Hofud. Greinir : Þridie um Drottinliga Wen : Fioordi um Sacramentum Skjennariñar : Fíniti um Sacramentum Altarisins : Þar eptir sár þú Hwísa Tablañ , sem iniheldur heers Wana Skýldu eptir hañs Standi , og fínst þú þér hífærdi Fioorda og Siotta Bodordi.

33. Verður þetta ekki i færri Ordum inibundit?

Ad vísu , því allt það sem Træðin inihalda ,

hlýðir aðalhvert til Pögnmálínu , edur Evangelíu

34. Hvað er Pögnmálid ?

Pögnmálid er sá Þærdoomur , í hverjum Guð sýnir oss sitt Ríttlæti , fíenir oss hvíljum oss birtar að vera , hvað vier eigum að gíora , og oögnar oss , ef vier lautum það oögiört , edur gíörum þar þvert að móeti.

35. Hvað er Evangelium ?

Evangelium er sá Þærdoomur , í hverjum Guð sýnir oss sína Náð og Mýskunsemi í Christo , og tilbýður oss hana , fíenir oss hvað vier eigum að trúa , og heitir þeim Náð er hlýðir að honum í Tróni.

36. Hvað merkir eiginlaga þetta framandi Orð Evangelium ?

(Það merkir) Glediligan Bódskap.

37. Hvar er höndlad í Fræðunum um Evangelium ?

Í Fjórum þeim síðari Hofud. Þortunum.

38. Hvar er höndlad í Fræðunum um Pögnmálid ?

Í Fyrsta Þartinum.

~~~~~
Fyrsti Þarturinn.

(Hvernig ein Hross Gadir og Hross Moe skal undirvísa einfalðlaga sínu Heimilis Födu.

Um Pögnmálid.

39. Spad margfaldit Lögmaál hefur Gud utgífið í Samla Testamentinu ?

Þrenslags , sem var Fyrst Cerimoniu edur Kyrkju Lögmaál , Ánád það Beralldliga Dóma og Valldstjórnar Lögmaál , Þridia Sida Lögmaálid , edur það almenniliga Lögmaál , um Kærleikinn og Frófniferdi Vísnaðarins.

40. Heldst Cerimoniu edur Kyrkju-Sida Lögmaálid en nu við ?

Nei ; Þess Cerimontur og Föornfæringar voru eigi nema Evangeliskar Föriemindunar uppá Christum , sem hefur afmáð þær með síni Þingadómum. Col. 2 16. 17. Ebr. 10. 1.

41. Heldst Valldstjórnar Lögmaál Gýdinga en nu við ?

Nei ; Það var eins og Cerimoniu Lögmaálid , gíefið Gýdingum alleina um vísan Fjarna , en nu er sérhverjum Christnum Máni vísad til þeirra Laga , sem berast í Landinu , og hans eigið Þfírvalld veigíefur. Rom. 13, 1.

42. Blijfur þá Sida Lögmaálid , edur það almenniliga Kærleikans Lögmaál , eigi heldur leingur við Mál ?

Já , vísuliga , því það Lögmaál er byddt á Mættum Guds , sem Ríettleat er og Heilag , og þar fyrir er í því íþafslin Guds Drottanndur og staddastur Vilje um alla Men og öllum Ty-

mum , sem er Ekfañ til Guds , skaðs sjns og
Næungans.

43. Hvornig hefur Gud Opinberað þetta sitt
Lögmaal og Drastaðligað Vilja?

Það hefur i Skopuninni innskrifað það i alla
Mána Diortu , og því kallað það Nætturu
Lögmaal. Rom. 2. 15.

44. Hefur Gud þá ekki með neinu öðru mo.
Opinberað sitt Lögmaal?

Jæ , það hefur eg so utgiefið það synlliga
og skrifad ar trær Stein-Toblar.

45. Hvar gaf Gud ut Lögmaalid ?

A Flaklinu Sinai med Reidarþrumum og
Eldingum , til Verfis um þans breñandi Band-
læti við þá , sem það yfirtroða.

46. Kunnum vier að verða Saaluhoolpnr fyrir
þetta Lögmaal?

Nei ; Þvi síðan Syndasallid gietur það ein-
giñ fullkomsliga hallid.

Rom. 8 , 3. Hvað Lögmaalinn var OMBUL-
FIST , (med því það veikist fyrir Holldid) það gior-
ði Gud , og sendi síñ Son.

47. Giorir þá Lögmaalid oss ekkert Gagn?

Að vissu giorir það oss steormifid Goan.

2. Tim. 1. 8. Vier vitum það EGMANES-
ERGOE , ef nokkur tíðlar það riectiliga.

48. Hvert er þá það rétta Vagn og Rýfsemi
ad Lögmaðlinu ?

1.) Samfærir það þá Þrúnarlausu um
Sýndir þeirra, og Guds Reidi í gíegni Sýndinni.
Rom. 3, 20. Því Lögmaðlid kemur, **ÞJÓÐUR,**
RJENJNS SPYDARJÓÐUR.

2.) Þreingir það og tekur eftir þeim, sem
Þdrast, ad flíja til Christum, og leita Trausts
híar honum. Galat. 3. 24. Lögmaðlid er, vor **ÞJÞE**
ÞRAX ÞRAX ÞE Christum.

3.) Undirvíssar það þeim Tröndu, hvad þeir
skulu gíora og láta Þgíordt. Þrðskv. Book 6.
23. Þodordid er **SKJÓÞJÓÐS** og Lögmaðlid er
eitt **ÞJÓÐS**, 'og Þrtíng Þíptunartínar er **ÞJÞE**
SKNS ÞEGAR.

49. Er þá þeir Tröndu Lögmaðlinu undirvörpáir?

Nei, ecki Lögmaðlsins Krogan og Þolván,
því þar fræ þesur Christur þá endurskýtt.

Rom. 6. 14. Þíer erud eigi undir **ÞSGMAR**
JNÞ, heldur undir **ÞRAXJNÞJ**.

1. Tim. 1. 9. Þítandi það, ad hinum **RJEEÞR**
ÞA er eckert **ÞSGMAR** sett.

50. Er þá Eü tröndur Christu Þradur ecki
skýldugur ad lísa eftir Lögmaðlinu ?

Þrð, Þíssulíga. Rom. 3. 21. **SKJÓÞR**
ÞJEN ÞA ÞSGMARÞJÞ AD SKNSÞ, þírt
Þróna? Þírtí þe því, heldur uppreisum vter Lögmaðlid.

51. Hvernig á eg þá að stilla þetta er miki þykir undarligt?

Gief Blatur að þessu Tveim : Hver einni ríkti-tervödur Christinn Madur er frjá frá Logmaalsins Bolvan og Kægan , en ei frá þess Hljóðni ; það er : Hann gíorir það að sonu sem Logmaalid utheimtir , en þó eigi vegna Þvíngunar Logmaalsins og Otta fyrir þess Bolvan, heldur sökum þess , að Kíærleiki Christi kníje hann þar til ; Og þá hann af Þrenskleika misgæir sinn Dvítandi , hæfir Logmaalsins Bolvan hann öldungis ecke , því hann er í Christo . Rom. 8. 1.

52. Er Logmaalid þá áanægt með þau ytri Vertni?

Nei , Logmaalid er andligt , og utheimtir því allan Maninn , með Líkama , Sælu , Siðni , Tilhneiglingum , og öllum Krostum.

Rom. 7. 14. Því vier vitum það , að Logmaalid er andligt, en eg em Hóldligur , undir Söndina heldur?

53. Hvernig sundurskiptist Guds Logmaal?

Því Töer Töblur , af hverjum hin Körti inn heldur ÞRÍU ; en hin Seinni, SÍÐ Þoder edur Skipanir.

54. Hvert er Logmaalsins stíttla Tíðhald?

Skert aðad en Kíærleifurinn til Guds , ve
sinn

Siðan þá og Natúngans; Því eg gieri og iarna
 að mótti þeim sem eg elska. Rom. 13. 10. Því
 er nú **ELSKUN** Löginnálfsins Uppfylling.

1. Tim. 1. 5. Guðna Bodordsins er **KJÆRLEIKA**,
VIÐUR, af hreinu. Hiarta, og af goodri Samvit-
 þu, og af Ómeingadri Trú. 1. Cor. 13. 1. 2. 3.

Um Fyrri Bodorda Töbluna.

55. Hvað er Tíðhald fyrri Bodorda Töblunar?
 Kæleikurinn til Guðs, sem kienir mæir alla
 mína Skyldu við þau. Luc. 10. 27. **ELSKA**
SKULDBÓNDUM **GUÐ** **ÞINN** af öllu
HJARTA, og af allri **TRÚ**, og af öllum **DETTI**,
 og af öllu **HÖSKODI**.

Uf af Fyrsta Bodordinu.

56. Ad hverju að eg að gíefa Siður i þessu og
 öðrum Guðs Bodordum?

Ad Tveinu, sem er: ad því Bonda sem er þau-
 ad, og því Gooda, sem þar i móti er skipað.

57. Hvað er það Bonda, sem i þessu Bodordi
 verður þauað?

Ad frémia Afguda Dyrðkan.

58. Hvað er Afgud?

Allt það sem Madur diyrðkar, ottast, elskar, og
 treystir að, i Stadin fyrir þau einasta sanna Guð.

59. Hvernig verður þa þessi Afguda Dyrðkan
 framín?

Añqdhvert, so mikid beri ær þvi, edur so líttid beri ær.

60. Hvíslíkt er sú Afquda Dyrðkan sem mikid ber ær? Þegar Radur tilbidur Sool, Tungl, Stior, nur, Eingla, edur heilaga Meñ framílidna, þvett ær moorti Guds Orði. Ef. 42. 8. Eg er Drottinn, það er mitt Nafn, og mína DÝRD VIL ES EYR. SVAR DDDBR SJEGA, nie mitt Þof Afqudunum.

61. Eñ máa Radur ekki tilbidia þann jána Gud í einu Bislæti, og meina til síalfs þans?

Nei, Gud er ein Andi, og hveriet hann tilbidia, þeir skulu tilbidia hann í Anda og Samleika. Joh. 4. v. 24.

62. Máa Radur ekki bidia Einglana edur heilaga danda Meñ að bidia fyrir sér til Guds?

Eingann veiginn, því Gud vill alleinn tilbedinn verða. Drottinn Gud þinn skalt þú tilbidia, og þonnum Einum þíðna. Matth. 4. 10.

Þar od auk er það og so til forqieslús þriad Abraham veit ekki af ofi, og Ísrael hann þef ofi eige. Ef. 64. 10.

63. Hvernig er framiñ Afquda-Dyrðkan líktu beri ær?

Þegar Elska, Otti, edur Traust Hiartans ije sér fræa þeim lifanda Gudi, óa aðhollist frá af aðra Plati eñ Gud, edur eins mikid sem Gu

64. Hvað margslags leyniligr Afqudir eru þ

ast vie ad Mænestian þjálf er eðfert , en þjálfur
Gud sat æðsti Gæði.

67. Hvernig kán Madur ad giora adra Mæñ
ad sinum Afgudum ?

Pegar Madur af vðæfiligri Hradslu forir
þeim , edur Eisku og Trausti til þeirra (edur at
þeim) , of ad hvert vancæfir það Goða , edur
gæðir þá Bonda.

Jer. 17. 5. Solvapur er sa Madur sem þefur sit
Traust a MANNA JUM , OG SETUR HOLÐ.
JD JUMJA SJUM AKK , og i burt vifur frá
Drottni med sinu Hiarta.

68. Hvernig kán Madur ad giora adrar Skiep-
nur ad sinum Afgudum ?

Pegar Madur þefur so mikid Yndi af þeim ,
ad til þeirra dregst su Hiartans æðsta Gledi ,
Huggun og Traust , sem Madur skuldi at Gud
seria , hvad sierðeilis er ad sia at þeim argiornu ,
sem undir eins vilja þioona Gudi og Manon ,
og kallast þvi Skurd-Goda Dijrðkaror.

Col. 3. 5. Eph. 5. 5. Þvi það skulud þier vita ,
það eingiñ Fridlufis Madur edur ohreñ , edur ar-
giara , hver ad er Skurd-Goda Dijrðfari , þefur Arskofu
i Kristi Christi og Guds.

1. Tim. 6. 17. Þess-
um þessarar Veralldar biood þu , það ÞEJR SJEL
EJGJ MJA JUMATJ , og leggi einga Bon uppá
þenna fallváltu KJJDODD , heldur uppá lifanda
Gud.

fiarlsis, sáttir hann siet þess flóttar, með sutt Erv-
nadar Traust til Skrifastoolsins, Altarísins,
og utvortis Althafna, og leitar þar inn Duggun-
ar og Trausts fyrir sína sáttugu Earlú, so að
það sem i fiarlsu siet er fláðlaust og gott, verður
honum að einum Afgudi, það er, það hindrar
og heildar honum frá þeirri riettu Guds Dýrð-
kun, sem vera er i Anda og Sálleika, þar sem
þessir Plutir ættu þó að styrkja hann til heilar.

Luc. 13. 26. 27. Þá munuð þier heila upp að seig-
ja: **VER HUGUÐ EYÐ HVA ÞJER OG**
DRUGUÐ, OG A STARETUM BODUM
AFJENDJER þu. En hann mun seigia; Eg seigi
yður, það eigi þessi eg yður, þaðan þier erud, sár-
að frá mier allir þier **JESYNDU-VERN.**

72. Hann Madur og so að gjöra fiarlsan Dios-
ulú að sínum Afgudi?

Já, allir þraustar Eynda-Prælar eru eins
líka Diosulsins Prælar, og hann þeirra Gud og
Herra.

2. Cor. 4. 4. Gud þessarar Verallðar hefur sorblind-
að Hugstot Bantmædra. Rom. 6. 16.

73. Þier höfum heyrð það Bonda sem oss er
báðað; Eig mier líka það Góða, sem oss er boddid
i Gyfka Bodordinu?

Þier eigum vñir alla Sluti fram, Gud að
ottaft, hann að elska, og er hann einn að treyfa.

74. Aljstur þa Gud einfanliga vort Hiartatalag til sinu?

Jaa, því hann seigir.

Orðsq. S. 23, 26. Gief mig, Son minn, Hiarta þitt.

75. Gietur nokkur ottast, elskad og treysti uppá Gud riettiliga, meðan hann eigi riett þekkir hann?

Nei, það er Omöguligt, en ef vier þekkið hans Rietslæti, þa Ottunsi vier hann, ef vier þekkið hans Siæðsku, þa elskum vier hann, ef vier þekkið hans Almætti, þa treystum vier honum og trúum aa hann.

76. Þetta vita Kaunar flestallir Men um Gud, munu þeir þa og so ottast, elska og treysta uppá hann?

Nei, því flestra Þekking er dauð og Krasta-
laus. 1. Joh. 2. 4. Hver ed'igir, eg þekki hann og heldur ekki hans Bodoð, sá er ziugari, og i þvilj-
um er eingin Sauleikur.

77. Hvilið er þa su rietta lifandi Guds þekking?
So sem fremur vorum Hiortum til ad elska Gud, og bligdast vid ad giora nokkud það sem Alt er i hans Heilouu Malæd.

1. Joh. 2. 3. Þar af vitum vier, það BÆR ÞEIR-
IR HARR, ef ad vier vardveitum hans Bodoð.

78. Er ekki best ad vera i sinum Einfaldleik?

Þissuliga, en ekki i Bankanættu og Blindni.
Rom 16. 19. Já, vil ad þier siend BÆRÞEIR
þið Goða, og EIRZALLDJA uppá það Bonda.

79. Hvað er sú sönn Einföldni?

Ad Maður með Trúnni medtaki eins allt fyrir
ir tröwanligt, það sem Maður er viss um að
Gud hafi opiðberað, og það ein þess, að hnijsa
aft þar i með sinn höfðligri Skilsemi.

80. Hverju orkar nú sú sönn Guds Þekking?

Hun orkar því, að Maður viðst ottast, elskar,
og treystir uppá Gud, þann sem hann rítt þekkir.

81. Hvað er að ottast Gud?

Það er að blýgdast i Diartanu fyrir Guds
áltra heilogustu Drottign, so Maður sie fvið
andi og hræddur fyrir að uppvefja háns rítt
ferðgan Reid i með noktri Synd. Matth. 10 28.

ÞAR EÐS EYSS ÞU sem lískamañ afliifa, og
Sálma gíeta ei lífsatid, heildur ÞAR EÐS þann
frammar, sem Sálu og Lífi gíetur tortímt i Helvíti.

Phil. 2. 12. Vertid yðar eigiñ Sálubíalp með
UGG og DEY.

82. Er marqslags Guds Dtti til?

Eveñslags, Þrældooms Dtti, og Svart
ligur Dtti.

83. Hvað er Þrældooms Dtti?

Þegar Maður ottast Gud vegna Straffíns
alleina, en þesur hvorki Elfu nie Traust til
háns.

1. Joh. 4. 18. ÞAR EÐS ER EYSS I
ÞAR EÐS ER EYSS, heildur undrísur súttomlig

ur Ríkerleifi HREÐSSUNN, bonad bræðslan hefi
ur Kvöl, en þóer þau bræðist, ENN ENN ENN
FLEKKO MEJSLR JRRER EJ ENN. Sian
Joh. 15. 20. og Spel. Book. 17. 11, 12, 13.

84. Hvad er Sonarligur Duti?

Pegar Madur af Elsku til Guds, er skjold
andi fyrir ad giera honum nokkur af mooti,
iasuvel poott-han ætti fier eigi nokkurs Ströfss
ad vanta. 1. Mos. 5. 39. 9. HVERNIG

KUN ES GJØRN for inlid Dhæsu Berf, og spnd-
gast en moati Gudi.

85. Hver af þessum Tösfallda Otta finni hvar þeim Ríttshöfningu?

Sæ Sonarsligi Ottin tilhefrit þeim eigin-
liga, so sem Guds Børnum, þo blandast hann
oft med nokku af Prældooms Otta, siðdellis-
æ Freistingar Tiimanum. Rom. 8. 15. Þier
hafid eigi medtefid Prældooms Anda, so þier þurfid
astur ad ugga nū ndur., heldur hafid þier medtefid
ein DRA-ÞARNA ANDA, fyrir hvem vior toll-
um, ABBA, Elstalligur Fadur.

Matth. 8. 26. Hvad brædesti her so, her Tiistetrædier.

86. Hvar af þessir Nádur þæ eina Gudhrædda
Máðessin?

Par af, ad hun hatar og fordøst Syndina-
 em sin største Dvin, og oildungis fær edli af
 t, ad aista had sem 34r er, af Afstinnol.

Orbst. B. 8. 13. Otto Drottius pater p. 1221

87. Eru þeir ekki allir og so Gudhræddir, sem lesa, bidia og syngja mikit?

Ecki allstíð, því þeir eru til

Hveriet ed hafa ÞÆTLEI Gudligs Arðs, en þessi KÆTLEI afuanta þeir. 2. Tim. 3. 5.

88. Af hveriu þesur su sanna Gudhræðsla sin Uppruna?

Af Ervni og Ríærleifanum, sem verkar foddan Umhoggju fyrir því, að þofnast þeim aaftröðliga Fodur.

89. Hvað er það að elska Gud?

Það er, að oss þofi mofid til hañs koma, og oss iniliga laangt eftir honum, leitum i honum vorrar riettu Gledi og Unadsemdar, og giesum oss allðellis at Bald hañs þægiligum Vilia.

Psal. 18. 2. 3. ÞJARTJÆRARN þefi eg þig ÞKottin, min Stirkleiti. Psal. 73. 25. 26. Nær jeg þefi að eins þig, þa HPYD JES EKKET UNN ÞJMYR OG JOAD, þo að einig mitt Luf og Sael þanmégnist, þa EKKU þO, GUD, alla Lijma mitt ÞJARTJÆRS TRAUSET og mitt þlutskipti.

Psal. 42. 2. 3. Lijka sem það Þiorturiá kallar eftir ferstu Vatni, so kallar minn Saela, GAD, til þijn. Riina Saelu hana ÞJRETI eftir Gudi, eftir þeim Lifanda Gudi, ÞBERER UNN ES ÞJANSAU KOWAET, það að eg siæi Guds Andlit.

90. Hverju miog eignum vier að elska Gud?

Þfir alla þluti fram, með því hañ er það

adsta

2dsta Góða. Matth. 10. 37. Hver háñ elskar
 Góður og Móður MEJN en mig, sá er mín EY-
 GY VERÐULUR. Sæ Luc. 10. 27.

91. Gietur Maður þá ekki bæði elskad Gud og
 Heimfins synuga Hættalag?

Nei. 1. Joh. 2. 15. Eigi skulud þier HEY-
 MERN elska, né neitt þad J HEYMJNUM ER,
 ef nokur elskar HEYMJNM, J HMUM ER
 EKKI Kærleiki Fædurins.

92. Hvers vegna eignum vier að elska Gud?

Fyrst, vegna þess háñ er fullkennliga góð-
 ur í sialfum siet; þar nærst, af því háñ er
 góður og Siæðstu rískur við oss, sem dagliga
 niótum háns Belgiörninga. Matth. 19. 17.
 Eingiñ er GÓÐUR után MEJNM GUD.

1. Joh. 4. 19. Lænum oss háñ elska, því háñ þesur
 ERAD OSS EYRM.

93. Hvar af siet þad, að Maður elskar Gud?

1.) Af gudra kiliqum Eifnadi.

Joh. 14. 21. Hver háñ þesur mín BODORD, og
 ERDUR þá, háñ er sá sem mig ESKAR.

2.) Af Kærleifanum til Máningans.

1. Joh. 4. 20. Ef einhver seigir, eg elska GUD, og
 ER EYRM BRODDUR, sá er ELLERAD
 hver háñ ESKAR ekki sín Broður, hvern þá
 ER; HVERJIS gietur sá Gud elskad, þáñ er
 her eigi?

) Af Eftirlöngan til Orða DRÖttins, og
 idug.

Íþungsligri Bæn til háns. Psal. 73. 28. Það er
mín Gleði, að ég bendi mína LÍF GUDS.

94. Gietur þú elskað Gud af þínum eigin
Kreptum?

Nei, Guds Andi verkar síðastur Kierleif-
an í míni.

Rom. 5. 5. Guds Kierleifi ER UTHVERUR
í vor Drottum fyrir HEILGAMAN ANDA.

95. Er nokkurt Gagn að því að elsta Gud?

Já, allra stærsta Gagn.

Rom. 8. 28. Vær vitum, að þeim sem Gud elsta,
ÞJERNA allir hlutir LÍF ÞINS BERSA.

96. Meiga þeir þá, sem elsta Gud, reida sig
öruggliga uppá hann?

Já. Psal. 84. 12. 13. Gud Drottinn er
SÖÐ: OG ERJÖLDUR. Drottinn gífur RA-
ND OG HEILD: hann mænir ekki láta þá Svoo-
mu háfa Skert en nokkum Gæðum. Drottinn Seba-
oth, ERE ER SÁ MADUR, sem LÆSIR
uppá þig.

97. Hvað er að trenfa uppá Gud allina?

Það er að gífa sig að Balld Guds Þorsioo-
nar, með fullu Trennadar Trausti; Benta
alls goods af honum, og fela öll sín Eini hon-
um að Hændur.

Dross. B. 3. 5. KOMA-
NÉ þig uppá Drottinn af ÞVAL ÞJARNNA, OG
LÆPSE, ekki uppá þið HÖSSJU-ÞJÉ.

98. Má Madur þá ekki reida sig að Meðina?

Nei;

Rei; Því opt ber við, að ariðhvert villa
 er eigi, edur gæta eigi hialpad.

Ps. 146. 3. 4. **DRESEID** eigi uppa **DD**
MOJANA, þeir eru **DESE**, þeir lúna eðl ad
alpa.

99. Því að Maður þá að reida sig uppá Gud?
Því hann er vor alinnatugi og irrtastu Ritur.
4s. 146, 5. 6. Eall er sár, hvort HJALP þad
ad Jacobs er, LVEIS DON ad fiendur uppá
ottu þann Gud; hvort ed Himnuh, Jordina, Eioo-
og allt þad þat er um, þesur gírdi, þann sár ed
AU GEFZUR Gilyfigana.

100. A Madur allena að reida sig uppá Gud
ebafi vel gengið ?

af. 57. 2. A pig tressur Ewla min , og undir
allga þjarna wemga þa hefi eg minn
marf , þar til ed þu DEJDEGMN er nūla m.

101. Hvar Mædur og reida sig uppá Sind, hefur
 á hafi stofnar þer fjölfum í Hæsta vísuendi?

⁊ stellen **HERZEN** Drottning Guds prins.

102. Hvaða Dögdir tilhlýða framveigis Gyfsta
þínu?

at Modur ottast og elskar Gud yfir alla
 trau, treystandi honum allta, þa fíem-
 af stærðleis Aðmútt, Þolinmæði og Af-
 jauls sjns.

Þú ert allanna meigi í þessum Framgangi 100.
 Luc. 14, 26. 27. Ef nokkur kemur til mína og
 þakkar mig (það er afveita, edur mínna elskar) Fæ-
 ur sín og Móður, Konu og Börn, Bræður og Systur,
 og þar til sitt eigið Lífi, hann KÆR EJS
 MINN KÆRSEVERJAN VERJD. Og hver
 hann eigi ber sín Kross og fylgir mér eftir, þá gættur
 ég mín Kærifvein verid.

Utt af Öðru Boddordinu.

106. Hvar fyrir standa upphaflega í Utleggingu
 þessa og hina annarra Boddordana þessi Ord:

Bert eignum að Öttast og Elsta Gud?

So að þar með verði sýndt, að alar sáttar
 Kristindómsins Öggdir meiga ekki vera einber
 hvortis Hæverska og Sidfamlig Rietsvissi, heldur
 þar eiga þar að framkoma af elskun og guds-
 þæddu Hiartalagi þess inna Mannsins. Þar
 meiga að vera rietsir Ferðarinnar, sem og Rietsleik-
 hans og Gudhræðslunnar Avertir, ef þar stula
 Gudi þoknast, og vera betri en Phariseana
 Rietslæti.

107. Hvat þú er baðað í Öðru Boddordinu?
 Að leggja Guds Nafn við Hieggina.

108. Hvat er Guds Nafn?

1.) Þau eiginlegu og fierdeilislika Nafn, með
 hverjum hann verður nefndur í Ritningunni; so
 sem; Jehovah, Gud, Örtottinn, Fadur, Sonur,
 E ur,

ur, og Helligur Andi, JEsus Christus, og þess konar fletri.

2.) Allt það sem Gudi tilheyrir, hvar a hann þekkt líka sem einn Maður af sínu Nafni; Hier til heyrir siakls hans Bera, Eiginligleikar, Hættign, hans Berf, hans Ord, hans Sacramenti, og allt það sem tilheyrir hans Djærdum. Psal. 48. 11.

109. Hvernig verður Guds Nafn lagt við Hie gooma?

1.) Þa Maður hefur í Dagligu Tali Gudi Nafn, edur Grein ur H. Ritningu, edur Berf ur einum Gudurælisgum Psalmi, edur nokkud söddan andligt, með hie goomligum Hætti, gar lausliga, til Skiemtunar edur Maritælis au Birðingar og Gudurækni. Einnig þa Maður fastar Guds Berf.

2.) Þa Maður blandar þessu blessaða Nafni við bolund Ord og Athafnir, og berfkar það til Formælinga, Eida, Galldra, Laga og Svifa.

110. Hvað er að Formæla í Guds Nafni?

Þegar Maður í þessu gooda Nafni ofkar Zallier edur sínum Nærunga, iæ, þegar margur Guds Ovinur dyrfist að hæða þan allra hæfsta Gud siaklsan.

Jac. 3. 9. Með Tunguñi djærdum vier Gud Zodur

ur, og með þéni **FORMÆLUM** vier **Móanum**, eftir
Guds Mínd gírdum, af hinum **háma MURR**
fráingingur Blesjan og **BÆVAN**. Það skal eigi so-
vera Brædur mínir.

111. Hvað er að sveria?

Þessi Maður berokkar Guds Mætti til að stað-
festa einn Slut, með, að saður sie, og þannig krefur
Gud Vitnis og Doomara síns Mætti-Efnis.

112. Má þá aldrei sveria?

Ju, í stærstu Maudson, sem er: Nær Yfir-
valdid Guds vegna krefst þess, og Samleikurinn
fán eigi ódrúgileis í Vloos að leiddast, þá er það eitt
af Rætleikans Verfum.

Ebr. 6. 17. Mættir sveria við einn ædra en þeir eru, og
EY **EDUR**, **EDUR** **END** **ALLR**
PRÆTU.

113. Eru þá allir aðrir Eiddar í daglign Tali Synd?
Jai, floor Synd, þó lítið sie agt að fyrir hana.

Matth. 5. 34. 37. Eg seigi yður, að þier skuldu
BERDUNGIS EY EYERJA, en yðar Mada
sie **JAN**, **JAN**, **MEJ**, **MEJ**, en heð **FORM**,
PRÆTU það er, það er af hinu Bonda.

114. En ef Maður vill eigi trúa mætti þótt eg
seigi Jai, og Nei?

Þá æt eg að hugga mig þar við, að mætti
Vitni er í Himninum.

115. Er þá Syndisk eins floor þá eg seer eigi
af Mætti, þess þá Orða Tiltaki af Bona,

Herdeins, pa eg hef þu að sjónu að standa?

Fær viissaliga, því þá syndsamtligi Bani sjúntu þad, að Syndið deottu yfir muer.

Sir. 23. 11. 12. Ven þú MURR ekki til að sverja OS GUDS RAGN AD VARRKUNNA, því að lífa sem sá Præll sem oft verður struktur, er ekki að afa Beniar, so fán ekki heildur sá þriú af Söndum að vera, sem ofstúis SVER; og GUDS RAGN VARRKUNNA: hver sem sver ofstúiga, sá söndgar ofstúiga, og Plægan mun ekki af hánis Hósi gænga. En ef hán sver, og stíkur ekki, Söndgar hán þó ekki að síður. En ef hán stíkur, og SKELJIR EGG PAK UMM, þá söndgar hán VARRKUNNA.

116. Hvad er ad fremia Kieftspai i Guds Huset?

Pegar Madur við með Gæðs, Rafni, Stein
 Ritningar, edur nokkuð, oðru sem tilhljóði Guds
 Þronustuglórd, læfna Meñ edur Fienad, signa
 edur særa, sýna hver stólið hafi, edur fremia
 nokkra Hiattro. 5. 3. Maf. 18. 10. 12. Par

5. B. Ref. 18. 10. 12. Pat

hætti eðli hiaa hieð saa noður, sem **HERMED SPAN-**
DOMA, eður er **DRUGVEFJARNI**, eður saa sem
DRUGUR **AD** **GUGLA**. **KVARNI**, eður **GAFFDRA**
MYNDUR, eður **SENNJASU-MYNDUR**, eður noður
 Rithons Anda Forjagnari, eður **TEJARNI** **HELLES-**
SARNI, eða **SUN** **ROGUR**, **SEM** **VEJFUS**
SKJETTUN **AD** **MYNDUR**: Pri hveð hañ giorit
 luddañ, hañ er ein **SVYGGING** fyrir Drottai.

117. Leifist Mañi eigi að leita Ræða til Tíol-
Fánunga eður Þýðnda Maña, er so fallað?

926

Nei, einganveiginn. 3. Mos. 19. 31. Entw-
id yður efi til SPANENNA-MANNA, og
þiér skuldu einfis spyrja af þeim, sem sara með TERN-
NA-PJÖNNUM, so að þiér SAUNGEI-
FER af þeim : Þvi eg er Drottinn yðar Gud.

Ezech. 14. 10.

118. Þarf Maður efi að hræðast Galbra Men?
Nei, því þeir gleða þeim Tröndu alls eðert
giordt, að Guds Tillætssemi.

119. Hvernig vanbrækast Guds Ráfn-til að
Lingga, eður Þretta, eður Svistia?

1.) Med falskri Kiening. Þegar Maður bræk-
ar Guds Ord, til að segja nokurn Billa Lær-
doom. 2. Tim. 3. 13. Þinir vöndu Men og Svit-
arar framleiddast til hins verra, þviad þeir WILJA, OS
VERDA WILJA. 2. Pet. 3. 16.

2.) Med Græsi : þa Maður midt i síni Þend-
ska við spyrast gudhræddur, vegna þess hann yðar
Þestra og Saungva, eður talar um Guds Ord.

Psal. 50. 16. 17. Til hins Ogudhrædda seigir Gud:
Hvar fyrir KUNNGJÖRJA þu minnar NÆTT-
ÞEYNNUM, og tekur mín SAUTUMANN-
PJÖNNUM, þar eð þu hatar Trönduna, og
seigir minnum Ordum að Bak þiér astur.

120. Hvers hefur sá að vænta, sem með nokurn
foddan Slag leggur Guds Ráfn við Hieggoma?

Stoors Straffs, bæði Tijmanliga og Ei-
lijfliga; með því Drottinn vill eigi halda þann sál-
lausan,

a usan, (edur ohegndan vera lauta) sem leggur hans Nasn vid Hiegooma.

121. Hvað er það Gooda, sem oss verður skipað i Öðru Bodoordinu?

Ad vier i öllum vorum Maudsonium og Mootgangl, æfollum Guds heilaga Nasn, það tilbidi-um, lofum, og því Pæfir giorum.

122. Hvað er það ad tilbidda og æfalla?

Bæni er Christins Mæns yduglig Öst til Guds. 1. Thess. 5. 17. Bibied Dastætanliga.

En Bællan, er ein alvarligri Bæn, sem pressast ut af Hiartanu vegna Næddar og Anaistar.

Psal. 50. 15. AKKURU MIG I NÆDDJUM, þu mun eg frelsa þig, og þu skalt þa heidra mig.

123. Hvað er það ad losa Gud og þennum Pæfir ad giora?

Það ferra er: Ad kænast vid Guds Gulskomligleika og Glædsku i sialfum sier, og vegsama þan i sinnu Hiarta. Það sijdara er: Ad kænast vid hans Glædsku vid oss, og præisa þan þar sprir.

Ps. 103. 1. 2. LOFA þu Saala minn DROTTINN, og allt það i miet er hans heilaga Nasn. LOFA þu DROTTINN Saala minn, og forgleyrn eigi því Goodu, sem þan hefur giort þier.

124. Er þa en fleira það Gooda, sem það Mæd Bodoord skoldar oss til?

Jæ; sem er: ad hafa Guds Ord um Hænd med allri

allri Þirdingu, tala glarna um þad við aðra, lesa kostgæfiliga þa heilogu Ritningu, og að vidur-
 tieña Guds Samleika ofkielsdur, jafnvel i stærstu
 Dæmferendum.

Utt af Þridia Þodordinu.

125. Hvað er ofsbodid i Þridia Þodordinu?
 Að vier skulum helga Hvíldardaginn.

126. Hvar af þesur Hvíldardagurinn sitt Nafn?
 Af Guds eigin Hvíld, þad er, að hann hætti
 Sköpunar-Verkinu ær þeim siounda Deigi
 eftir þad, hann hafði ær undanfornum sex Dög-
 um skapað Himin og Jörd. 1. Mos. B. 2. 3.

127. Hver er þa Hvíldardagurinn?
 Hlaa Gidingum var þad sex sioundi Dagur i
 Biskunni, ær hværium Gud. hvíldist; En hlaa ofsb
 er þad sex firsti, ær hværium Christur uppreis
 fraa daudum.

128. Hvernig eignum vier að helga Hvíldardaginn?
 So að vier þrofum allenn þann Dag, allerna
 til heilagra Hugfana, Orða og Verka, og til
 Eflingar vorri eigin Helgun.

129. Hvað esfir þa vora Helgun?
 Kostgæfiliga að hepra Guds Orð, lesa þad
 og þfirvega bæði i Ryrkiunni og vorum eigin
 Hrosum. Joh. 17. 11. Hellaqi Kadir, HELLU
 þu þu i þinum Samleik, þijn ORÐ eru Samleikur.

130. Hvernig eigum vier ad hlýða ær Guds Ords Predikun?

Med hjartansligri Gudræfni, og sanarligu Aformi, ad laga vort Lijferni þar eftir.

Jac. 1. 22. Verid og eifnig GJÖRNUÐUR Orðsins, en eigi alleinasta TILHEFNUÐUR, þvar med þítt siðalsa yður ær Talar dragid.

131. Forum vier þa til Kyrkjunnar allcina til ad heyrta Predikunina?

Nei, heildur og so til ad vegsama Gud, og uppeyða hver annan, til elskufullrar Umþeingni med þónum.

Coloss. 3. 16. Partid Christi Orð ríftugliga byggja medal yðar i allri Witfu. VERÐU OG SAMMUNNU yður siðalsa med PSALMUM OG LOFSANNGUM OG ANDLJGUM KVEÐUM, og sjngid Dröttni i yðrum Hjörtum med Psalmsgiörð.

132. Er þa allt broid þegar foddan Píoomissu-giörð er endud?

Nei, vier eigum síðan, med Þónum, Yfirvegan, og Ranssofn, ad inþrictia Sankrifanum en þa krostugligar i vort Hjörtu; Og i þessu inbortls Musterinu, sem er ein hoogrær Andi, eigum vier ad þioona Gudi, þacka þónum, og tilbíðia hann, og lætta hans Orð ganga oss riect inliliga til Hjarta. Luc. 11. 28. Sæli eru þeir sem HEYRA GUDS ORÐ, OG VANDVEJJA ÞAD.

133. Hvað er það Illa sem í Þriddia Bodoðinu er bannað?

Ad vier foregtum, edur vandrækið Guds Orð, edur lættum verallðliga hluti hindra oss, í vorum Gudræknis Efnum.

134. Hver vandrækir Guds Orð?

Sæ sem ánn sanna Naudsynia situr heima, og fer eigi til Rorkiu á tilsettum Tíðnum.

Ebr. 10, 25. Lættum oss: eigi **ÞEYRIGJEM** **ÞORR SPKUD**, so sem sumra er Síður.

135. Hver foragtar Guds Orð?

Sæ sem undir þess Heyrn edur Þestri, strasar, sésur, edur spyllir upp sitt Hugskot með ánarligum Þaukum.

Pred. 4, 17. (5, 1.) **ÞARÞYRÞOR** **ÞOOR**, nær þu geingur til Guds Hwss, og **ÞORÞOÞUÞUR** **ÞYR** ad heyrna. Það er betra en sáviðs Maðs Öffur.

136. Hvar með vanhælgar Máður Hvíldagadaginn?

Með líkamsligu naudsynialausu Erfiði, somuleidis spndsamligum Skemtunum, so sem Dangi, Spilum, Gledileikum, ad ganga í Drycki, Hwss, og odru söddan, sem alltið er Spnd í síðalsu stier, en á Helgi-Dögum tvöföld Spnd.

137. Ern þa einginn utvortis Verf leyfelig á Suðndögum?

Jw, seð Naudsynia Verf; sem eigi melga undanþragast, og Kærleiks Verf, sem ætíð á

ad giora. Sicut Luc. 14, 5 Matth. 12, 7.

138. Er það þá ekki noög til Sabbaths-Daginn
Helgunar, að Radur gangi Jónlaus?

Nei, Radur er í þess Stod, því framfar að
stunda, að hafa Hiartans Umgeingni með Gudi,
so Hvíld Elskamans aðstodi Sælarinnar Erfdi.

139. Þursum vier þá við þessa Hvíldar-Dags
í hverri Bifu?

Vor eigin Sælar. Þreynging æviðsar ofs þá
stóru Naudson, sem vier höfum til þeirrar and-
ligu Hvíldar, og sameiginligrar Uppbyggingar.

Su Munur Tablan.

140. Hvað er í stuttu Mæli Jónhalld Mærrar
Bodorda Tablanar?

Hierteikunin til siðsra vor og vors Mæringa.
Matth. 22, 39. Elska staltu NANNUSU þín sem
siðsán ÞIG.

141. Er það þá riect að elska siðsán sig?

Jaa, en ekki í ofskanligan og syndsamligan
Mæta, því þá er Siðs Elskan Orðsof til
alls Jlls.

142. Í hveriu er iðisalið su syndsamliga og
skanliga Siðs-Elska?

Þegar Radur leitir þess sem honum þófir hor-
fa til síns eigin Bagns, sínar Þordinaar edur
Stientunar, með söddan Þetti sem stríðir er
moott

móoti Guds Billa, og hieldir efi neitt um Ná-
ungans Ríðleika.

143. Hvar i er iñifaliñ su stíðanliga og synd-
lausu Siðls-Elsta ?

I þeirri Eftirlaungun sem af Gudi er iñplont-
ud, til að efla sína elgiñ Belferd, og hina sonu
Sæluhlæp.

144. Hvað er það þa sem þú ætt megi að hírða
mín og hafa Umhiggiu fyrir að efla og styrkja til Bel-
ferdar ?

Sæliñ er það, sem er sá ypparligri og ódauð-
leigi Partur Mánsins. Matth. 16. 26. Hvað
stóðar það Mániñ þó hann vísi allañ Heiminn, ERN
FERNER ELDOR A SJONN SNAFU.

145. Ná eg þa líka vera Umhiggiu fyrir líf-
famanum ?

Já, i stíðanligan Náta, og so sem hann þarf
med nauðsonlíka. Eph. 5. 29. Allbreigi hefur
nokkur sitt EGGD HOLLÐ hafad, heildur NERN-
N hann það og GODEM.

146. A þa Hollid eigi að krossfestast ?

Ju, víssuliga, þó annars stríðir það i móoti
Sæluñi, med þó Syndiñ bjr líka i Hollinu,
oa nefnist Holl. 1. Cor. 9. 27. Eg EEM mín
EJEMMA OG PJAUJ hann. Col. 3. 5. So
DEYDJD nu yðar EMU sem aa Yordu eru. Rom.
13. 14. Hafid ei Umhiggiu fyrir HOLLDJRU, til
(ad uppvækja) EPPROJEMMAR.

147. Hvað lieðir miet þin vāur Tablañ um þad sem æhrærir miñ Raunga?

Þad , ad eg æ ad vera vid hañ so siñadur , og haga miet so vid hañ , sem miet er fremst mögult , eins og eg villdi miet af honum fiesfa.

Matth. 7. 12. Allt hvad þier vilied Meñir GJÐ RY ÞDUR , þAD SKULD ÞJER OG ÞEJÐ GJÐRA , þad er Logmaahid og Spæmefirir.

148. Hvernig giet jeg þa fundid eftir þessari Regla , hvad Riect er edur Raugt i Uñgeingni vid miñ Raunga?

Næ jeg set mig siðalsfañ i Stad miñs Raunga , og þfirvega hvert eg villdi hañ slæi mig , þolvadi miet , sviki mig , stæli fra miet , edur þaktaladi mig , og med þvi miñ Elska , sem eg þefi æ siðalsfum miet , vill þetta ecki lijda , þa er hun miet ein Regla um Elskuna til miñs Raunga ; og siñir einig hvad Gott eg æ honum ad giora i Stadiñ þess Þonda.

149. Hver er þa miñ Raungi?

Allt Meñ , hvert sem þeir eru meiri Hættar edur miñi , þristir edur þeidur , vondi edur goodir , Þinir edur Þvinir , siðeðis þeir sem þier vitum ad i Naud eru staddir , og kufum ad þialpa. Þost. G. B. 17. 26. Allar Mañska ÞEIRÞJESJÐR þva æ Þorduñi. MS EJRU ÞRODDJ. Luc. 10. 29.

150. Er þa eingið Mismunur, edur hærra edur lægra í Elstu þeirri, sem Nadur ær að hafa til Naunga sínus?

Að vísu, því þess meir og framar sem mið Naungi er mier vandabundið, aðnadhvert í lífsfamsligan Mæta, að Skýldugleika, Mægdum, Vínættu, Mægreði, og Belgjörðum; Eður uppá andliga Vísu, vegna sameiginliga Ervarðbragða, Bonar, Ríðrleika og Alvorugiefnis, í því, að leita Guds Ríkis, þess nafvæmliðar er eg skýldugur að auðsna honum þvílíkan Ríðrleika, framar en æðrum.

Gal. 6. 10. Gírfi vier hofum en Tíðdina, þa gírfum Gott hverjum Mæði, enna **DESS ÞEJÐ SEM ERU DRUMMARNAR ÞEJÐARNAR**.

151. Er eg þa skýldugur að elsta lífsa Dvín mið sem síðalsan mig?

Jat. Matth. 5. 44. **ELSKJÐ þítt DRYGJE ÞUÐ, BLÉSSJÐ þa er yður ÞÓÐA, SJÖRJÐ þeim GOTT er yður HATTA, og ÞJÐJED RÖRJA þeim, er yður SKAÐA OG OFGÖÐARN ÞEJÐA**, so að þítt síend Borna Góður yðar, þess ær Himnum er.

152. Mær eg þa ekki hata þan ógudliga?

Nei, eg ær að láta mier unnhugad vera um hans Gagn, lífsa sem nekkurs aðors: En gíðta þó að síðalsum mier, að eg elgi samhylli Svand

152. , og elsta meist hãns Sælu , og ala Dñ
þeir henni.

153. Er það noðg , að vier med Sædum og At-
vikum aðsjunum oss vingiarnaliga við vora Mæunga ?

Nei , það ær vissuliga einig að vera í Verki
og Sannleika.

1. Joh. 3. 18. ETSKUM eigi med Orði og Tungu
alleina , heldur med VERKI og SAMRÆÐJA.

154. Hvers vegna eigum vier að elsta vora
Mæunga ?

Guds vegna ; Þvi það kienir hãn oss med
sína Orði og Estirdæmi.

1. Joh. 4. 11. Þeir ættsamligir : Þyrst þad
GUD þefur oss so ETSKUM , þa skulum vier einig
ETSKUM OSS JARNÞYNDIS.

155. Hvar verður mæi framveigis rættmælad-
ur Kærleifiñ til Mæungans ?

Í þeim Sio seiñi Þodordunum , sem hljda til
Añari Töbluñi.

156. Hvert ær það Þyrsta Þodord ær Añari
Töbluñi ?

Það Fioorda Þodord.

Utt af Fioorda Þodordinu.

157. Hvað ær oss skipað í Fioorda Þodordinu ?

Að hafa vora Foreldra í Heidri , þioona þeim,
hljda þeim , og virða þær.

158. Hvað ær bañað í Fioorda Þodordinu ?

AD

Ad fyrirlyta og til Reidi að reita vora Foreldra.

159. Hveriet skiliast undir Rafni Fædur og Móður?

Först vorir náttúrligir Foreldrar, þar næst þeir sem í nokkurn Mæta eru yfir oss bodnir edur stjórnandi, so sem: Yfirvalds. Persoonur, Fjarhalds. Men, Hross. Bændur, Prestar, Skoolameistarar, og þessháttar, sem allir eru Foreldrar, hvor eftir sínu Standi.

160. Hvað margar eru Hósubstíettirnar?

Þriar stíettir, sem er:

1.) Beralldlig Bald. Stíett. Í hverri Konu, Furstar og aðrar Yfirvalds. Persoonur eru Foreldrar, en þeirra Börn Undirsaatarar.

2.) Ríðidóms. Stíettin. Í hverri Prestar og Skoolameistarar eru Foreldrar, en þeirra Læriféinar og Tilheyrendur Börn.

3.) Hrossstjórnar. Stíettin. Í hverri Fædur og Móður, Hrossbændur, og Hrossmædur, Fjarhaldsmen, Belgjórðamen, og so frammi samallt Fólki eiga að virðast sem Foreldrar af Børnum, Barna. Børnum, Stimp. Børnum, Þoonustu. Fólki, Umboðs. Børnum, og öðrum Ynglingum.

161. Hvers vegna er eitt Barn, ein Plenari, þur Læriféin að þeirra þessa Foreldra?

Vegna

Vegna þess þad er Guds Skipan , og þi-
nar til þeirra eigin Belferdar.

162. Hver hefur tilfett Þfirvallid vfir ofs ?

Siastur Gud. Rom. 13. 1. Far er EJSJ
noctur BALLESTJODORR UENNR AF GUDJ.

163. Erum vier þa Guds vegna skyldugir ad
hljida, lifa og so einu Ogudlign Þfirvalli?

Jaa, þad var heidid Þfirvalli sem St. Pet-
ur villei, ad þeir, sem lifdu i þeirri forstu Christ-
ni, skoldu hljident vera, þa han sagdi:

VENJ UNDRGJEGNJR UENNR Man-
ligri. SKJERNR, fyrir Herrans Sakir. 1. Pet. 2. 13.

164. Overmig eiga Undirsaatarinn ad þegda fier
vid sin Þfirvalli?

1.) Eiga þeir villugliga ad hljida þeim.

Rom. 13. 5. VENJ nu af Randson UNDR-
GJEGNJR, eigi alleinasta Þirtingariñar vegna, held-
ur og lifa einu fyrir Samvitstunur Sakir.

2.) Heidra þau. Rom. 13. 7. GJEF-
JÐ ÞEJR ÞEYDUR sem Heidur þeyrir.

3.) Vidia fyrir þeim. Rom. 2. 1. So
ammi eg nu, ad Men umframt alla Hluti, GJONJ
BODNR, BERNR, KYRKEBYDEYR,
og Paðargiordir fyrir allum Mennum, KYRKE ROR-
GUM OG DELL ÞYRKBALLEY, uppar þad vier
mottum þasa spakt og roosamligt Lysferni i allri Gud-
rækt og Eidsfemd.

4.) Skulu þeir greidugliga gjalda þeim
Skatt,

Skatt, Tolla, og Tíjandir.

Matth. 22. 21. **GJEGJÐ. KEJSARANUM**
 hvað **KEJSARANS ER**, og hvað Gudi sem Guds er.
 165. Ern þa Toll-Svif, og þessháttar Af-
 drættur floor Svif?

Jaa viðst. Rom. 13. 6. 7. Þar fyrir skul-
 ud þier og Skatt gjalda, þvíad þeir eru Guds þie-
 natar, sem sliktar Berndanir skulu stjefia, því giesib
 það hverium sem þier skuldngir eruð, **ÞEJM ER**
ATT SEM SKATTUR HEYRIJN, ÞEJM TO-
LE ER TORUR HEYRIJN, þeim Otta er Otta
 þeyrir, þeim Heibur sem Heibur þeyrir.

166. Má Madur aldreigi vera Þírvalldinnu
 Ohliðin, edur forsöuma þess Skipan?

Aldreigi, nema befað st þad sem er opinbet
 Synd, æ mooti Guds Bodordam.

Þvi þa hæfir að Madur **JRANUM HEJJDJ**
GUDJ ERN MÖRNUM. Þost. G. B. 5, 29.

167. Hvað er Þírvalldsin's Skylla við Undir-
 sautana?

Að elska þa, leita þeirra tíjmañligrar og eilífs-
 rar Belferdar, hallda við Fridi, og goodu Skie-
 ti, með því að straffe það Bonda, en launni
 það Gooda.

Rom. 13, 4. Vatidstioornia
 er Guds þienari **ÞJER TJE GODDA**, ERN ef
 þu giorir hvað Bondt er, þa marstu ottost, þvíad þu
VER EJGJ SVENDJD FORBJEJGJES.

168. Af hverium eru Lærisedar og Predikarar
 tilsettir?

Af

Álf Gudi.

2. Cor. 5, 20. So erum við
nu Sendibodar í **CHRISTI SEND**, því
GUD ARMRJMR GJAFR OSS.

169. Eiga Tilheyrndurnir að hlýða Amisíng-
um þeirra Sæluforgara?

Jafn óssuliga. Ebr. 13, 17. **HEFJDJD**
YDRUM KRERNJGEDRUM og filgid þeim, því
að þeir vaka yfir ydrum Sælum, líka sem þeir ed Re-
ifningskop þar fyrir gjöra skulu, so að þeir gjeri það með
Gledi, en ekki með Andvarpan, þvíad það er yður ekki gott.

170. Eiga Meñ og að hlýða einum Ogudlig-
um Ríenífedur og breita eftir honum?

Efki má breita eftir hans Berfum, heldur
hans Ríeníngu hlýða, so framt sem hann vískur
eigi fra Ríningariñor Sannleika, og má ransala
það, eins og gjördu þeir sem bluggu í Berrohen.

Post. 3. 3. 17. 11. 1. Joh. 4. 1.

Og þar á heima það sem Christus seigir:

Matth. 23. 2. 3. Á Mosis Stooli sitia Skrist-
lærdir og Pharísai. Átt hvað þeir seigia yður þier skul-
nd hallda, **ÞAD HAFJDJD OG GJAFJD**, en
eftir **PEJARA BEXNUM SKULUD PEJER EJ**
EJ GJAFRA, þvíad þeir seigia það og gjöra eigi.

171. Átt hvað eru Tilheyrndurnir þeirra
Ríenífedrum skyldugir?

Áð elska þar, hlýða, endurgjalda, og bidia
þeim Góðs, og virða þar. Gal. 6. 6. En er frædd-
ur verður með Ordinn, hann **BJJJD HÖRUM AFS**
háttud.

SVARTUDUM GJEDUM, sem hann uppfæddir.

172. Hvað er eins Ríenisfodur Skylda við sína Tilheyrendur?

Ad fienna þeim, æminna og straffa þar, af einu goodfrosu, hoogværnu og umhiggglusullu Hiar: ta: Som:aleidis, jdugliga ad bidia fyrir þeim, og gaunga undan þeim med goodum Estirdamum, og hugga þar. 1. Pet. 5. 2. 3. 1. Cor. 4. 16. Cap. 11. 1. 2. Tim. 4. 2. ÞRÉDJA þu ORÐIÐ, hallt við hvert það stiedur i hagligan Tijma, eda ohagligan, san: sær, straffa, æminn med allri Polümædi og-Ríeningu.

173. Er einn Prestur ekki settur til ad hugga alla Men?

Nei, ekki utan þar san: ydrandi: Þeim sem lifa i Andvaraleyfi er Huggunin ein Scalariuar Olifian. Ezech. 3. 9. Nær jeg seigi til hins O. gudliga: Þu skalt Danda deya, og þu varar hann eigi við, þa mun hin Ogudligi deya fyrir sína Svanda: Sat: ir, en hans BLÓDS MUN ES KRÉTTA AF ÞYNNI HERDI.

174. Hveriet eru þeir sölstu Spæmenn aa med: al Ríenisfedraña: sem Men eiga ad vakta sig fyrir?

Nærst morgum öðrum er eigi verda taldir, eru sierdeilis, estir Frelsarans Ordum, þeir sem gis: ta breiddan þann Veg, sem leidir til Himins, og draga so Salsirnar aa Talsar med Bon Sali: luhialpariñar, þar til þær vakna i Helviti.

Matth. 7. 14. 15. Það ÞORT er ÞRANGT,

og þá VESUR er misor, sem til Piissins leidir, og þeir eru sárir, er þau rata. BAKIDYDUR fyrir Kals. Spærmonum, sem til yðar koma í Klæðum Sandana, en iðnað til eru þeir glepsandi ulfar, og Mærtum þeirra meigid þeir þá þetta. Ef. 3. 12. Kóolf mitt, þjónir HUGSUNAR-MERK BJA PJS.

175. Hvað er þeirra nætturligu Foreldra og Siarhalds-Mána Skylda við þá Ungu?

Ad bidia fyrir þeim, og bera Umsorgun fyrir þeirra tíðmáligri, andligri, og eilífrí Belferd.

Eph. 6, 4. Þeir Fedur skulud eigi egna yðar Børn til Reidi, heldur alid þau upp í AGA OG URM. BONDUR til Drottins.

176. Hvað eiga Foreldrarneir þá ad giera við viðljóðin Børn?

Þeir skulu straffa þau skinsamliga og goodfús-
liga, eðfi til Uppertingar, heldur til Betrunar.

Ordsk. 8. 13, 24. Hver þau SPURAR sín BOND, þau HATTAR sín SON, en hver A HÖRUNN HEGUR AET, AGAR þau slóott.

177. Straffar þá Gud Foreldrana' sem láata Børnið vera siálsfrænd?

Jai, það siarum vier af Eftirdæmi Eli.

1. Sam. 2. 32.

178. Kan Madur og so ad straffa Børnið um of?

Jai. Eph. 6, 4. Þeir Fedur skulud eigi SONA yðar BOND EJE REJDI.

179. Hvað er Barnaána Skylda við Foreldrana?
 Ad heidra þá og elska, þjónna þeim og hjúða,
 með Hiarta, Orðum, Bidmóti og Verki;
 Víska en þá, þegar Börnin eru orðin myndug,
 skinsom, rísk og alitlig; Semuleidis og að bidda
 ía fyrir þeim.

Sir. 3, 10. HEYÐUR KÖÐUR OG MÖÐUR,
 UR, með Giordum, Ordum og Poliumædi, so að þeirra
 Blessan vör þig komi. B. 14. Kiara Barn,

AMRASE þú ÞJÖR KÖÐUR, í síni Elli, OG
 SEYSS HURR EYSS so leingi hañ lifir.

B. 18. Hver sñ KÖÐUR GYRÐREYUR, sa
 verður Smædur (er sem ein Gudlastari), og hver
 hañ SYRRA MÖÐUR SEYSSYR, sa er BÖL-
 VADUR af DRÖTNI.

180. Hvað eitt Barn lifa vel gósta sig utan
 Vilja og Samþykki sína Foreldra?

Nei, því það er að gjöra þeim stórt Anaur.

181. Eiga Men að hlýðnast Foreldrunum í
 Illu og Gnóðsamligu?

Nei. Matth. 10, 37. Hver hañ ESK-
 UR Fedur og Móður MEYR ENN MEY, so
 er minn eigi verduaur.

182. Hvað er Hósbóndans og Matmóðurnar
 Skylda við þeirra Þjónustufólk?

1.) Ad gjefa því tilheyriliga Fædu, og Fann
 í ríttan Fijma.

3. B. Mos. 19, 13. Fötin
 efi Daglauna-Móðins VERK. KALL VERK HJÚ
 ÞJÖR allt til Morguns.

2.) Etijra því og stjórnna með góðsfrósligt
Pólinnæði.

Eph. 6. 9. Og þier DRÖTTLAR, gíorid einnig
þetta þið sama við þá, og LAUÐ OG DÖMUR
UM, og vítid einnig, það yðar DRÖTTLAR er að Himna
um, og það þíðar hönum er eðfert Mángreinar-Alit.

3.) Ad láta sjer vera umhugad um þess lífs
Famligá Naudsyn, sjerdeilis þá það er veift, sem
og eins lífs um það því er andliga naudsynligt,
ad þeir uppfræði, arminni, og bídie fyrir því, so
sem gíordi Hofudsmadurtið frá Capernaum,
Matth. 8, 6. 1. Mos. 18, 19.

183. Hvað er Þíonustufólks [Skollu] við þess
Hvofbændur og Mafmadur?

Það að ad eilka þau, heldra og hlíða þeim,
og leita þeirra Gagnsmuna í öllum Hlutum,
vera yðid og tætt, hvort sem þeir eru nær eða
fær, og bídia lífs kostgæfiliga fyrir þeim.

Eph. 6. 5. 8 Þier ÞJÓÐRUSTUÐENR, BE-
KJÖÐ HLÍÐUGJÖR yðrum lífamíligum Drottanni
MEÐ DÖM OG SKJERFINGU, í Einfallileik
yðværs Þiarta, so sem Christo, EISJ áleinafla MEÐ
ÞJÓÐRUSTUÐENR AUGURUM, MÖNN-
URUM EISJ PÖKUNUM, heldur so sem ÞJÓ-
ÐUR CHREIST, það þier GJÖRJO þetta GU-
DS VILJA OG ÞIARTU MEÐ GÖÐUM VJ-
FJA: látid yður þýlia, so sem þier Þíonid Drottini,
og eigi Mönnum, og vítid, ad hvað sem þver ein
gíerir

gíörir gott, það mun þá af Drottni meðtaka, hvert þá er þráll eða frjálungi.

184. Eñ ef þröskboondiñ er undarlíga lyndur og þaagt að forlíkfast við þá ?

Þá er Christilígur Þienari að yðka Þosiñ-
máðina.

1. Þet. 2, 18. 19. Þier Þioonustu-
meñ, verid Herrannum undirgiefnir með allri Ottasemi,
eigi alleinasta goodum og þafserðigum, þEKKDÖR
eínig þEJN SJERKUNDUDU, þvi þAD ER
ÞAAD ef nokkur þörir Samvitskuðar Sakir til Gu-
ðs þÖJN ÞJÖ ÞEJA ÖS ÞJÖDUR ÞJÖ Ö-
ÞJERJA.

185. Má þioonustufóolk vera so hljðid, að það
láti bröfa sig til syndsamliðara Verka ?

Nei, eingañoveigiñ; Þvi hátt er Herrabod,
eñ herra er Guðs Bod.

Þosi. G. B. 5, 29. ÞRÖÐRÖR þer að þEJÐA
GUÐJ ERN MÖRNUM.

186. Hverin losar Guð þeim Børnum og Þien-
urum, sem eru hljðin, og halda Þjórdið Bodordid ?

Að þeim stuli vegna vel, og lífa leingi að
Þjórdunni.

187. Giesur þa Guð allum fromum Mönnum
láanat Líf og farsælt ?

Já, síar þá það þiena til þetta Easlu-
hialpar, aðars efi.

188. Þvi lætur þá egudlíga þa og so oft verða
gamla ?

Af því hafi vill unna þeim þess lengri Tjma og Tæisæris til Unvendunar.

189. Straffar Gud þa Barnaþa Ohljdni ein og hafi launar þeirra Hljdni vid Foreldrana?

Jaa, þar uppar hofum vier merkligat Dæmi af Absalon, Davids þverbrotnum Syni, sem hieð af Hærmu i Eilifi, giegnumstungiñ med þremar Spiotum, 2. Sam. 18. 9. 15.

Ut af Fjnta Bodordinu.

190. Hvað Jut er bañað i þessu Bodordi?

Alfins Mord og Mañdraap, sem eigi skiedur efiir Yfirvaldsins Doomi og Skipan, heldur af eigiñ Hefndargorni.

191. Hvað margslags er Mordis, edur Mañdraapid?

Tveñslags, sem er forst, þad stoorloftliga (si m mifid ber aa), sem skiedur med giorantigum Becknadi; Og þad añad, sem miña ber aa, edur þad kænligra, sem skiedur med Hatel Hiatans, Oidum Munnsins, og Andlitsins Ulliti.

192. Hvernig deyðir Maður sin Raunga med Beckna?

1) Añadhvert i elnu, med Hoggi, Stijng, Skoti, Citri, og þvillifu.

1. S. Mos. 9, 6. Hver sem UTHELLIR MANNA SINS BLOOD, hañs Blood skal og so uthellast fyrir Mañu.

Ellegar það gietur þá sfið

2.) Med laungum Lindrætti og leinisiga,
med þvi, að koma Naungunum í stórt Hjar-
tans Angur, edur spreka þá síni Næring.

Sir. 35. 26. 27. Hver þá ÆXUR frá öðrum
þáns NÆXUS, HANR DREXUR sín Naunga,
hver þá GÆXUR EYJ Erfdis Málinum sín
LAUR, SA EN BRODDHUNDUR.

193. Nu ef Madur sfiptir eigi Naungaþi Lijfi-
nu, gietur þá þá deyð þá med Hatur-sfullu Hjar-
ta og Jlyrdum?

Já, það kienir JEsus, Matth. 5, 21. 22.
Þar þá utleggur, hvernig þetta Broddur af
andliga að sfiðast, seigiandi:

Pier þá sfið heyrð að sagt er til þína Gómlu; þu
skalt eigi Mána vega, en hver ed Mána vegur, þá ver-
dur Dooms sekur; En eg seigi þú, hver þá er ÆXUR
BRODDUR SJALUR þá verður DODDS
sekur, en hver sem til Broddur síns seigir: MÁNA, þá
verður MÁNDUR SEKUR, en hver ed seigir: þu MÁ-
GAP, þá verður sekur HELVJES EYDS.

194. Er þá ein Hatur full og Hefndar-gjörn
Máneskja ein Mordingi?

Já vissuliga, þvi Gud alsihtur Hjartad fram-
ar en Hondina.

1. Joh 2. 15. Hver sín Broddur HANR, frá er
MÁNDURMÁNA, og pier vitid að MÁNDUR-
MÁNA þefur eigi eilíft Líf hía sfið blissanda.

195. Er ein Orðhætur, sem mæys grínum og háð
nglignum Svær-Orðum, og so ein Mordingi?

Jai, JEsus kallar það Synd, sem serpienar
Helvítis Eld; og David segir:

Psal. 64. 4. ÞEYR HVEYJA sína TUNGU sem
Sverd, þeir ed med sínum EYNDUM ORÐUM
so skoota til Háfs, sem med Píslum.

196. Er þa Grind, Heiþræfni og Ulfbrod, so
hættulig Synd?

O jai! hvar sem hun hefur Yfirhond, þar er
eigi Raddariñar Andi nie Bliðlyndi JEsu.

Eph. 4. 31. 32. Allur BÆTSEYKJ og GRÆ-
MD, KEYD, HRODPAN og VESAN, sic læ-
ngt fræa yður, samt allri JYLSKU; En verid iñbyrdis
hver vid añañ BÝSGJARNYGGJN OG AUÐ-
LUDLGGJN, OG GYRKJRGYD hver öðrum,
líka so sem ad Gud hefur fyrirgefid yður i Christo.

197. Hvað skal þa ein Reidigiarn taka til Raddar
til ad bafa i Taumi og dempa med sitt Heiþar-Gied?

Han skal vobrynia sig med Bliðlyndi JEsu,
taka Bæra aa hverri síñi Hugsan, bidia ad han
faki ed i Freistni, og siakfur taka síer Bæra
syrir Eilefni til Freistingariñar.

198. Er þa alls-eingiñ Reidi leiflig?

Eingiñ Reidi vid Persoonurnar, en re'dast
mar vid Sond og Bondsku, hver riettferdug
Reidi kallast Bændlæting, og klemur af Eist
til Guds og Nærunans.

Jac. 1. 19. 20. Psalm. 119. 139. Eph. 4. 26.

199. Hafi Mat ur og so ad deyda sin Naunga
ad Saaluni til?

Jat, med því ad seida hafi i Billa, og med
því ad hneifla hafi.

Matth. 18. 6. Hver hafi HREYFUR ein af best-
um enn Smann, sem er mig trúa, þARFAVA væ-
ri honnum ad MYRUS-STEINN HEYRIS-
um þeals honnum, og væri i Siarar Dyrp seftur.

200. Hæa Madur taka Lijfid af fialfunt fier?

Nel, það er ad de þa Lijfama og Saal i einu-
lagi, og astur læsa Dyrum Nardarinar, so sem
Judas, sat Fordiofsunar Sonur, giordi.

201. Hrad er það Gooda sem oss verður bodid
i Fjunta Bodordinu?

1.) Ad biarga og hialpa vid vorum Nat-
unga i øllum hafs Lijfs Hæskosendum.

1. Joh. 3. 17. Hæ nokur þesur þessarar Beraub-
ar Audasi, og fier sin BRODDUR MAUD YZZDA,
OG MYRUS STE HJAFNA til fyrir honnum,
hvornig blifur Guds Kærleiki hia honnum?

2.) Ad umþangast vinsamliga og med Hooge-
værd vid vorn Naunga.

Matth. 5. 5. STEYR eru HODSBEYR,
því þeir munu Jardiðid erja.

3.) Ad beto Umhoggju fyrir Saal vors Nat-
unga, þa vier fialum heil hætt vid eplijum Da-
uda, ad so miklu Lenti, sem vier, so sem andligir.

Ræni meñ , kunnun ad styrkja hana til Sauls
hjálpur , med goodfrosunum Bidvortunum og A-
míningum. Jac. 5. 19. 20. Ríxirir Brædur:

Ej ad nokkur ea meðal yðar villist frá Sanklekanum ,
og URMERNJJA HÖRUM einhver , sá skal vita
það , ad hver ed Syndaranum URMERNJJA J
FRUÐJEU HARNES ÞEGUN, HEGUN FER-
SAD EJRA ÖRD FRUÐ DAUDA, og mun nðri
byrgja Fíolda Synðaña.

202. Hver var sá Fyrsti Mordingi?

Cain, er sloo sín Broður Abel i Hel af Ofund.

203. Er og Synd ad vera mystanarlans vid
mællausar Eliepnur?

Jai, Ordst. B. 12. 10. Hinn Ríttlaasti URM-
KUN EJS ÞJJA SJJNUM FJERNADJ, en
HJUNDA OGUDREKJNS MARNES ER D-
MPSKUNSAMT.

Ut af Siotta Bodordinu.

204. Hvað er Híuskapur?

Su. eldsta Stíett og Stand , af síalsfum
Gudi ínfett i Paradíjs , sem villdi ad Madur
og Kvíña fýlðu eitt Holld vera.

205 Er þessi Stíett þa ekki syndsamlig og saurug?

Það er hun ekki , þegar i þeni er lífad , ekki
nema eftir Guds Oedi og Vilja.

Ebr. 13. 4. HJUNSKAPUNJMN skal HEGD-
UNJGUD haldinn vera híaal allum og HJODM-
BUND SÞEREGJMN OFTEKAUD.

206 Til hversthesur Gud iuseit Hoonabandid?

1.) Til Mannginsins Friesfgunar.

1. B. Mos. 1. 28. **AUJSE PJD OG MARE**
FAEDJEE og uppsollid Jordina.

2.) Til ad asira illum Girndum.

1. Cor. 7. 2. **GYRJA GJERUEJGRIJDAK**
SAKJA, þa hafi hver ein sína Eigiñ Konu, og hver
ein hafi síu Eigiñ Manñ.

3.) Til iñbprdis Adstedar, Huggunar og
Kardanevris.

1. B. Mos. 2. 18. Og Drott-
iñ Gud sagdi: Þad er eigi gott, ad Madurifi sic ein-
samañ, eg vil giora honum eina **MEHJAKJA**, þa
sem **VERA MAN HJA HORUM**.

207. Hvernig æ ein Egta-Madur ad hegda sic
vid sína Egta-Kviñu?

Hañ æ trvliga ad elska hana, virða, stjra
sticorna, og ala Dñ fyrir heñi, so og, ad umbera
heñar Breiskleika med Polkmædi, bidia fyrir
heñi, og leita heñar Salar Belferdar.

Eol. 3. 19. Pier Men! **EESKD YDAR EJS**
JMR-KORUK, og verid eeki beistlundadir vid þær.
1. Cor. 7. 16.

208. Hvernig æ ein Egta-Kviñ ad hegda sic
vid síu eigiñ Manñ?

Hun æ ad vera honum undiegiefñ i Kær-
leika, Frvskap, og Umhyggju fyrir Hwshand-
lanini, bidia fyrir honum, og leita hans Salar
ar Belferdar.

1. Mos. 3. 16. Þiñ **UJJE**

SKUL vera þJUMM MARMJ UNDZKÖGE
JMM, og þan skal vera þin Herra: 1. Cor. 7. 34.
En sem gíst er, su BEX AUHÖSSJU UMMR PAD
þvad Heimfins er, og hvernig þun meigi MARMJ
UM ÞÖCKNAGE. 1. Cor. 7. 16. 1. Pet. 3. 1.

209. Hvað er froomra Ekna log Godurlaust
Hugann?

Ad sa Himnessi Þadiriñ þesur sierdeilis Nærdi
arrifka Uñhyagin forie þeim og forsvorar þær.

Ps. 68. 6. ÞRottin er KADJH KODURRUS
MA, OG DDMARKJ ECKMARM. Siaz fram
ar 2. Mos. 22. 22. 24. 5. Mos. 27. 19. Eyr. 35. 14. 15.

210. Hvað er froomra Ekna Skulda?

Þær eiga ad lifa i Sidsemd og Gudræfni.

1. Tim. 5. 5. 6. Þad er SUMMAREJS ECK
JA, sem EYMSÐRUE ER, og siina DDM ECK
MA UPPA GUD, og siadnæmisti i Þænum og Akalli
Dag og Róott, en þun sem i Þijlifi lifir, er lifandi dauð.

211. Hvað er þad Wonda sem oss verður þan
ad i Siotta Godordinu?

Hoordoomur, Sourlisfnadur, Blood. Elom,
bestiuligur Þosti, Þiskamans Saurgun, Egta
Þoparins Þoragt, Gyrend til anqeligs Þrijd
leika, og allrohanda Saurugleifi i Hugsumum,
Ordum, Þidmooti og Þerkum, bæði i Egta
Þopnum og forir utan þan.

212. Hvað er Hugsanöa Hoordoomur?

Saurugar og lauslaurar Gyrendir, hverlar ei
eru

Önn huldar fyrir Gudi, því hann þekkir Hiartað.
 Matth. 5. 28. Eg seigi yður, að hver hann EY-
 UR Konu, EY AD EYRNUS heinar, sá þesur
 þegar DRUGT HODR með henni í sinn Hiarta.

213. Hvað er Hoordoomur í Ordnum?

Alt svíðirdiligt og bligdunatlaust. Klæm-
 Tal, Lauslætis, Skrif Bissur og Rvedlingar,
 Wickshattur og Marrari, sem horfir til Laus-
 lætis, edur stríðir þíð minsta að móti ríettchri-
 lni Alvorugiesni, og rægasamligu Skíelli.

Eph. 4. 29. Lætid EYRU BORDA RYDU
 framfara af yðrum Múni.

Eph. 5. 3. 4. 5. Fridlulifi og allan Öhreinsleif edur
 Agyni, EYRD EYGI um yður EYRYST,
 so sem heilsgum hæfir, nie EYRNADYR DRD
 DR EYRYSTIGT HJUR, EDA EYRYST,
 hvað yður þenrir ecki, heildur milu framor Þactar-
 giord: Þvi það skalnd þier vita, það eingin Fridlu-
 lifis. Madur, edur Öhreini, eda aðgiarn, hver að er Skurð-
 goda Þjrdkari, þesur Arstoti í Ríki Christi og Guds.

214. Hvað er Hoordoomsligt Bidmoot?

Utrahanda utvortis Merki, sem augljafa þed
 ofkæmfeilna Hiarta, hvert sem heildur er Auana
 edur Andlits Þragd, Þiskamans ofkæmilia Op-
 þeran, Klædadragt ofkæmilig, Lauslætis Kossar,
 Dansar, Þjrkivakar, og þesshattar.

Eyr. 26. 13. 14. Sic þinn Doottir EYR BZJ.
 ULS, so halltu hana harðt, so hun fremur ecki þu moad.

þróaðaðu Vilja, æ meðan þun er frj. Þegar þu mælt-
ir það þun **FINEST DÝSUSLEJON I RÍJ-**
JÖNUM EJS, so tak það vel til Bata, en ef þu
gíortir það ekki, og þun bríttur þar fyrir æ móoti þítt,
so læt þu þig það ekki undra.

215. Eru þa Lauslætis Orð og Vidmoot so
floort Eynd?

Jæ, eigi alleinasta eru þau i sialfu sjer mi-
fid Osæmilig christnum Moñum, heildur hasa
þau og so mikid Hæstasamligar Þerkanir, og
þjena til en þa framar ad uppvefja þa vondu
Eynd, þar til su sama utbríttst i Þerkinu.

Jac. 1. 14. 15. Sierhver freistast, nær þau **TE-**
LEJEST AF SMY EJSJER EYND,
OG VERADUR VERDUR. Og suda þad
EYNDJER þesur gletid, sædir þun Sondina, en
nær Eyndin er fullkomnuð, **FEDJER** þun **DALDAN.**

216. Hvat gíortir þessa Eynd viðbiodsliga og
Straffsverða framar en adrar Eyndir?

Ad þun saurgar og fordiarfar ælsamt bædi
Sæl og Lífama, sem skyldu vera Guds Must-
eri, en verður ad Hybjlum hins Öhreina Anda.

1. Cor. 6. 15. 18. Vitid þier ekki, það ydrir **FJ-**
RAMJER ERU CHRISTS LIMI? Skyldi
eg nu taka Christs Limi, og gíora þar af Skiækinu-
Limi? það se færrt. Eða vitid þier ekki, ad hver þau
samlagar sig Skiækinu, sá er ein Lífama með þer-
ni? þvi þau munu (seigir þau) Tvö i einu. Houldi ve-
ra? En hver þau samteingir sig Drottun, sá er ein
Andi

Andi með honum. Flyð Fridlúfnaðið, því að allar Svadir, hverjar Madurinn drijgir, eru utaf hans Pískama, en hver ed Fridlúfnaðið drijgir, sá syndgar við sín eigin Pískama.

117. Hvað er skipað í Siotta Bæddorðinu?

Að geyma bæði Pískama og Sæl í sönu Hreimljífi, hvert Madur er gístur edur ogístur, so Madur meigi alltið vera hæfur að umgangaast með sínum Gudi.

Matth. 5. 8. SÆR ER HREIMHJARTADUR, þviad þeir munu Gud sína.

218. Hvaða Medel kafi Madur að brúka til að geyma sig fyrir Saurfnaði?

Pegar Andinn er Reidubvinn, en Hóldid þó veist, at Madur að vaka og bidda, og þar næst vakta sig fyrir öllu því sem upptendrar þær vondu Gyndir.

219. Hvað er það þa sem upptendrar þær vondu Hóldsins Gyndir?

Það er fierdeilis Ohoof og Dryckiskapur.

220. Er þa Ohoof og Dryckiskapur so hættalígg og þoor Synd?

Já vissulígg, því þær utilþífa oss frá Guds Ríki, eins og Hoordoomur, Mord, edur Þioofnadur.

Gal. 5. 19. 21. Hóldsins Bæf eru opinber, so sem að eru, HOORDOOMUR, MORD, ÞIOOFNADUR, SAUKJIGGI, VANTRUSTUR, Sturðgöðadýrkun, Fíaltingi, Fíandskapur, Þráttan Rífi, Reidi, Agreiningur, Fíldrægni, Fíockadrættur.

Hatur, Mord, OGDRYERJA, OGNAE, og þessi
lið: Ut af hverju eg hefi ædur forri sagt, og seigir en
nu fyrir, það þeir sömu sem slútt giora, erfa eigi Guðs
Ríki. Luc. 21. 34. Varid yður, að yðar Híer-
tu þingist ekki af OGNAE OG OGDRYERJA,
og með Sorgum þessarar Næríngar.

221. En mun það vera so Hættasamtligt að
drekka sig endur og stundum druckið, þa Madur leggir
eigi Dagliga i það?

Jaa, þegar það skiedur af Asetnítgi, þa er
það alltið fordæmáslig Synd, sem aldrei má
eiga heima hia þeim, sem stunda estir Guðs
Rind og Sæluhiarpiini.

222. En ef Madur er so Hosubsterkur að hafi
þolið mikid, má hafi þa ekki drekka mikid?

Hverki má Madur eta nie drekka frá yfir
það sem hafi þarf naudsynliga með. Slat 1.
Pet. 4. 3. Hvar að giorist Mismunur at Of-
dryktu og Dryktuslap, og þo virdist það firta
eins og það síðara fyrir eina Heidingliga Synd.

223. En hvað er það flegra sem kafi að freysla
til Kauslætis?

Þumleosi, vöndur Selskapur, Æfintíri, A-
mors Bissur Bætur og Bjæti, Kauslætis-Per-
ikur, Dansar, Biskopar, og það allt, af ho-
eru forknar Fjinn Houdsins, Fjinn Augnana
og Drambsame Bisseni.

224. Hveriet goodir Pámlar tóna að vera þen-
tugastir til að fífa slíkar Hóldfins Freyðlingar?

Að Madur læti sér koma í Hug (1.) að sa
Altráheilagasti Gud er nælægur honum, og sér
til hans: (2.) hvað stóor verid hafi Róel Jesu
hins krossfesta, sem hann leid af öllum sínum
Lífama: (3.) hvörsu ognarligar muni verða
Þíslir þeirra fordæmdu í Helvíti, og (4.) hv-
örsu skámvíni að er su Skímtan sem Madur
þesur af þeirri sauruðu Spnd.

Alldrei drífg umi Þén Hoor,

Það Þern freintir Geingi;

Poi Skímtan Lofa í Skandi foor,

En Skéin og Róel fínfi leingi.

225. Hver þesur so vardveitt sitt Freinliffi fyr-
ir allri Afriðu?

Joseph, þa hann sagdi til Potiphars Róinu:

Hvernig máa eg nú þa gíora so mikid Ohæsa, Þes,
og fýndgast af móoti Gudi? 1. Mof. B. 39, 9.

Utaf Síðunda Bódordinu.

226. Hvað Ult verður bañað í Síðunda Bó-
ordinu?

Að stela edur fremia Þioofnad.

227. Hvað er að stela?

Það er að gíora Náringan, af móoti hans
Bíla, víðskíla víð nokud, [þo það sé alldrei so
líftid] af hans Góði.

228. Verður það gíort með fleiru en einu móoti?
 Já, aðaðhvort með Ofriki, edur Bielum.

229. Hver skelur með Ofriki?

Þeir epinbetu stóor Þioosar, sem í elngu Ní-
 ettiinda Þsirskini, an allrar Heimildar, taka
 burt aðars Gog, lifka sem væri það þeirra Eign.

Eph. 4, 28. Hver **SEORJD** þesur sa steli nu eigi
 meir, heldur erfði og afli með Hondunum nokkud gott.

230. Hver skelur með Bielum?

Það gíora allir þeir, sem aðaðhvort taka
 Narungans Eign, edur hallda heñi iní, með
 Rænskni og leynilígunum Hætti, sem skie kañ með
 morgu móoti, því hvor ein Þiofur brækar sín
 floottugu Bielabrogd og Þnicki.

231. Eig mior nokra af þeim almeñilegustu
 Þioosa-Þnickium?

Eini heimugligur Þioofur fyrir Hejminum,
 þó hañ sie opiñber fyrir Guds Augli, er

1. J. Sá Raupmadur, sem í Raupum og
 Solum gíort Oriett sínum Narunga, soleidis,
 að hañ eigi fær fullt Andviæði fyrir sit, aðað-
 hvort það, að Barañ, Biztiñ, Mælisin, edur
 Þeningarnir er minna verdt, en Narungiñ veit
 af, og þetta er að elska ei Narungañ sem nialfs-
 að. sig.

1. Thess. 4, 6. Eingiñ **ASEJYSE**
EDUR FURY AGODDA fræa sínum Broður í
HDDEARJDRJ, þoad Drottin er hañ sem þesur
 er alls

ir alls þessa. 3. B. Mos. 19, 35. Þær skulud
 ekki ójafnadarlika höndla í Dómmum, með **MYN**,
VED MYN, **OG MED MYN**; **MYN**-
NA VÖRN, **MYN** **VUND**, **OG MYN**
MYNNAHÖND, og **MYNNAHÖNDUR**
 skulu vera hia vður.

2.] Er Þienari, Handverks, Madur, edur
 Daglaunari er Þioofur, sem fyrirfullan Þeta-
 lina, gífeir eigi Verkinu Fullnustu, edur fellir
 nokkud undan. 2. Thess. 3, 10. Ef nokkur vill

EJGJ EYGGJA, þá skal og **EYJ** heildur **EJA**.

Þessa sár Hælsboondi, sem fyrir holla Þioof-
 ustu gífeir eigi tilhlýðing Laun og Fædi.

Jac. 5, 4. Síðid, að **LAUNJÖRN** Verkamá-
 ana, þeirra sem yðar Afur-Lönd hafa uppríkt, og ber-
 id hafa af vður **JÖRNHALLDÖRN**; þau **HÖND**-
NA, og Hæst-Þeklaraða Hroop er forid til Eyra
 Drottins Zebaoth.

3.] Er sár Ofurkað Þioofur, sem með óriettu-
 viðsligeri Mentu útsígur sín Marunga, sem Fær-
 tækt að þreingir.

3. Mos. 25. 36. Þú skalt ekkert **OKUR** af þínum
 Broodur taka, og eigi **OGMYNNAHÖNDUR**
MYNNA, heildur skaltu óttast Drottin. Gud þín, so að
 þín Broodur meigi lifa hias þær.

4.] Er sár Skuldurmantur Þioofur, sem alet-
 ur borgað sína Skuld, en vill ekki; og með Afet-
 ningi, Svikum og Undanþroddum, heildur mi

híat sjer aðara Geðe. Psál. 37. 21. Híu Ogud
bræddi TÆKUR PÆAN, og BETÆKUR TÆKJ.

5.] Eaa Doomari, edur aðad Yfirvald, er
elín Pioosur, sem vanbæskar sín Myndugleika
ad fæga Raungan, edur tækur Mætu til þess
ad halla Ríttinum. Orðst. B. 17. 23. Daud-

liqur Madur ÞJESUR qiarina heimugligar STAF-
UR til ad bengia BES RJEETUJNS.

6.] Er sat Undirfæti Pioosur, sem söljst um
Kongans Toll, Tijundir, og þolljst.

Róm. 13. 7. ÞJEGD þad hverium, sem þier
SKYRDUSSUR EKUD, þeim SKATT sem Skatt-
ur þeyrir, þeim TOLLER Tollur þeyrir.

7.] Ad síðustu eru þeir og allir Pioosar, sem
leitast við ad naa sínu Uppheldi, með aðarra
Skada, voga ofmikid uppaa Luckana, hvert
þeir Bina edur Tapa, ellegar vilja forsorga sig
með Dnytsamligum Konstum og naudsynialaus-
um Hvossgangas Snjkiuni. 2. Thess. 3. 11.

12. Þier þeyrum, þad nokrir aa medal yðar ganga
Ofskanliqa, og ERJDU TÆKKE, DRJG-
JANDE heldur SKERSKAP. En sljktum broð-
um þier og aa miðum þaa, styrir vorn Drottin Jesum
Ehrissum, ad þeir Erfidi með Spallæti, og eti sitt eig-
id Braud.

232. Eru allir þessir Pioosar i forðamaunligu
Tilstandi?

Jai,

Jaa, ad viðfu, þó þeir verði eigi allir heimðs-
ir, lenda þeir þó allir í Helvígi, nema þeir gjafi
alvarliga Þírboot.

1. Cor, 6. 9. 10. Þaðið
eigi villu yður; Eigi ÞJÓÐURIN EIGI AÐMYN-
DUR-MENN, eigi Dýrþekn-Menn, eigi Orðhættar
níc RÆÐINGJAR, MURUGUDS RÝJTI ERKA.

233. Hvað ær þá ein þjófur til að gjöra, sem
vill gjöra Þírboot og leita Ráðar hvar Guði?

Þegar hann lætur af að stela, þá skal hann og
so læta af að eiga, og hallda inn hvar stí, því
sem hann hefur stolið, so hann bæti fyrir, og læti
hvern fara sitt afur, ef hann hefur þá Efni ær því.

2. B. Mos. 22. 3. ÞJÓÐURIN ERKA
ERKA ÞJÓÐURIN (sem hann hefur stolið.)

Luc. 19. 8. Ef eg hef nokkurn Tælt, þá GJEF
EG KERRAÐIÐ AÐUR.

Job. 2. 21. AÐHENDIÐ þeim rietta Eiganda
hann (Kíðlingi) AÐUR, bríad ofi soomir ekki að eta
STÓÐIÐ GODS, eða það sama að snerta.

234. En hvað skal gjöra til, ef hverki finst Eig-
andi, níc hans Erfingjar?

Þá so fellur til, mar það stolna Gots gífast
Sattakum, en firri ekki.

Luc. 16. 9. GJÖRÐIÐ yður BÝR af hinum
RANGA MANNI, so nær þíer viðþírf-
id, að þeir meðtaki yður í eilífur Líaldþírdir.

235. Má Þíesturinn ekki afleysa mig af þíerri
Synd, þó eg halldi inn hvar míc því Rangsfeingna?

Net.

Næi , einganveigið , því fyrir Guds Augliti nær Afslásmið eðfi nema til þeirra , sem eru sað ydrandi ; En eingið Þioofur er sað ydrandi , meðan hann heldur iðí því stolna Fie.

236. Er það líka Synd að stela Smá-Munum ?
Jæi , það er ein stórt Synd í móti Gudi , að vilja ríftroda hans Boddord fyrir Smá-Muni ; Þó er Syndið því stærri móti Naung-anum , sem meiru er stóld frá honum.

237. Er það Synd að stela frá þeim Rísku ?
Jæi , Synd er það , því þetta Boddord hefur eðfert For-Taf , og Naungaans Rískidæmi giorir eigi Naungindi miðn að Ríettindum.

238. Er það Synd að holla með einum Þioof ?
Jæi , það er að giora sig Sluttakandi í aðarlígnum Syndum. Orðsb. 29. 24. Hver HALL-
EATJER HEFUR MED ÞIOOFNUM - heyrir
Bolván , og EETJER ÞAR EETJER , hann
HAFUR ETTJER.

239. Gietur nokkur stóld líka frá fjálfum síer ?
Jæi , því það skiedur.

1.] Med Eidslu og Jdiuleysi.

Orðsb. 23. 21. DE-SVEGGJARNI og græð-
ngir URMARST , OG SVEGGJUGUR Madur
hlífur að bera EDRUG GDE.

2.] Med Ríðsku við við síð eigið Rískama.

Syr.

Spr. 14. c. 6. Hver eðfi gíörir **GYMURUM** **GYER: MEYR GOTT**, hvað skal sá öðrum **GOTT GYDJA**? Hafi man aldreigi af sínu Gotti gláður vera. Einnli hlutur er skastarlígrí eñ sá, að **Madrinn URU GYER GYMURUM GYRIS** **GODS**, og það er málígr **PRAGU** fyrir hañs **Þondstn.**

240. Máa þa hver eñ gíöra af sínu Gotti hvað hañ vil?

Nei, því vier erum Ráðsmen. yfir Guds **Barsum**, og eigum eitt **Sín** að gíöra **Reikning** fyrir þær. Luc. 16, 12.

241. Hvað er það Gotti sem er skipað í **Síonu** da **Þodordinu**?

Að vier skulum styrkja **Gagn** vors **Máunga**.

242. Hvernig ferum vier að því, að styrkja **Máungans Gagn**, í því sem hañs **Upp**. **Endi** **viðvístur**?

Þegar vier launum honum nokkud af **voru** **Gotti**, eður giesum honum nokkra **Ólmusu**, hafi hañ **heñae Þorf**.

1. Joh. 3. 17. Má nokkur **HEGUR ÞESER** **URU ÞEKURDUR MUDGJ**, og sjer sñ **Þrodd** **ur Maud** **líjda**, og **ÞURU GYR HJARNI TJE** **ÞURU HURU**, hvernig blífur Guds **Mærleifi** **híaa** **honum**? Ebr. 13, 16. **GOTT MUG** **URU**, og **MED M SKJPTU**, þa **forgleymd** eñ, **þviad** **slíkt** **ÞRURU** **þoknast** **Gudi** **vel**.

243. Hver gíetur og æ að **híalpa** **þeim þurf** **andi Máunga**?

Ster

Sierdeillis þeir Ríki , og þar að outi siera
hver sem hefur nokkud Afgængs því , sem hann
þarf dagliga með.

1. Tim. 6, 17. 19. **RIJKUM** þessrar Verall-
dar bióð þu , þad þeir siera ekki mífíllatir , og leggi
einga! Þou uppá þessá fálvalstað Ríksdóom , heður
uppá lífanda Gud , sem oss ríksugliga gíefur! alls
háttar til Róttunnar , þad þeir **GIÖRÞI GOTT**,
þad þeir **ANDGJEST I GÖDDUM VERKUM**,
sien **GIÖRMJÖÐIR** , **GÖDDVIRJANIR** !
Safnandi siera fíallsum Síóð , til goods Grundvallar,
uppá híd tilkomanda , so að þeir händli eiliíft Líff.

244. Hvernig á Maður að gíefa Olmuflu?

Eftir sínum Efnum, af Ríerleíksföllu Híar-
tálagi. Job. 4. 9. **HAFÞIR þU MJÖÐ**, so
veittu **RIJKUSLJÖN** , eh ef þu hefur **LJFÞIÐ**,
so veittu þó af því **LJFÞU** með tröu Híarta.

245. Straffar Gud þá Róttunnarlausn?

Jai. Jac. 2. 13. Þar mun **DRÖSKUR-
SARUR'DÖÐRUR** vísra þá gænga, sem **GIÖR-
ÞU DRÖSKURSEMYRÞEGUR GIÖRÐU**.

Psál. 41. 1. **SEYR ER EMI SEM UNN-
AST** hín þurftuga , **DRÖTJINN** mun **ÞRÖG-
ER HINN** í hinni vondu Líð.

Utt af Áttunda Róðordinu.

246. Hvað vóndt verður í þessu Róðordi baðað?

Að þera fálstað Vinnisburð á móti Ræ-
unganum.

247. Hvað er falskur Vitnisburður?

Þú Eogin og ættfemdarlaus Næða um Næðungan, hvert sem það Riedur fyrir Rietti edur fyrir utan hann.

248. Hvernig verður falskur Vitnisburður borið í Riettargangs Mælesnum?

1.) Þegar Sæfandið ber fram loana Afkærni. Orðst. B. 19. 5. Einn ÞUGBOTTUR blifur ekki Öhegnur, og sá sem KRANNSJARNRIGRA KRANNSBER LÖGJ, mun ekki undan hlaupa.

2.) Þá Vitnið stadsfesta Þigina. Orðst. B. 19. 5. Einn ÞUGBOTTUR blifur ekki Öhegnur.

3.) Þá Falsmadurinn forsvarar Þigil amóotti síni eigin Samvitsku. 2. B. Mos. 23. 1. Þú skalt EKKI EMUJA KUNGUJA KJEDU-MANUM, og SJÖR EKKI þeim Ogudliga not-ra HJUSLÖD, so að þu berir falskt Vitni.

4.) Þá Doomarið viðvitandi edur af Samvitsku dæmir það sem Eggi er, satt að vera, og það rangt að vera, sem rietti er. Orðst. B. 17. 15. Hver-hann EGGJARNUR ÖGUDJÖR HURU KJETT, OG KJARNÖGUDJÖR KJETT FANTUM, þeir eru báðir fyrir ÖKottni ein Eviþirding.

249. Meiga Christur Með eiga Mæð saman?

Þeir meiga það í þeim Sökum sem mikid riðdur er af, og í stærstu Mæðsyn, flya til Doomara Em.

Embættisins, sem er Guds Skickan, og flaga
 Maudsyn sína, að Datur til síns Móðrars;
 En að hafa Prætur fyrir liettvæga Sof, og að
 sýna sig í öllu siersinnadán, og hefndargiarnán,
 er misg Ogudligt.

1. Cor. 6. 7. Þar er alla
 reidu: Þessur að missum yðar, það þier. HUGD
 EIGA DEYJA YÐAR að missis: Hvar fyrir EYD
 YD ÞIER EYGI missu heildur DARET? Eða
 þvi lastid þier ekki NEDEAST YÐUR HERÐUR?

Elas Orðst. B. 20, 22. Matth. 5, 39. Rom. 12, 19.

250. Hvernig verður falskur Vitnisburður bor-
 in fyrir utan Ríettargang?

Þar Madur Ljgur uppá sín Mæunga og
 Fiemur henum rangliga í Ohroodur.

Str. 5, 16. Ver eigi SÖBVIS, 'og BAK-
 MÆLL PU ERT með þinni Tröngu.

251. En mæ Madur ekki seigia það Jult, um
 Mæungán, sem satt er?

Nei, nema það sé aður allareidu epiðbert
 ordid hverium Mæni, og að þó Madur eigi að
 hafa siar til Samans, að seigia þar frá, þvi
 það er Ríarleysleyst.

252. Hvernig kán Madur að söskia sínn Mæ-
 unga?

1.) Þar Madur epiðberar það sem hann hef-
 ur heimugliga tröad honum fyrir.

Orðst. B. 11, 13. Bakmalugur Madur DÞ-
 tiber.

INNBERN þad, sem hañ veit leiniligt, en saa sem med tröföstu Hiarta er, hañ EFNIR þvi.

2.) Þat Madur upplioostear hans heiming-
ligum Bröstrum, honum til Skada, en öðrum til
Hneipilis.

Sir. 19, 7. 8. Gevri þu nokkud vöndt, þad EE-
JS EJSJ estir, þviad Þögn giorir þier eingaß Sta-
da. Þu skalt HVERN EJSJ þad þijnum Vin-
nie Övin, og ÖPNERN þu þad eði, tñur þu
ad giora þad fyrir utañ vonda Samvitsku.

153. Mæ Madur eigi giesfa til kyña Þfirvöld-
tan edur Þrestinum Mæungans Synd?

Ju, þegar þad skiedur af Eissu til Mæung-
ans, og Minsörgun fyrir honum, og til ad afstra
Syndini, so sem þa Joseph sagði Þodur sijnum
fræi Synd Bræðra sína. Sjar Matth. 18.
17. Hvað ed Christur biður ad seigia Sofn-
udinum fræi Synd síns Mæunga, þegar hei-
muglig Advörun vill eigi gagna; En ef þad skie-
dur af Hefnd edur Mællædi, þa er þad Synd.

254. Gietur Madur og med öðru möoti mis-
lied sig i sijn Tali?

Jar, öll ongtiu Örd eru syndsamlig.

Matth. 12, 26. Eg seigi yður, af HVERN þvi
FARFERNU ÖND, Sem Mæirnir tala, Mæ-
nu þEIR REJNIGSKAP SJÖRN a þissa
Dægi.

255. Hvað gott er skipað í Nijunda Bodordinu?

Ad affala Naxunga, tala vel og meina vel um hana, og tala allt upp í bestu Meining.

256. Gietur Madur þá gjetid goðs til allra Maða?

Þá þeir eigi með þeckianligum Góðsins Beckum upphoostra síni inri Bondsku, með Madur, Kærleikans vegna, vænta hins besta, og elgi gíora síer Misþænkta, edur sa Opeka til nockurs.

1. Cor. 13, 5. 7. Kærleikurinn HUGSAR EKKI JÆT, hana mætur alla hluti, tróir öllu, vonar allt.

En þá Bondskan er ordin opinber, með Madur efi tala hana goða.

Es. 5, 20. ÞEY ÞEY, hverier ed KALLA HJÓÐ BONDU GOTT, og það hid goða vónt.

257. U; Madur og so ad affala síu Naxunga þá adrir tala illa um hana?

Jai; Gietu Madur það með Sañl, sírdeilis þá hana er elgi sialfur vid, og kan ad affala sig.

Str. 6, 5. Hver alla hluti ÞEYJA EJA ÞEYJA ÞESAN, sa gíorir síer marga Vini.

1. Pet. 4, 8. Kærleikurinn HJUD efnig EYDELDA SYNDARNNA.

Ut af því Nijunda og Tijunda Bodordi.

258. Hvað er það vóndt, sem bañad verður í Nijunda Bodordinu?

Synd.

Syndsamlig Fjörn og Gyrendir, fierdellis eftir
 er aðarra Góði.

259. Hlióðar eigi það Tjunda Bodord nær
 því eins?

Jw.

260. Hver er Mismunur á milli þess Tjunda
 da og Tjunda Bodordins?

Mismunurinn er eigi so fierdellis líkfallinn í þeim
 Slutum, sem Men grynast, so sem í því, hverninn
 Gyrendinn edur Fjörnin er á sig tóminn.

261. Hvað margslags er þá su Tla Gyrend?

Tveíslags.

1.] Erfdaggyrendinn, edur Upprunagyrendinn,
 sem er su spillta Mættura síkals, edur Tilhneig-
 ing til þess Bonda.

2.] Öro gleranliga Gyrendinn, sem fram-
 kemur af Upprunagyrendinni, eins og ein Avortur
 af síni Root, og verður hun aðaðhvert af Bile-
 ia Mánsins Samþykkt og haldinn við Magt, elle-
 gar henni verður mootstaddir, og hun nidurkæfd.

Jac. 1. 14. 15. Eirhver freistast nær HINN
 TILGJÖF AF SJÖNN TILGJÖF GYR-
 ND OG TILGJÖF GYNDUR; Og síðan það
 GYNDJÖF hefur gjetid, TILGJÖF HINN GYR-
 DJÖF, en nær GYNDJÖF er fullkomnuð, TILG-
 JÖF HINN DAUDJÖF.

262. Hvar verður fyrirbodin su gleranliga Gyrend?

J

Þiðunda Þodordinu, hvert í 5. Mos. B. 21
utleggst soleidis: Þu skalt ekki gyrnast at
það er; Eit þu þín Vilja eigi burðdragast, fram-
mlet þínum Gudi af þeim vöndu Gyrdum, sem
því i þer. (Sica 65. Spurning.)

263. Hvar verður Upprunna Gyrdin þónd?

Þiðunda Þodordinu, sem utleggst soleidis:
Þu skalt ekki gyrnast, það er: Þat skal ein-
ginn vönd Gyrd vera í þínum Þírta; Þu skalt
einga Arf. Synd hafa.

264. Finst þá nokkur Madur at Þorðni sem
einga vönda Upprunna Gyrd hefur?

Nei: 1. Joh. 1. 8. Ef að vier seiginn, vier
þóðum EYNSA SYND; þá VJELUR VJED
EJANNA DES, og Sankleturn er ekki í oss.

265. Þordæmir þá Upprunna Gyrdin þan tæ-
vdu Guds Börn, sem hafa Angur af þéni?

Nei, hia þeim hefur Syndin tapad þeim sí-
num Kasti, sem Þordæmir, með því þu eru í Chris-
to, og standa eigi frammar nafin edur Þorsvats-
laus forir Guds Riettæti.

Mat. 8, 1. So er 'nu EYNGJARN ÞORDÆ-
MIR i þeim sem I JESU. CHRISTO ERU, þer-
in sá eigi gænga estir Hollðina, heldur estir Abannim.

266. Eñ hvað þá; Ef Madur lætur so Uppru-
na Gyrdina við sig tæda, ad þonum þifir vænt um
ad filgia gioranligum Gyrdum?

Hvar

Þræ sem þu gtoranliga Gyrdniñ rædur fyrir,
 og hefir þfir. Ræd, þar rædur Ehr þi Ræd efi
 fyrir, og er so þu Mañessia undir Bólvanini.

Rom. 8. 13. Ef þier, **YGGD EGGJH HOLL**,
YU, munnd/þier **DEYH**, en **EG þJER DEYD**.
 So fyrir Andan Hollðans Giordir, **MURUD** þier **Ysa**.

267. Er þa vond Gyrd Synd, þo þun sit ad
 eins i Aformi o, komist eigi leingra?

Jai, fyrir Guði tekst Bileñ fyrir Þerfid.

Matth. 5. 28. Hver þan listur Konu til ad gyrd,
 ast þenar. etc.

268. Kan þa Rædur ad brisota aa þena Þætt
 Þodord Guds oll med einberum Paunkum og Gyrdum?

Jai vissuliga, því Guds Logmæl er andligt, og
 hver sem vill hinum Þodordunum hljda, ma þd,
 ugliga taka Þara aa sjinu Hiarta, estir þvi sent
 þessi seinustu Þodordin aaßlia, því þau eru so sem
 Þykill ad öllu Logmælinu ; (þienaa ad ðilia allt
 Logmælid.)

269. Er þa oll Þysa og Gyrd Synd?

Þaflaus Gyrd er þu, sem Þarliñ hefur til þess
 sem Þiskamiñ þarf med, so sem Þyft til ad eta, dree-
 ta, sofa, hræra sig, og añara söddan Hluta ; E u
 Gyrd var med Mañinum i sakleysisins Estandi,
 og ad þvi Veltil er þun eigi Syndsamlig.

270. En framfoma þar þo eigi margfaldar
 Syndir af söddan nætturligum Estirlaungunum?

E

Ju,

Ja, að vísu, og velldur því þu mættu Mætti-
urunnar Spilling, sem við komast í alla Slutti,
og gísla Estirlaungunina þa stíkanlugu ofstíkan-
liga, ohoofliga og sauruga, ef vier eigi noogsam-
liga tofum Þara æ ofð og mootstrijdu m heit.

271. Hveriet eru þeir sonðsamlugu Slutir sem
Gyrndin festist mest æ?

Það eru þeir Slutir:

1.) Sem eiga stíldt við Ohoof, Dramb,
semi og Bekstingar.

1. Pet. 2, 11. Halldididur frá HOLLDEJGWM
GYNDWM, hveriar í gíga Sælnni stíjda.

2.] Þeir Slutir sem odrum viðvístu, hværa
Gud hefur ecki gífid miet, heildur mínum Mæ-
unga, og mat eg þess vègna eigi misunna honum
þeirra, so sem er, haús Egta Kvína, Píoon,
Píoonustu Kvína, edur nofud af öllu því sem
honum heyrir til.

272. Gíet eg þa með einu moosi gyrnst neitt ann
öfundar og Driettar af því Gotsi sem mið Mæungi æ?

Að vísu: Ofka mat eg Raupmaús Þor-
ustar fyrir Þetastíng, so sem Abrahám saladi
Mæuni. 1. Mos. 23. 4. En ecki mat eg gyrnast
að draga undir mig Gots míns Mæunga, með
Mættíða Yfirvarpi, Soikum eda Ofstíki, so
sem Achab agyrntist Nabets Þíngard. 1.
Keng.

Rong. 21. 2.

273. Hvað er nu gott búið í Tíjunda Þodordinu?

Ad vier tokum Þara, at oss fyrir vöndum
Hiartans Eyndum, og stríðum móði þeim.

274. Hvað Gott er skipað í Tíjunda Þodordinu?

Ad vier skulum ecki eitt Síð háfa hina minstu
Eynd vönda í Hiartanu.

275. Hvar til þignar þa það Tíjunda Þodord,
sem utheimtir af oss Meðunum eitt ældungis fulls-
und Sallysi, sem, oss er þó Ómeguligt að láta Gud
þíar oss sína?

Þetta Þodord synir:

1.) Guds fullkomna Rietslæti, sem hefur
Riett til að utheimta það, og ætíð fyrir það,
sem Madurinn, nu í Eyndina sáðinn, káð þó ecki
af sínum Ræstum að frænkvaema.

2.) Synir það, að Gud er eigi Orsök til
þess, að Madurinn fiell í Eyndina; Því hefdi
hann verið Orsök til þess, þa hefdi hann aldrei eigi káð
að aðbæna þessa illu Eynd, sem þar af leiddist.

3.) Synir það, að allir Með, líka þeir hef-
sögustu, eru Reyndar Eyndarar, og far eigi
með þeirra eigin Rietslæti stáðist fyrir Gudi;
því, þótt þeir, fyrir Guds Ráð, seingi rífa
und allar gioransigar Eyndir og Eyndir, þa
er þó þessi Erfa Eönd þeim Orsök til að aud-

níðla sig fyrir Guði.

276. Hvað er styttesta Tíðhald þessara Orða: **ES ER DRÖTTLINGUR GUDS ÞJÓNNSTJÓRN**kur o. s. f.

Fær Ordsakir sem Flú oss kúja til að halda Guds Bodord, edur að fordælt þad Bonda, og giora þad Goða.

277. Hver er fírri Orsókn?

Guds riectferdug Reidi og Bændæti, sem heotar að stræffa alla þa þverbrotnu Þfirtrodsla, Meñ sína Bodorda.

278. Hver er sú síðari Orsókn?

Guds Foductig Naid og Myrkunsmi sem sof ar að giora þeim Gort, sem halda hafs Bodord.

279. Hvað er Þfirtrodsla edur Synd?

Allt þad sem stríðir á móti Guds Bodordum, sem níðliga er utmarlad.

280. Hvað margslags er Syndin almenniliga að seigia? Erenslags; Erfða-Syndin edur Uppruna-Syndin, og Gioranlig Synd.

281. Hvað er Erfða-Syndin?

Hun er Nátturunnar Banact, inngrooin Forðorfun, og illar Tilhneigingar, (sem Tíjunda Bodordid hondlar um.)

282. Þvi kallast hun Arf-Synd edur Erfða-Synd?

Af því hun er oss meðfædd, So sem ein von dur Erfða-Plati, estir vorn Fodur Aldom.

Reni.

Rom. 5. 12. Syndin er KPMR ER ERM
MARM KOMRM I heimil.

Psal. 51. 7. Sial þu , ut AF SPNDUMRY
GU SEDJ EM ES SJETRM , OG I SP-
ND GRZ MJS minu Moobir

283. Hvað er su gioranliga Syndin?

Allar vondar Hugsanir , Ord og Giordir ,
sem framkoma so sem illur Abortur af vondri
Roet Arf-Syndorin.

284. Er það þa eins lifka Synd ad laata ogiorbt og
forsooma það sem Gott er , eins og ad giora það sem
Jlt er?

Jai , v'ssuliga. Jac. 4. 17. Hañ sem far
noctud GOTT ad giora , OG SJORJR PAD ES
KJ , PEM ER PAD SPND.

285. Hvað margslags er su gioranliga Syndin
siet i Lagi?

Eðenslags , sem er , su Synd sem kiemur af
Breiskleika , og su Synd sem kiemur af Juggreni.

286. Hvað er Breiskleikans Synd?

Hñ er það , þa ein Sanchristin Madur , sem
af Hiarta hatar allar Sondir , missiet sig af Fax-
vitstu , D-ogicerni , Afsteidu , edur einhverju þess
Sattar ; En strar sem hañ sijna Synd siet for-
le Eoptan edur Almíngu Andans , i Samvirk-
unni , angrost hañ af heñi i Hiartanu biour Gud
Syrigiesningar af heñi , og kiepp st þess fram.

frófnveigis að betta sig. Gal. 6. 1. Ef Maður verður að einhverri hætt af nokkruum **BRIST** þí **IRKJALLIAN**, þá leiddrið þú hann með höggvernum Anda.

Jac. 3. 2. Allir vier **BRJÓÐUM**, **MARG**, **FRYÐJÖN**.

287. Hvað er Illgýrnis Synd?

Þá Maður viðsitandi, villandi og með Gledþöfnan, gíörir það sem Illt er, en lætur og gíörir það sem Gott er, og heilldur af frófn í því Illa.

1. Joh. 3. 8. 10. Hver **SYNDJÖRN** **GJÖRN**, **JÖRN**, **JA** er af Döflinum, því að Döflinn syndgar af Upphafi: Þar til byrtist Guds Sonur, að hann niðurbríotti Döflins Verf: hver **ALL** **GUDJ** er **FRÖÐJÖRN**, **JA** **GJÖRN** **FRÖJ** **SYND**, því að hans Gæð blifur þíá honum, og hann **FRÖÐJÖRN** **FRÖJ** **SYNDJÖRN**, því að hann er af Gudi fæddur. Þar af eru auglós Guds Börn, og Döflins Börn. Hver er hann eigi gíörir Ríettvísina, **JA** er ecki af Gudi, og hver eigi elskar sín Broður. Sjá Joh. 8, 34.

2. Pet. 3, 34. 4. Mos. 15, 30.

288. Ríidur líta nokkud að því, að þekka þetta Mismun Breiðlefkans Syndar, og Illgýrnis Syndar: Hvar?

Rífid ríidur að því, því það allra stærsta Andvaraaleysi kemur ríetti af því enu sama, að Maður gíörir eigi söðdan Greinarmun; Þar af, **JA** og að orsakast naðsniðalaus Anáirsemi.

289. Hvernig **JA** Andvaraaleysid að orsakast af því?

Það orsakast so af því, að **JA** sem lífic í Illgýrnis. Synd

is. Sundum, huggar sig við það, að allir Men-
sien Syndarar, og stíer síe eigi vendarar en öðrum.

290. Er það ekki satt, að allir Men sien Syndarar?

Þíist eru allir Syndarar, en þar er er stoor
Mismunur, setti cadur er broid að syna.

291. Seið þu míc þá Mismun en nu með öð-
rum Ördum, með því so mikid ríður er þessu?

Það skilur so mikid sem Noott og Dag; Því
Guds Børn hafa að sönu Synd Breiðkleifans,
sína til Syndariðar, þíast af Syndiðni, verda
þvert í moeti þeirra Bilia þfirfallið af Syndiðni,
og leggja Dagliga af, meir og meir, sínar sonð-
samliku Þfirfioonir og Bresti, af hverium þau ha-
fa saurt Angur, so þau gænga þó eftir Andanum,
og leggja sig til þess, að verda fullkennið í því sem
Gott er. En Heimfis og Diefulsfis Børn
gíora Syndina (setja sig til að syndga) oledia sig
í Syndiðni, og skíemta stíer við hana. Þar: þau
syndga uppar Mardina, og gænga so eftir Hóld-
inu, hvers vegna þau skulu deyja.

292. Dríigir þa eitt Guds Barn alldreigi nokkra
Þlagrens-Synd?

Alldreigi, það gíetur ekki með nokkra moeti
komist heim við það Mardariðar Etand sem það
er í, og þa nija Hæd na, so leinot sem það er stads-
fast í henni. En falli það með Afsetnings Synd se er

því Standi, þá er það ekki Guds Barn leingur.

1. Joh. 3. 9. Hver af GUDJ EN FREDDUR, EYJA GJÖRJA EYGI SYND, þvíad hann sáð blýsar þíðu hönum, og hann gíetir eigi syndgast.

293. Nu þar ed Guds Born hafa þó Estírsíod-
var af syndsamligum Þírísíoonum og Brestum, kúna þar
þá eigi að fordæma þau?

Aldeilis ekki. Hinar allra mínstu Syndir
þeirra væru að sönu Fordæmingar verðar, en
þeirra Samfelag með Christo freijar þau þar frá.

Róm. 8. 1. So er nú GJÖRJA FORDÆM-
INGU Í PEYJA, SEM Í CHRISTO JESU E-
RU: þeim sem eigi gænga estir Þóldinu, heldur est-
ir Andanum.

294. Sakar þá Breiskleikans Synd alls edert
Christið Máð?

Ju, hun deysir Márdina, og hindrar þá Son-
arlian Þíorsfunu Andans, í því s. m. Máður að
að hendla um við Gud, og horfir míög til þess,
að Máðurinn falli frá Gudi í Jlgörnis Syndir.

295. Hvað gíorir þá sú Jlgörnis Synd að Verkam?
Alla þá sem hana elíka fordæmir hun, og gíorir
þrígísligan Aðskílnað míðum Guds og þeirra,
já, hun gíorir þá Dísflinum líjka, bæði þessa
Híms og aðars.

1. Joh. 3. 8. Hver
SYNDJÖRJA GJÖRJA sá er AÐ DÝRKYRUM.

1. Cor. 6. 9. Þíð þíer eigi, það MÁRSEYJA-
EYJA MURU EYGI EYRASE GUDS AÐ.

RJ!

RJ? Partid eigi villa yður, hværki Fridlúffis Wæ
 nie Bloor-Wæñ Skuldgodar, eigi Hoordooms-Wæñ, nie
 Sælgætingar, eigi heidur þeir sem Sköñ dríggja með
 Karlsmönum, eigi Proosar nie Aggyndar-Wæñ, eigi Of-
 drockin-Wæñ, eigi Hæwrlarar nie Wæningiar, munu
 Guds Ríki erfa.

296. Er ein einasta Synd af þessum edur öðrum

Jlgörnis Syndum noog til að fordæma Mániñ?

Jaa, því jafnvel þó Madur dríggi eigi utañ
 tina edur aðra vísfa Synd, sem hañ frepfast af,
 edur fær Hentugleika til, þá auðsynit þó su tina
 Synd, sem i honum drottmar, að hañ er en þá efi
 umvendadur, og að hañ i síns Hiartans Gruñi
 sie ein Guds Foragtarl. Jac. 2. 10. Þó að
 einhver hreiddi allt Lögmaðlid, og brotligur yrði i EY-
 RU, þá er hañ þegar ALLS ÞESS sekur.

297. Er þá nokkur Mismunur æ Jlgörnis Syn-
 dum?

Jaa, hiaf sumum drottma þær með Forherd-
 ing og stóoru Andvaralepsi, so sem hiaf Pharao;
 en hiaf sumum drottma þær æn Forherdingar, og
 dríggjast með Samvitskuñar Sturlan edur Meot-
 mæli, so sem hiaf David, þá hañ var að henda
 með Uriam.

298. Hver er su fremsta Trappa i Jlgörnis
 Syndum?

Þegar saf sem i sínu Hiarta hefur verið að

nægianliga sánfærdur um Sánleika, an Þvíngunar og Töðfunar, móðþrosanlaga og af Afermingi, neitar þaðir og össæfir s. d. d. Sánleika og Væðsöu um Guds Döta, og helleur fröu i þessu þrunarlausu: og kallast þetta Spönd af möti heilögum Andan, edur hán's Emsbætti, og fyrirgiefst efi. Matth. 12. 31. Ebr. 6. 4. 5. 6

299. Er þa Myrkun Guds og Forþienusta Christi eigi noög frástug til að fyrirgíefa lista þessa Spönd?

Hier skortir eigi af Guds og Christi Sijdu, því hán's Náð og Forþienusta er i síalfu síer noög anægianlig, og yfirgnæfir allar Spöndir; Heldur er Málinum um þetta að fíena, sem heldur frá til Vísloka i hatursfallri Spöttan og Össökun þess Sánleika, sem hán hefur árdur þekkt.

300. Rán Náður og so að gíera síg bluttakara i ánarligum Spöndum, og so einig lista i þeirra Straffi?

Jaa, og það skiedur, þegar Máni þófir vænt um þær, gíetur Samþykki, Náð, Befalning, edur Tælsæri til þeirra, og hindrar þær efi, edur straffar, ef hán gíetur.

3. B. Mos. 19. 17. SEMRAN bíg Mánnag, so þu BERIR EIGI SKULD hán's vegna. Einn

I. Tim.

1. Lm. 5, 22. Opínb. B. 18, 4.

301. Hverjar eru þær almennligustu stóor Syn-
dir í móoti Guds Lögmaali?

Það eru: Banrík, Hæfni, Trugþrúð,
Aþrúð, Vellost, Ríði, og Óþolinmæði.

302. Hverjar eru þær helstu og stærstu Dýgdir
eftir Guds Lögmaali?

Þessar: Trú, Ríðrælt, Fróomleiki, Auð-
mjúkt, Anægja, Hooffsemi, Bindindi, Hoogværd
og Þolinmæði; og, umfræm allt, guðrækilgt og
himnæft Siðislag.

303. Hverju þóttar Gud þeim sem eigi hlýða
hans Bódordum?

Ad hann vísa vitia þeirra Bóndsku með Stráfi.

304. Skiedar það þa allena í þessum Heimi?

Nei, stundum fær sá ogudligi ad senu Enda
með Skielsing, en oft luckast honum so vel. Vi-
indið, ad hann er kalladur sáll; Þó kemur fram
um tíðir hans Stráfi í HELLVIZZU
KÖLLUM. Luc. 16. 23.

305. Kemur það tíðmanliga Stráfi allinastra
þfir siðalsá þau ogudliga?

Nei, Gud straffar og so þessu Foreldraða
a Børnunum í þridiu og fiórdu Vætkvið?

306. Er það þa rétt ad stráffa Sonu fyrir
Synðir Fadursins?

Já, þegar hann geinur í Fótspær og Eftir.

dæmum síns Födur, fráð i sömu Spndum,
 Þó aðars rættist það sem stendur:

Ezech. 18, 19. 20. **SONURINN SKAL E-
 SKY, BERN FÖDURSINS MISSEJORK-
 NIS**, fyrir það að hann-giordi vel og ríttvísiliga, og
 hann hlefi og giordi sú minn Ríettindi, þá skal hann lífa.

307. Hversu margfalt er almenniliga Guds Straff?

Þrefalt

1.) Líkamligt, þó sem: Stríð, Hallæti,
 Drepsoott, edur önnur Óhamingja bæði á Lan-
 di og Vjðum.

2.) Andligt, þó sem: Guds Reidi, og það,
 að hann burtrefur sín Anda, og svaltir síní Næð,
 þfiegiefur í fræaleitt Síni og Forherdingar Doom.

3.) Er það Eplísa, sem er: Fordæming til
 Helvætis. Samaleidis eru einnig þreföld Laun
 fyrir það Goða: Líkamlig, Andlig, og Eilíf.

308. Hveriu goödu heitir Gud þar i móot þe-
 um sem halda hans Föðord?

Að hann vil gjöra Miskunsemið vild þá i Pus-
 und Vídu.

309. Hvað skilfi hier fyrir Miskunsemi?

Allt gott til Lífs og Salar, um Líma og
 Eilífs.

1. Tim. 4, 8. Gudræfni er til allra

hluta málsem, **HARKADY ÞESSA LÍFS
 SPJARKJEI, OG SO ÞJNS Eftirkomanda.**

310. Hverium lofar Gud síni Móður ?

Þeim, sem hann elskar og hallda hans Þodord.

311. Elskar þa eingið Gud nema þa sem hefur
ur hans Þodord ?

Nei. Joh. 14, 21. Hver hann hefur minn Þodord
og HELDUR þú, hann er þa sem mig ELSKAR.

312. Hvað er það, að Maður heldur Guds
Þodord ?

Það er, að ein Endursæddur og til Máðar
tekið heistið Maður hefur Guds Vilis alltið
fótt Augum síer, og lagar sínar Duosaníer,
Ord og Giordir þar estur, af einlægum Hiarta,
med stadfostum Afsetningi, að láta síer í þvi
fránsfara.

Joh. 14, 23. Hver hann ELSKAR mig, þa HELDUR
minn Ord.

1. Joh. 2, 3. 4. 5. Þar af ví-
tum vier það vier ÞEKKJAN hann; Eí að vier
VAKDBEYJUM hans Þodord. Hver ed selgir :
Eg þekki hann, og heldur ekkí hans Þodord, þa er Einv-
gari, og í þvilistum er eingið Sannleikur; En hver han-
ns ORD VAKDBEYJR, í þeim er sannarliga
Guds Nærleiki fullkominn.

Matth. 28, 20. Níenid þeim að HALDAN allt þv,
að eg band þdur, og síenid : Eg em med þdur alla Da-
ga, allt til Enda Veraldar.

313. Sietur, Maður þa halldid Guds Fegmaal
edur Þodord ?

Jai, mid þvi Máðurinn elski Gud rétteliga.

þa bæði máttu hafi, og lyfa kan hann að halda
 Guds Bótord, með einlægri Gæði; eftir Evan-
 gelii Anda, fyrir Krafti Christi; Þó það kunn-
 eðli að fleir eftir því sem Loðmálid i ströngasta
 Mætti utkrefur, og kann Mæðun þess vegna
 eðfert Gott fyrir fleiri að forþenna, heldur bevis-
 for hann þar með sína Trú og Ræðleika. Joh.
 14, 23. 1. Job. 5. 3.

314. Kunnur þú þá að forþenna Seðhæðun-
 ina með því að halda Loðmálid?

Nei, 1.) Því vor Hljóðni er ein Skýlda e-
 dur Skýlding Þögnust.

Luc. 17, 10. Mær þú hefur allt það gírdi, hvað
 þú var búið, þá seigir: **MEÐ EFTIR ÞÓÐUR**
 erum þú, því það var áttum **MEÐ SKYLDU**
 að gíra, það gírdum þú.

2.) Verður Loðmálid eðli haldið af Krafti
 þess Mættu, heldur af Guds Mæðun-
 Krafti, og er það eigi vor Forþenusta sem Gud
 verkar í oss.

Phil. 2, 13. Gud er hann sem **ÞÓÐUR** **VERUR**
 búið Gæði og Gírnunni, eftir síni Þögn.

3.) Verður Loðmálid aldrei haldið so full-
 komlið að Hljóðni Andans, þó hann sé víst reður-
 búið, si: eigi blendið með Breiðleika Hóðsins;
 sami áttur Gud og launir i Mæð sinni, fyrir Chri-
 sti

þu ettað, vora Hljóðni, þó þun sé ofullkomin.

Psalm 130. Er þu Þrottinn villt tilreisna Syndirnar,
 DRÖGÐUR, þVÆR MAN ÞUÐ STUNDUÐ?

315. Gietur Maður ekki eins og Þosulinn komi
 ist þó lænat í Hludum Logmálsins, að hann sé fíer siakf-
 um eigi meðvitandi nokkra Syndu, sem hann hafir af Af-
 setningi drúat, efur það hann þesur gíordt Þóran?

Þu, þvi Þosulinn var líjka ein breið Mañess-
 ia; En þa Maður er nu þó lænat feminn í þvi
 Góða, sem hann var, er Maður þó ekki þar fyrir
 ríettlagdur fyrir Guði.

316. Þvi ekki?

Vegna þess, að þú ákallid er andligt, en Guð,
 sem oss dæmir, fíer eíer Þugrenningum og Önd-
 um, meir en öllir Menn, grandgíæfiliga; Þá,
 framar en vler siakfíer fíunum að skpanast í vora
 syndumspíllra Híartans Örun, og þess vegna er þu
 utvortis Síðsemi og Ríettætti, (sem hann od fíu-
 ast jafnvíð hía Þeíðingum) ekki Uppfylling Log-
 málsins.

317. Er þa eingrar Fullkominnar að vænta í
 þessu lífi?

Einninn er þó fíu feminn að Syndinn utrímnist
 öldungis frá hennum, edur öldungis þróoti
 Stríð milli Hóllsins og Andens. og eíert af-
 sátt fínni framur. Þó kallast, og er, einn Chríst-

in Meður fullkomin, i Títti in

1.] Hafs Ríttlættingar fórt Christum, hv-
er ed fullkumlíga befar i burt tefti ara hafs
Sond, og fullkumlíga jflædt han öllu sínu eigi
in Ríttlæti.

2.] I Títti til hafs Hefpunar; En þa merk-
ir efi þetta Ord, FULLKOMM; sendlau-
fan fullkumlíaleífa efiir Logmálinu, bei Dur alls
Hiartalaafins einlæga Trúfesti og Raðvendni.

3.) I Títti til aðara breiðfari og ofullkom-
nari, efiir þeirra Alþeys Mæta i Christo.

Þ. 3. 12 15. Col. 1. 28. Matt. 5. 48. 2. Cor. 7. 1.

318. Þegar vier nu leggjum Afundan aa ad haff-
ða Guds Góðord, þrad gjörum vier þa?

Gjör gjörum Góðverkin.

319. Hver eru þau ríttu Góðverk?

Eigi alleimasta urvortis Gúðræknis Alþafnit,
Ríttlætis og Ríærleífans Verk, heildur og
so úrvortis, þær heilögu og goödu Hróringar,
sem Guds Andi verkar hia endurfæddum Gu-
ds Börnum, efiir Reglum Logmálsins, efi þo
af þvi, ad Logmálid þvíngr þau til þess, heild-
ur fleimur það af þvi, ad Trúin og Rað Guds,
sem þau þvögja, heildur þeim síðlvoíung'iaa til
þess, sem verða meigi til Dýrdar Gæði, en Gæ-

nað Naungannum. Gal. 5. 22. Avertur Undans
er **RJENEFJY, GERNIDUR, GJYDUR,**
POJNNMEDJ, BEJYDEJY, GODO-
BYNNJ, ERU, GODOBERD, HREJNLI.

320. Eru þá Bannir, Blausur, og soddau At-
hasnir Heidingiaða og þeirra Dendursæddu Christnu
ljíka einig Goodverk?

Efti eru þau fyrir Gudi fullkomsliga good,
þvi hoð sem eigi fram klemur af Trvni, það
er og so Sund.

321. Er það aldungis naudsýnligt, að giora
sánnarlig Goodverk?

Já, það er að vísu naudsýnligt fyrir alla þá,
sem villig verða sáluhoosýnir; Þvi það er eitt af
þvi, til hoers JEsus hefur ofs endurleyst, það
fram klemur af Trvarinnar Naattara, og þar
med audsýnisti su nna Hljóðni.

Ebr. 12. 14. Estirfilaid Fridann vid hoern Nað, og
HERGUMJY, NAR GDERKAR það **EJNOL**
JNR KARR DROTTJNR AD SJAU.

322. Eð eru þá Goodverkin naudsýnlig, so sem
ein verlandi Orsok, til að giora ofs Mettleata og
Sáluhoosýna?

Nei, þar til duga vor bestu Verk aldeilis efti
ett, (sem fyrr er saat.) Phil. 3. 6. 7. "(Eg var) efti
r Wandlætinqunni Ofsofnari Sannadarius, verandi
sálsfur) **ERTJNRJEEJYMEJRU JESGJAN-**
JRU DERNASTJAREJGUR. Eð hoð nna Abil-
indur

ingur var, þad þessi eg Christi veana fyrir Skada reiknad.
 323. Fyrir hvað verður Maður þá Rættlaatur
 og Sáluhoolpið?

Alleinasta fyrir Tröna, sem tekur ad sier Guðs Naid i Christo.

Rom. 3. 28. So höldum vier 'nu þad Maðurinn
 VERÐJ RÆTTLAATUR an Rognmálshis Verka,
 EÐRUM TRÖNUM alleina.

324. Er þá Trövið so mikils verð i vorum Christinn
 dosum?

Jar, hun er þad allra dýrmætasta, því an
 þessar er omöguligt Guði ad þecknast, Ebr 11. 6.

325. Hvor fin eg þá i mínum Catechismo fræð-
 ari Uppfræðing um Tröna?

I þeim öðrum Partinum, sem hondsar um
 vortar Christiligrar Trövar Hofud Greinir.

~ ~ ~ ~ ~
 Sæ Mnar Parturinn.

326. Verður Maður Sáluhoolpið fyrir þad,
 þo þan tui Trövar Greinirnar?

Nei, því Diesullipi þeckir þær fífa. Tac 2. 19.

327. Hvor Mismunur er milli Trövarinnar
 Hofud Greina, og siælfrar Trövarinnar?

Trövarinnar Hofud Greinir eru Urvortis fyrir
 Mañnum sa Sannleiki, sem þan stol tröva og
 medtaka fyrir Sannindi. En Trövið siæl er
 Juvortis i Mañnum þad Traust og Tröskan,
 með hverju þan tekur ad sier og þau Sannindi,
 sent

sem við eru falið i Ervarniðar Hofud. Greinum.

328. Hvar um handla Ervarniðar Hofud Greinit.

Um Guds Veru, Vissa og Verk.

329. Er þa ein Gud til?

Já, vissuliga.

330. Hvað giesur þeir Vissu um það, hvert Gud

er til, með því þu sjer hann ekki?

Þú sjer hann eg að sjar hann; Þó það sje eigi með
Lífamligum Augum, þa sje eg hann samt i Duga
mínum, i míni eigin Samvitku, at Skopun-
ar, Verki allrar Veraldarinnar, og i Eiosi hei-
lagrar Ritningar.

331. Hvernig fræða þessir Slutir þig þar um,
að þar sje ein Gud til?

1.) Samvitkan, sem er Doomsstöð Guds
i Hiartanu, fiesir mjer það með heimugligum
Dita, þa eg gleri það sem Íst er, en með nokkurs-
konar Vandi og Hugstroo, þa eg gleri það sem
Gott er.

Rom. 2. 15. Þeir (Heidnu) bevissa,
það Forvitlins Verk sjeu **SKYLDI ÞEIR-
RA HJONNUM, MED ÞVI ÞEIRRA SAM-
VITSA SJALF ER ÞEIR WITTI,** og
þar með þeir þakkar, sem sja aa milli munu atlagga
sig, eður affaka mjbodis.

2.) Skopunar, Verk alls Heimsins, aa hans
Bdhalld, vitna um það sama. Daoliga forir-
mjer.

Rom. 1. 19. 20. Með vita að Gud er til,
það

það er ÞEYR ÖPÞYMBERT, ÞVJAD GUD HE
 UN ÞEYR ÞAD ÖPÞYMBERAD, MED ÞV
 AD GUDS ÖPÞYMBERTI ÞVJAD GUD
 SE, það er hafið eilífur Kröfur og Gudsdomar
 ÞEYR MERN SJÖTU ÞAR AD, A ÞEYR
 KURUM, sem ad er, a Beralldaríñar Skopun, þ
 ad þeir hafa einga Afþokun.

3.) Su heilaga Ritning talar Vioosligar hler
 um, og hellagur Andi infiglar þan Sañleik,
 fyrir Ordid, i Hiortum þeirra Trvudu.

Joh. 1. 18. Eingiñ hefur nokurn Tjma Gud sienast,
 sa eingietni ÖDRURJRN, sem i Godursins Skopu
 ti er, þan HEKUR OSS þetta KURMBYRD.

332. Er þa su naatturliga Þeking sem ein Heið
 ingi fann ad hafa um Gud af Skvafemi sinni, Sam
 vristuñi, og Skopunar-Verki Heimins, ekki noog til
 Savlubia-lpar?

Nei, því hun veit alls ekkert af Christo og Gu
 ds Mard i honum; því HOLLDS BYD
 DD BYRREYR ÞAD EYBY, Matth.
 16. 17. Þo fann hun ad siina Beg til ad leita
 frammar eftir ad þekja Gud, og það giorir
 hun, ad þeir, sem þeñi vilja eigi sæta, hafa e nga
 Afþokun a Doomsins Deigi.

333. Hvað er Gud?

Han er ein Andia. Dendanlig, Dransakom
 lig, og Omælanlig Vera, sin er Almari a, Al
 vigs, Allstadar naalsæy, Good, Heilog, Myssun
 som,

dom, Sannleiks-full, og Ríttlært.

334. Hefur þú Guð hverki Lífama né Mínd,
með því hann er andlig Vera?

Né, því Andi hefur hverki **HOLED NÆ
VEGN.** Ecc. 24. 39.

335. Því talar Ritningið þú um Guðs Augu,
hans Hendur, ellegar aðra Limu?

Því þegar siet Andi Guðs, eftir vorum
mánlígu Skilningi, og meinar fyrir þessa Li-
mu, Verkanir og Eiginligleika Guðs; so sem
fyrir Augun hans Vísðoom, fyrir Hendurn-
ar hans Kraft (og so framveigis.)

336. A hvað minir mig Guðs andliga Vera?

A það, að Guð, sem er ein Andi, hann er í
ANDI OG SAMNEYMA að tilbíðast.

Joh. 4, 24.

337. Hvað stílur þú fyrir þú Guðs Eiginliglei-
ka, sem hér voru fyrir framan upptaldir?

Hans Almætti er, að hann gíetur alla Gluti-
gjörðt; Alvitka, að hann siet og þeckir alla Gluti-
Allstadar Nálægð, að hann er hvergi línufetur
né utibirgður, heildur allstadar nálægur; Glæd-
ska, að ekkert er Illt í honum, og að hann vill
öf þú besta; Mestfunssemi, að hann aumkast
öf þú Einn þora; Heilagaleiki, að öll Eynd er
laungt frá honum; Sannleiki, að hann þek-
hverki

hverki að Yruga né Svífkia, og Riettlæti, að ha-
vill straffa það Bonda, en umþuna það Gooda

338. Hvað gietur Maður tekid síer til Almá-
ingar af Þírvegan Guds Eiginligleika?

Maður at að blögdast fyrir hans allstadar
Málægd og Alvitku, eftirfígia hans Deilaga-
leika, læta síer ganga til Hiarta hans Gæd-
ku og Myrkunsemi, treyfa uppar hans Almætti
og Sanleika, og læta hans Riettlætis Þhug-
an hallda síer frá öllu Bondu.

339. Hvaða Huggun gietur Maður tekid síer af
Þírvegan Guds Eiginligleika?

Þar af höfum vier freora Huggun, að Gud,
eftir síni allstadar Málægd og Alvitku, síer vo-
ra Maud, og gietur hialpad oss, af því hann er
Almættugur, og vill það giera, því hann er myrk-
unsamur og goodur, og með því hann er san- orð-
ur og riettlætur, er það víst að hann gieri það,
fyrst hann hefur lofad því, þegar vier í Ervni hiar-
tanliga leitum til hans.

340. Hversu margir Gudir eru til?

Efti utan einasti eln Gud.

5. B. Mos. 6. 4. Heyr þu Ísrael, Drottinn Gud
vor er EMM EMMESJE Drottinn.

341. Hvernig hefur þa Gubboonliga Vera op-
inbrad sig í Ritningariðar Ordum?

Go

So sem ein einasta Bera, Fadir, Sonur, og heilagur Andi, hveriet þó allir eru eitt, og kallast heilaga Prening.

1. Joh. 5. 6. Þeir eru þann Vitnisburðin gíefa að Himni, **KUDJAGMR, MDD OS HEJELGUR ANDI**, og þeir **PAJ-OR ERU EJE**. Sía Math. 3. 16. 17. Cap. 8, 19. 2. Cor. 13. 13.

342. Kúnum vier vel með vorri Skinssemi að illia, að Gud sie Einn, og þó einnig Preður?

Nei, því þó það sie eigi í moorti vorri Skinssemi, geingur það þó langt yfir hana, þar fyrir það ein Hofud. Grein Ervarniar, en ekki Skinssemi, og Gud væri eigi Gud; ef vor Skinssemi giæti stíð ad öllu, hvernig hafi væri.

343. Er þá þau Ord: Gud Fadir, Sonur, og heilagur Andi, einasta þria aðgreind Rost, eður Eiginlígleikar í Gudi, og ekki neitt annað?

Að vísu er það meir en einber Aðgreining Rafnaða, eður Eiginlígleikana, því sérhverri Persoonunni leggst nokkud það til sérdeðlísiga, sem eigi flæmur öðrum við.

344. Hvar i er þessi Aðgreining innsali?

Efti þessum, so sem áður er sagt, heður i þessum Persoonuligum innvortis Berum, sem sama hverri einni Persoonu við ut af fyrir sig, sem er: Fadiri, sem er af eingum, gletur Sonni frá Eplísd, Sonunni verður gletti af Góðum.

brúnt

urnum, og heilagur Andi fröngemaður af þeim
bardum. Allt þetta eru dín þfettir Ervarfina
Leyndarðómar, sem vor Skinsmi eigi sat raun-
safad. Sía Psal. 2, 7. Joh. 15, 26. Róm. 8, 9.

345. Er Raddirn eldri edur ypparligri en Son-
urnn; og Sonurnn eldri edur ypparligri, en heilagur
Andi?

Nei, þeir þrír eru Eitt, og þess vegna er ein-
ginn þeirra í Veru og Tign, aðri nie eðdri, helldur
en annar, helldur eru þeir fullkomliga jafnir.

346. Hvað fyrir Verk eru það önnur, sem tilein-
kast hjerdeilislaga hóerium fyrir sig?

Födurnum tileinkast Skopunin, Syninum
Endurlausnin, og heilogum Anda Helgunin; þó
eru þeir allir samverkandi þar í, og einginn af þeim
er utiluflutur í þeim Verkin, sem víðvíska
Heiminum.

347. Hvar er talad í Fræðunum um Skopunina?
Í Fyrstu Greininni.

Utt af Fyrstu Grein Ervarjatning-
arinnar.

348. Hvað er að skapa?

Það er að gjöra eitthvað af eingu edur öhen-
tugu Efni.

Ebr. 11, 3. Fyrir Tröna undirflon-
dum vler Heimin gjordan vera fyrir Guds Orð, OG
ALLT ÞAD HVAD EINNIG ER, ER ORÐ.

DJD

ÞJÓÐ-ÞYGGU.

349. Hvar hefur Gud skapað ?

Himn og Jörd og allt það sem þar er inni, so-
sem Soel, Tungl, Stjornur, Planetur, Hef-
ud, Skjapnir, Dyr, Fugla, Fiska, Dæma, og
Öral Fæða af öðrum hlutum, sem þlana til
Guds Dyrðar, en ess til Nöfsemdar, þott vler
elgi þectum það allt. 1. Mos. 1.

350. Var Gud marga Daga að skapa Heiminn ?

3 Dög Daga, og að þeim siotta skapadi hann
Manninn.

351. Hekkur Gud heim hlutum en nu vid Ma-
gt, sem hann skoop i Öndverdu ?

Jaa vissuliga.

Ebr. 1, 3. Hann GER ALLT HLUT med sinna
trostuga Orði. Ps. 104, 27. 30.

352. Til hvers eiga þessi Samindi að uppörsa þig ?

Til þess, að dyrðka Gud i öllum hlutum,
öa footnfæra siaklfann mig honum, med öllum
hlutum sem af honum eru, og forir hann vid
valldast, og standast. 1. Cor. 10, 31.

353. Er það þa Gud allcina sem vidhekkur öll
önn Mönnum, og forforgar þa ?

Var, sierdeillis medtaka Meñirnir af Guds
Sendi en hñn Upphekkdis Medel, hvert sem það er
Dætur edur Örgætur, Klædi edur Elægi, etc.

354. Eñ gista eðr þeir Ríktu skaðfir veitt þu Upphelli og Forsorgun?

Nei, eðr eitt Augnablik, því þeir hafa eðr eru utan af Hendi Guds, sem giesur og tekur burt þa hann vill; Undir hans-Bíla og Blesan er það allt saman komið.

1. Cor. 3, 7. So er nu HVERJ SAMAN
KUD EÐR ÞVANNAN, RÍÐI HJARN OG
BÍLVAR, heldur Gud sá sem Friðofgnuna-gief

355. Viðheldur Gud lifa ogudligum Mönur
Jai, því hann lærur sína Sool uppreña!
vonda og gooda, og lærur rigna yfir ríttle.
og raanglata. Matth. 5. 45.

356. Fyrir hverjum ber Gud hellsí Unhögginn
Fyrir sínum tröudum Børnum.

1. Pet. 3, 12. Augu Drottins LITJA til þeir
ra RÍÐLEIÐA.

357. Stírir þa og viðheldur Guds Forsk-
ellum; Hlutum öðrum í heilum Heiminum?

Jai.

Post. Gíorn. B. 17, 28. Því að vier LITUR,
HVERJUR, og ERUM Í HÖNUM.

358. Stioornar Forsioon Guds Mönnum
lifja í þeirra Söndum?

Guds Forsioon stioornar eingum til að sty-
ja, því það gíort þeirra eigin vöndur. Þi-
hvert á móti Guds Bíla; Eñ Gud un-
ur, að þeir syndgi, hann setur þeirra Sönd

Takmótt, og stjórnar so með sínum Vijsdoo-
mi Andrifum Maalefnaða, Ad ALLIR HEU-
DIR BENDA AD ÞEIRA ÞEIR
EY GOÐU SEM HAN ERKA,
Rom. 8. 28. Og þetta sáum vier at Dæmi
Josephs.

359. Eru þa Guds Stjepnur, edur Skapdir
Hlutfir margslags?

Þeir Hofud eru þær Eveslagns, sem eru sýn-
ligar og Osýnligar.

360. Hverjar eru þær vegligustu osýnligu Stjepnur?
Einglarnir; og merkir þetta Nafn Sendiboda,
og þar fyrir verður það líka tilloft Christo, þeim
Oskapada Eingli, sem sendur er af sínum Fö-
ður, og opinberaðist oft so i Gamla Testamenti.
inu. Slai 1. Mos. 22. 11. 2. Mos. 3. 2.

361. Hvað margslags eru Einglarnir?

Eveslagns, goðdir Einglar, sem elginsliga elga
þetta Nafn, og vöndir Einglar, sem aðars eru
Falladir Döflar.

362. Hvað eru þeir goðu Einglar?

Þeir eru heilagir, vísir, flöotir og eflingir
Andar, sem ætíð losa Gud, og gjöra það hafi
þeim befallar, og þloona sterdellis þeim tröudu.
Ebr. 1. 14.

363. Hvað eru þeir vöndu Einglar, edur Döflarnir

Þeir voru í Döðverdu af sama Dagi sem þeir goodu, en eru fyrir Dramb og Öhljóni frá Gudi fallnir, og eru orðnir bæði Guds og Mána ógustur Döðver, herra Hjúðli og er Hjúðli.

2. Þet, 2. 4. Gud þesur eigi þirmt EIRSEUR, UR, PEIR SEM EYRÖGUDUS, heildur þesur SEIRPE PEIR med Hleðium Dyrkraða EIR HEDJIS, og, ófurgieð þar, þad þeir til Döðverns vardveittast.

364. Hverjar eru þær heildstu Skiepnur meðal þeirra syniligu Skiepnanna?

Reinir.

365. Hvað er Madurinn?

Ein mið og veglig Guds Sköpun, og ein Þerra fr. öllum öðrum Döðrum.

366. Eru margir veruligir Þattar einaar Máðestinn Döð, sem er Söð, og Viskami.

367. Hvað er Söð Máðstinn?

Hun er ein Ösyniligur og Öðaðslgur Andi, sem er aðskiljanligum Röðtum giæddur, siðdenn, is med Máð. Bitinu, til að skilja; og Bilianum, að utvelja, edur hafna.

368. Hvað er Viskami einaar Máðestinn?

Söðarinnar Hres og Hjúðli, samsettur med aðskiljanligum Vinum, utvöð med sinnum Eilnigardvitum, sem eru: Hverninn, Siðenninn, Eilnigardinn, Janninn og Eilnigardinn.

369. Hvert er vegligra, ær Mañestunni, Saxlið eður Eijfamið?

Saxlið er miðlu vegligri en Eijfamið, því þu er ein ódauðligur Andi, og þu ert ód háfa Samfræmi með Gudi, og stóorna Eijfamanum, og hvert sem Saxlið fer, þar fylgir Eijfamið um tíðir ær eftir, hvert sem er til Himna-Ríkis eður Helvíttis.

370. Hversu marga Mañ skapadi Gud i Þundru?

Ein Kallmañ af Jardu Þeirri, er nefndist Adam, og einn Kviðu af Adams Ríðbeini, þa þuð sof, sem kalladist Eva. 1. Mos. 2. 7. 22.

371. Stóðst þu einn ær fyrir þeim forsu Mañum þa þeir voru fyrst skapadi, sem nú fyrir oss Míðium þeirra?

Nei, þeirra Stand var længtum forfella.

372. Er þu Mañs Stand margfallið?

Ferfallið, sem er: (1. Sakleysis Stand. (2. Söndariðar Stand. (3. Mardariðar Stand. (4. Þordariðar Stand, fyrir þu sem sakluhoosni verda, en Þordæmingariðar Stand fyrir þu sem forþapost.

373. Hvað var Sakleysis Stand?

Þu Madur var i þinni æðstu Farsað, ær Sönda og Mootlætis, skapadur riect eftir Guds Míð

1. R. Mos. 1. 27. Gud skapadi Mañ i EGGJ EGGJ MGGJ, eftir Guds Míð

skapadi haði haði, og haði skapadi þau Ráðmað og Sviðna.

374. Hvar var þessi Guds Mínd í Máðnum?

Yfir Hofud að seigla : ein Visking og Síms, lagsins Samhlióðan við Gud skálfað. En fierdeils var þun Vioos Gudsomligrar Visku í Skilninginum, sem þessi Gud riectiliga, og allt það sem haði hafði skapad ; Ein öflug Elfa í Biliannum, sem hieft fier fast við Gud ; Eftir, laugonitnar og Símsins Tilhuglignar voru í helegu Lagi. Viskamið med sínum Einum bræf, aðist og riectiliga þa : Og þar fyrir var lista í Samvinskunil eitt Fridar-og Fagnadarsultt Hinnaríski.

375. Var Máðurinn þessa Guds Mínd ekki fierdeils í Sálmum?

Að vissu ; þó hafði Viskamið þar af og so stóð Siædi, sem var, fullkomið Heilbrigði, Odand, ligleiki, og Yfir-Drottinn yfir öllum Skiepnunum ; Haðs Heimili var þin vegliga Paradísi, sá lpfstligi og Aðartarsami Aldingardur.

376. Er nu eingið Máður framur í þessu Sakleysis Standi?

Nei ! Vi midur ! Þóð fierir Reynslað, að Adam, og med honum öll þess Bœn, eru fallin ur Sakleysisins Standi í Spndorinæ Stand.

Spek. B. 2. 23. 24. Gud skapadi Máðinn til eilífs

Pjff

Lífs, og giordi hann að einu Bilati, og að hann skyldi vera líkur því sem hann er. **ERNSTUR DÝRUR-
SINS ÖGUNDUR DAUDURR KOMURR Í
HEIMURR.**

377. Hvernig stíðir Kall þorra fyrstu Foreldra? Þau lietu Elægd Diosulsins-tæla síu til að eta af Skilnings-Þriesins Averti., hvert ed var það einasta sem Gud hafði þeim streingisliga bannað.

378. Var þa sú Spud so hættaliga flór? Jáa vissuliga; því hun var inifalín eigi aðein-asta í þeirra utvortis Mautu af Eplinu, heldur fierdeilis í því, að þeirra Hiortumootviliugliga vífu frá Gudi til siælsfra þeirra, Heimsins, og Guds Övinar, Diosulsins; og það, þa þau voru so æ sig komið, að Guds Mínd gaf þeim fullkom- in Kraft, að standa æ moori öllu Jllu.

379. Hvað hlautst þa af þessu Syndu-Kalli? Aft Jlt: Guds Mínd tapadist, en Diosul- sins herfiligasta Lífina og Yfir-Raad komu í Stadið, með Fordiofsun bæði Sælar og Líf- kama, það er í stuttu Mæli: Daudið, frá and- ligi, Lífamlígi og eilífi.

1. B. Mos. 2. 17. A hverium Deigi sem þu etur af því, þa SKALTU DUAÐU DEYA.

380. Hversu þefur þa Syndið fierdeilis ut- leifid Mánsins Sælu?

1.) Hun þefur blindad Skilningið, sem er ord

in ad heafu leiti blindur i þeim Hlutum sem
Manninum viddjafa, og floenslaus i því sem Gudi
vidvjafur; Þar, fröst til allrar Billu og raang-
ra Dooma, vfm það sem Gudi tilheyrir.

2.) Hun hefur soipt Bittan sínum Heilagleif,
og giordt þan Haturs-fullan vid Gud.

3.) Hun hefur fordiarsad Tilhneigingarnar
og Silisins Hræringar, og þar med einig Frid
Samvitkunar.

Rom. 8. 7. **AD VERA** - **IGNORANTIA** er **IGNORANTIA** i
i glegu Gudi. Eph. 4, 18. 1. Cor. 2, 14.

381. Hvernig hefur Syndin siet i Lagi utleik-
id Mannsins Liskama?

Hun hefur giordt þan sondugan, naudsljandandi,
forgeingaligan, dauðligan, og otelliandi Meini-
semdum undirvortin.

382. Hefur þu fassni Madur þa i sínu nættur-
ligu Standi ekkert Siastfræði til þess gooda?

Efti til þess andliga Gooda, því það er honum
öldungis aa mooti; En Siastfræði hefur þan
til goodra Hluta, þeirra sem Natturuinn vidi
vjafa, og utvort's goodra Jofkana, so sem ad les
og sijngia, og ferdast til Rorkiu.

383. Er þa Guds Mind soleidis birtnumin og
tönd vegna Syndarinnar?

Þar.

384. Tæum vier þana þa alldreigi meir?

Ju Guds Børn sem endursæðast og endurnijast til þessarar Mendar, fæ hana ástur; þó hún sé eigi fullkomin hiet i Heiminn, en i Himninum munu þau hana öldungis fullkemma ætíð vera.

385. Hvert eru allir Næm orduir Slut-takendur i þessu fyrsta Syndi-Falli?

Jæ, vissuliga. Rom. 5. 12. Syndin er fyrir einn Man komin i Heiminn, og Daudin fyrir Syndina, og so HERUR DAUDINN IÐ ALLRA MANNA SJER JONNREJNRE, af því að allir hafa syndgæd.

386. Af hverjum er nu Syndin og allt það Illa tilfomid i Heiminn?

Af Dioskinum, og af því Mardukin misbræfði sín Friðvilia.

387. Er Gud þá ekki Orsök til Syndariðnar?

Nei; að hugsa það edur tala, væri Vilgi-full Gudlostin. Sir. 15. 12. Þu þarft ekki að seigia: Hafi eg rangt kient, so þesur hafi sofið mig, því HERUR PARRS EJJARS OSUDREJNS VJD.

388. Gæt Gud þá ekki hindrad Syndi-Fallid?

Efki nema hafi hefði soipt Meðina þetta Friðvilia; og þannig ætíð móti sínum alvissa Afrenngt umbreitt þeim i adrar Skiepnur, hvertar ekki gætu sijnt nokkur Sljdnis Merki.

389. Hvað hafa Næirnir forþienad með Synd síns Friðvilia?

Guds Næld og Obljodu, tíjmaflígañ Dauda, og eplíjfa Fordæming.

390. Eiga þá allir, sem æftrañ halda i þeirra Sönda Standi og Nátturlígrí Spíllíngu, að líjða föðdañ Stráff eplíjflíga?

Jaa. Jóh. 3. 3. MEÐN SO SJÉ, AÐ NOEMUR VERDÍ AÐ NÝJU FREDDUR, þañ fañ eigi að flá Guds Rífti.

391. Vilt þá Gud láta Meñina tortíjnast so eplíjflíga?

Nei, þañ hefur af síñi Myssunarríjka Elíka aalgfted að meðtaka þá ástur til Náadar, og koma þeim ur Söndaríñar Standi i Stand Náadaríñar.

Jóh. 3, 16. SO ELEGANDÍ GUD HEYMRN, AÐ HARN GAF UZ SJAN EYR: SJÉYMRN SON til þess, að allir þeir sem æ. þañ erwa sprírfarist eigi, heldur að þeir HAFJ EYJJE YJJK. - 1. Tím. 2, 4. GUD VJEL AÐ VELJA MEÑN VERDÍ SAMULHODPARN, og til Vidurflíhingar Sáñleífhús kómist.

392. Hvað er Náadaríñar Stand?

Ein Sælahlauplíg Sameíning og Forlífkun að Gud, sem sprítr Chrísti Sáfr endursæðir, með síñum Anda, þá söndagu Sælu, spríratel þeñi þeñar Syndir, íflæðir þana Chrísti Ríeti láti, fríjar þana frá Syndaríñar og Satar Guocuu, og Daglíga endurníjar þana til Vístíngar

ingar sínar Míndar astur.

Eph. 2, 4. 6. Gud, þa andugur er af Myrkun, fyrir sína mikla Elstu, með hverri háa elskadi oss, þa vier vorum dandir i Syndunum, **HEFUR HANN GJORT OSS FJANDI Í EHNES**, (þviad af Mæðni erud þier hialpligir vordnir). **OS HEFUR UPPVAKJD OSS MED HANUM**, og **SETT OSS** með hönum i **HMÆSKT AÐHEFT** i Christo Jesu.

393. Hver hefur þa utvegad 'Mönnunum' Guds Mæd, so ad þeir mættu astur þaa Uppreisn af Fallinu, og komast astur i eitt Sæluhialpligt Til-Stand?

Þad hefur alleina Guds eigin Sonur Jesus Christur giordt, hver ed strax estir Eyndafallid var fyrirheitin, og i Uppfyllingu Tjmonis sendur, öllum Heiminum til Sæluhialpar og Uppreisnar af Fallinu.

Rom. 5, 17. Þvi ef Dandin rífti vegna einar Synðar fyrir ein, miklu meir munu þeir, sem edlast Mæd arinar og Gæfunar yfirflóotanliga Mæd til Ríettisins, **RIKKA Í FJELM GÖRJA ÞAN EINA JESUM EHNESUM**. 1. Mos. 3, 15

394. Hvar lati eg þa nafvæmara ad þeckja t elsta þeina dijmæta Endurlausnara Jesum Christum Í þeirri Añari Greinni, sem hlóodur i Endurlausnina.

Ut af Añari Grein Trivarjartning-
arinar.

395. Hóad er Jánhalld Áttarar Greinatúar?

Þekkinga og Væðoomur um tvær Mátturur þeirrar einu Persoonu Christi, um hans þessfall-
da Embætti, tvöfalldt Stand, og sterdellis þa
dijmætti Endurlausn vera fyrir hann.

396. Ríður mig mikilvæð ad þvi ad þekka Christum?

Jai. Þviad þar er **SECRETUM**

REGNUM giesid Mönnum, i hverin oss biriar Sölu-
hoolpaum ad verða. Eb. Post. 4, 12. (Og) **PATER**

ET FILIUS, ad þeir **PATER** **ET**
eina ein jafnan Gud, OG **PATER** **PU** **ET**
IESUM CHRISTUM, Joh. 17, 3.

1. Joh. 5, 11, 12. Gud þesur giesid oss eilíft lífi.
OG **PATER** **ET** **FILIUS** **ET** **SPIRITUS** **SANCTUS**, hv-
er sem **GUDS** **EDN** **HEGUR**, **ET** **HEGUR**
ET **EDN**, hver hann **HEGUR** **ET** **GUDS** **EDN**
ET **HEGUR** **ET** **EDN**.

397. Hver er Jesús Christus?

Guds og Mann Sonur, sáður Gud og i
fa sáður Madur.

398. Er þa Christur tvær Persoonur?

Nei.

1. Tim. 2, 5. Þar er **EIN** **GUD**, og **EIN**
MEDAREGNUM minn Guds og Manna, sem er
sá. Madur **ET** **IESUS** **IESUS**.

En i þeirri einni Gæddoomian Persoonu Christi
er tvær Mátturur, nafnþæmli, a samnefng-
bar og sameinadar, sem er sú Gæddoomian of
Man

Þaðdoemliða Náttura.

399: Hafa þessar tvær Nátturur ætíð verið sameinadar í Christo?

Nei, þa Guddoemliðu Nátturu hefur hann af Rodurinum frá Eplijfi. Ps. 2, 7. Þu ert minn Saur, I DUS GEDDY ES PIS.

En þa Maðdoemliða hefur hann uppá sig tekið af sinni Rodur Natu.

Gal. 4. 4. Þa Uppfölinga Timans þor komið, utferdi Gud sinn Sonur GEDDUR UG SÖNNUR, og legmaaliða undirvörpu.

400. Hvar af þessum þu að Christur sé einur veruligur Gud?

Það bevijsast af hans eplijfri Fæðing af Fodnum: Og af hans Guddoemliðum Eignilikum og Verki. Þar að auk vitnar Ritngin um það með flopsum Ordum, sérdeilis;

1. Joh. 5. 20. Þier erum í hlutum samarlíða hans umi Jesu Christo, þessi er SÖNNUR GUD og listi Alf.

401. Sietur þu ein framar bevijsað, að Christur og Gud og Maður í einni Persoonu?

Jaa, Joh. 1. 14. ORDID VARD ÞAÐ og byggdi með oss. Rom. 9. 5. Hveira GEDUR eru og þeir, sem Christur er UG UG ROMJAN FJÖRÐUR, sá sem að er GUD þar allur hlutum blessaður að eplijfi.

402: Hvers vegna varð Guds Sonur að verja sánu

saður Madur?

So ad hann spúi vegna vor Mañana, ad smæla Daudans Beyfiu, i vorri Marturu, sem var Daudlig.

403. Hvers vegna' varð hann þar með ad vera saður Gud?

So ad hans Daudi og Foornfæringar Blood, spúi ad hafa eendanligan Kraft til ad fridþegja.

404. Er JEsus af Nazareth sá sáni Messias og Fyrirheitni Heimans Endurlausnari?

Jar, því öll þau Ríttiteikn sem Ríttinaiu leiddu til vni þann sána Messiam, finnast hvar JEsu af Nazareth. Hann er sáddur AF JUDAEÆ, RBJÆ, 1. Mos. 49. 8. 10. og AF DA, QDS ÆÆ, 2. Sam. 7. 12. J BÆ, HÆHEM DQDS BORG, Mich. 5. 2. af MEYU, Es. 7. 14. Sía framar Hagg. 2. 7. 9. Dan. 9. 24. Jar, allt það að ad sem spæd er vni Midurlöging og Upphæf þess sána Messiae, hlíðir öldungis og alleinasta uppá vorn JEsu af Nazareth. Ps. 22. Es. 53.

405. Af hverjum var JEsus sáddur?

Af Mariu, einni hreiði og heilagri Jungfrou, sem ad sönu var trölesud Joseph JEsu Foestur, Godur, en fiendi þó einnig Man.

406. Er hann þá eigi gícti og sáddur af syndingu

ugu Sædi ?

Nei , því jafnvel þó María hefði Uppruna Spundina í síni Náttura , þá gíef þun þó efi að Erfd til Christum , heldur var þun í þáns Gietnadi uthreinsud fyrir hellagan Anda.

Enc. 1. 35. **HEFJUGUN ARDY MUR KOMA ÞEJR. ÞIS** , og Krastur þíns Hærsta mun þristoggia þig , af því , að þú þid **HEGA** , sem af þier mun fæðast , skal nefnast **SONUR GUDS**.

407. Hvernig káu Madur að færa sief 'i Ryt Umþeinking Jesu heilogu Mándooms-Tekningar ?

Sæ þndislígi Sannleiki fær huggað oss , með Fullvissu um alvarliga Elsku Guds til vor aumra sondugra Mána ; Og mún það , að vier sief um sannarlíga , og fullkomliga frídæpdir , og um þá stóra Gefugleika og vpparlíga Beasemd , sem vor Náttura er upphafi til , með Samelningu þi við Gud í Þersoonu Christi , so að við og þess vegna eigum því heldur að hreinsa í af Saurugleik Holdisins og Andans.

408. Hvada þjðing hafa þau tvö Rofa þi fressara ?

1.) Mafald Jesus þjðir Fressara.

Matth. 1, 21 Hun mun Son fæda , og þáns Máttu **JESUS KALLA** , þvíad þá mun **GRETE** út Fofit af þeirra Syndum.

2.) Mafald Christur er sama sem Messias

og þi. die Smurður.

409. Med hverin var Christur smurður?

Med Helögum Anda og Krafti, Þost. S. b. 10. 38. og þad an Máinaar, Joh. 3. 34. Su Guddoomliga Nátturañ meðdeildi þeirri Mañd oomligu sína Guddoom'iga Eiginligleika, i því Augnabliki, sem su Persoenuliga Sam-ein'ing milli beggia Nátturaña sfiedi.

410. Estir hverri Nátturuñi var Christur smurður?

Estir þeirri Mañd oomligu því su Guddoom-
liga h'fði alla Slut i fræ Eplisð.

411. Þröfadi Christur alltíð sína Guddoom-
liga Eiginligleika?

I sínu M'ðutlaggingar Standi lagði hañ nið-
ur ad þröfa þa, ad verdantefnu því, þa hañ med
Kraftaverfunum vílði sína, hver hañ var.

412. Hvers vegna stóldi vor Þröfari vera Þröft-
ins Smurður, og hafa Guddoomliga Eiginligleika?

I þess, ad hañ fýni ad fræm' væna so sitt
þrefalda Embætti, nefsiliga: Þad Ríen'mañ-
liga, Spámanliga, og Konungliga, því til
foddañ Embætta voru Men iñvísad'ir med Sm-
urnina i gamla Testamentinu. Þetta hañs þre-
falda Embætti nefnist añars einu Nafni Medal-
gaungu Embætti hañs.

413. I þvertu er iñfalid þad ypparsta Þressi Em-

Embætti Christi ?

J þvi, að hann hefur eitt Síð staustan sig að
Krossinum Gudi offrad fyrir vorar Sýndir, og
hann bidur en æn Ástaats fyrir oss, að blessar oss.

Ebr. 7, 24. 26. En þessi, fyrir því hann eilíflega
blífur, þá hefur hann oforgingiligað KJENNY-
MARNSKY, þar fyrir hann og einig þá ætíð
STAUHOD. ÞRU UD GJÖRN, sem fyrir hann
toma til Guds, og hann lifir ætíð, og BJÖUR KY-
RJR PEJR, þviad slíkað BJÖRKY stöldum vi-
er þafa, þá sem væri þeilagur, sakklaus, ofleikabur,
söndugum fræðslu, og hærri en hinna ef.

414. Hvar i er iðisfalid Christi Spæmannliga
Embætti ?

J því að fiená oss Guds Billa til vorrar
Sakleikaspár: og það giordi hann sordum i elatn
Persöonu staustur, en nu giort hann það fyrir sin
Aada og sinna Dienara.

Joh. 6, 14. Þessi er sannarlíga þá SPYRNUD-
UR, sem i Heiminn skal koma.

415. Hvar i er iðisfalid Christi Konungliga
Embætti ?

J því, að stloorna, viðhalda, og vernda. sin
Erwada fyrir þeirra Dvinum.

416. Hefur þá þessi Kongur og so eitt Kong-
ski ?

Jar, en það er eitt andlát Ríki, sem er hans
orkia edur Mar o. Ríki hier að Jorðunni, ur
hverja

hverju hañ flstur um síðir sína Trwada til
 Dýrdaríðar Ríðis at Himnum. Joh. 18, 36.
 WJJE RJJJJ er eðl af þessum heimi.

417. Til hvers, at Þirvegan Chrísti Embætta
 að upperba þí?

Til að elska hañ sem miñ æðsta Prest og End-
 urlausnara, að trwða honum so sem mínum Spæ-
 mañi, að heidra hañ og hlíða honum, so sem
 mínum Konungi. Þar með kañeg og líf: að
 hafa stærstu Huggun af hañs Embættum.

418. Hvernig taka þeir Trwodu Nasa af Chrísto?
 Þeir kallað Chrístnir, það er, smurdir; Því hañ
 hefur smurt þá með sínum Anda.

1. Joh. 2. 20. ÞJER HAJJD SMURR,
 JGGJA af þeim sem heilaður er, og þekid allt.

419. Eru þa allir Men i þessum Chrístnu Land-
 um þviljfir Chrístnir?

Nafnid hafa þeir að söñu, en Smurningarar
 Anda og Naid vantar þá flesta.

420. Eru þa þeir sañ Chrístnu og so smurdir
 til andlagra Ríðimeña, Konga og Spamaña?

Jar, og það andsona þeir, sem Ríðimeñ, i
 því, að seornfæra sig Gudi (glefa sig Gudi til
 Dönnustu) að blessa og bídía fyrir sér og öð-
 rum. Sem Kongar, i því, að stíoerna síðlfom
 sér fyrir Guds Anda Dýalp; samt einig i því,
 að stríða at móti sínum andligum Övnum.

Sem

Sem Spæmni, i þoi, ad fienā, umvanda, æ minna og hugga siálfa sig og adra.

421. Má þa hver ein Christni, sem ein andligur Prestur, taka uppá sig opinbert Kænimañs Embætti?

Nei, þar til heyrir Guds Kallan, fyrir Yfirvæðsins Tilhlutan, en það er allra Christna Kall og Skýlda, ad fienā, hugga, og uppbyggja hver annan i dagligri Umgeingni, óa þa Tækifæri gífst.

1. Thess. 5. 11. Forir þoi AMRMJ HVER YDUR AMRMJ RMÞYKDJS, OG EJD. KJETTJ HVER AMRMJ RMÞYKDJS, so sem ad þier einig gíorid. Og v. 14. Þier bidnum yður, líerir Brædur, ad þier AMRMJD O. RMADBARDA, HUGSD Istodulila, AMRMJ EJDJD breyska, VERJD ÞOJRMMDOD. JA hoer vid annan. Ebr. 3. 13. AMRMJD YDUR SJALFA alla Daga, so leingi sem þad i Dag kallast, ad þar eingiñ æ MEDUR YDUR forherdist af Svitræði Spadarinnar.

422. Hvort af þessum þremur Embættum hlýðir eiginliga til vorri Endurlapsn?

Nañs opparsta Prests Embætti, eftir hoerig hañ er vor Fridþægingar og Talemódur: Þó ætíur eingiñ medtekid Christum sem sín opparsta Prest, og ordid hluttakandi i hañs Endurlausn, utan hañ medtaki hañ einia, og fylgi honum so sem sínum Spæmanni og Kongi. 1. Cor. 1. 30.

423. Med því að Chrísti þýðarsta Prests Embætti, er Grundvallurinn til vorrar Sálubíalspar, þa feig mætt óánægjanliga og stílanliga, allt það sem heyrir til Lærðoomi vorrar Endurlausnar?

Í þessum Lærðoomi hefi ég að þessia gloggat, ÞAÐ sem hefur endurleyst oss; ÞAÐ sem hefi hefur endurleyst; Það MEÐAÐ sem hefi endurleysti oss með; Það TONDA sem hefi hefur endurleyst oss frá, og EÐL HVERA sem hefi hefur viljað oss endurleypa.

424. Er eigi þetta utmálad í Catichismo?

Já, þess hld stóttsta Tíðhald er inifalid í þessum Ordum: AÐ HANNA SJEMMAN. DRÖFJAN, SEM MGS GLAFA. ANNA OG KYRJA DÆMÐANNA MA. NNA HESUR AÐERKAÐ. etc. (Siaa aðra Grein Tervarjatningar.)

425. Hver hefur nu Endurleyst oss?

Þor DRÖTTINN JESUS Christus, Guds og Mariu Sonur, sáður Gud og sáður Meður, hefur endurleyst oss, og það eftir boadum Natteurnum.

Ev. Post. 20. 28. GUD hefur UTRÆGNAÐ Eofnub með sínu EIGJAN BLÓÐI.

426. Hafa þa eigi Ráðitinn og H. Andi endurleyst oss? Þeir hafa að sonu elskað oss, og frómsígt verri

vortl Endurlausn. Joh. 3. 16. 1. Cor. 6. 11.
 En þeir kunnufi að utrietta Endurlausnat Vefs
 id fíallse, sem fíedl med Þínu og Dauda.

427. Því gætu þeir það efi?

Því Fadirið er alleina Gud, sem eigi kafi að
 deya, so er líka Heilagur Andl; En Senuríð
 er saður Gud og saður Madur, sem er dæm og
 þesur uihelli sínu Bloodl, sörir vorar Eynl.

428. Hvern þesur Christur Endurleysl?

Þvíg auman, glatadañ, og fordæmdañ Mañ.

429. Hverja Þíssu þesur þu þar um, að þu
 fíert endurleysl?

Eg þefi þar þessa Þíssu um, að allir Men eru
 endurleyslir, og eg so einn líka í þeirra Tolu.

1. Tim. 2, 6. Christus Jesus þesur fíallsañ sig utgiesl
 FORN AER EJE ENDURLAUSNAR.

430. Þevíssa þu mæ eñ nu frammar, að allir
 Men fíen endurleyslir sörir Christum?

Rom. 5. fíca 15. t. 21. Þevíssa þu mæ Post
 ulíð St. Pauli það med mæ

Uppreisningið edur fíall

eins víjda til, eins og So

Adam, sem er til allra.

1. Joh. 2, 2. Þañ sami er þa

ÞVORAR EYNDYR, eñ eigi einnig fí
 ar (það er þeirra Erundu) þesur einnig sörir
 AND EYNDYRZAR. Item 1. T

4. 10. Gud er **SKESANZ MEXA MAMMA**,
en **SENDERJS ERUDONA**.

431. Hefur þá Christur lifa endurleyst þá, sem
med Þdrunarleysti og Bantro fleipa siet skaftir i Gó-
ðæminguna?

Jat.

2. Petr. 2, 1. Þeir afneita Drottna
sem þá hefur **ENDURLEYST**, og munu yfir skaft
sig leida snögga **SKESANZ MEXA MAMMA**.

432. Med hveriu hefur Christur endurleyst oss?

Hverki med Gudi nie Sístri, heldur med sín-
nu heilaga, djermæta Bloodi, og sínum o'ndur-
fœrmisliga og saklausu Dauda, já, eðli med
Þjunnúni alleana, heldur og so med síni Þlijdni,
og Logmálsins Uppfyllingu.

1. Petr. 1. 18. 19. Vitid, að þier erud eðli med
fœrgeingiligu! Galti eður Sístri **ENDURLEYST**
i fráa yðru Þiegoomia Athafi, eftir Þedraña Upparset-
ningi, heldur **MED DJERMÆTU BLOODI**
CHRIST, so sem hiñs ofledada og saklausu Lambs.

Rom. 5. Þviad lifa sem fyrir eins Máns D-
þlijdni eru þáir sonduair vordnir, so verða og fyrir
ENDURLEYST **SKESANZ MEXA MAMMA**.

433. So stoor Mandson er, að bróta so
djermætt þá til þórrar Endurlausnar?

Jat, Christí Fœrensferingar Blood var o-
missandi til Þeginsnar þórrar og Þridþæsingar.

Ebr. 9. 22. An **BLOODS** **SKESANZ MEXA MAMMA**
stiedur **ENDURLEYST** **SKESANZ MEXA MAMMA**.

434. Fráa hveriu Ján hefur Christur oss endurleyst?

Frá

Fræa Synd, fræa Dauda, og fræa Döfulsing
Balldi.

435. Hvernig hefur Christur frelsað oss fræa Syndinni?

Med því mótti, að

1.) Et Syndariðat Seft og Stráff burttefid.

1. Joh. 1. 7. Blóðid Jesu Christi Guðs Sonar
reinsar oss af ALLRÖ SYND. Col. 1. 14. I
sacrum vter hofum Endarlausnina, fyrir hans Blóð
er SYNDARMAN BYRJAÐSJEKJING.

2.) Að Syndariðat Nagt og Yfir rað er
rofin. Fræ, Syndariðat Root verður u
re upprent i Daudanum.

Róm. 6, 14. Syndið mun EJSJ KUMMA A
RÖTUNA yfir yður, med því að þið erud eigi ur
Kognælium, heldur undir Náðið. 1. Pet. 2

Christur hefur vorar Syndir borid æ sínum Lij
ja uppa Fried, so að þið i KRAN SYNDUM
er DEYDDIR, LIFDUR Ríttlatinu, fyrir
erð Beniar þið erud heilbrigdir vordur.

436. Kan eg efi noogliga að vera frelsadur
æ Straffi Syndariðar, þó eg sic bundið undir heil
r Yfirdrottuan?

Nei, það sína ædur framfærdu Ritning
riðar Geeint; Og allir yðrunarlausir fara
vint i því, að þeir raungfæra Evangelium, æ
hann Dætt, að þeir villia hlita síer það til holld
ra Frhheita; En eigi til Frelsis fræ Syndir

frættir (þverri þeir vilia þjóða í andlegum Dá-
da), heildur frá Eyndariðar Etraffi, frá
hverju af eina, þeir vilia frjást fyrir Christum
437. Hvernig hefur Christur endurleyst oss frá
Daudanum?

So, að þa tíðmálgi Daudi er orðið Gæ-
nganur til Eliffsins, en þa andligi Daudi hefur
mist sína Magt, og þa eilísa Dauda er eigi
meir að ottast fyrir þeim tréudum.

Joh. 11, 25. 26. Eg em Upprisa og Lífið, hver
það tréir að mig, ÉU MUM EYJA FODUR
HUM DEYI; og hver það lifir og tréir að mig,
ÉU ÉU AFDREY DEYI.

438. Hvernig hefur Christur frelsað oss frá Di-
öflunum og þáns Ríki?

So að það hefur einga Magt eftir oss, heild-
ur funum víst að vera þennum Mótskodu, og
þursum efi að hræðast það þegar víst ötuðist
Gud. Ebr 2, 14. Uppá þad, að það MÆ-
TUM DEYI fyrir Daudan, KKAU PÉJ, ÉU
DAUDANS MAGT HÁÐI, þad er DÍ-
DÉJUM, og endurleysti þa, sem fyrir Öga Dau-
ðans hlutu um öll DE i þráttan að vera.

439. Til hvers hefur Christur endurleyst þig?
Uppá þad eg stóli vera þáns eiginleikar, og
so sem elaið Éian, lífi sífellt undir þáns Valdi,
í þáns Ríki, og þjóði þennum.

440. Giesur þa þetta Christi Endurlausnar-
Verk þier sildungis ekkert Leyfi að þjóna Syndi-
ni, Dioflinum og Becoldiini, edur að vera þeirra Eign?

Nei, það er að stela frá Christo, miðum
tetta Herra, því sem hann hefur so djúrt keypt,
fær til Eignar. Luc. 1, 74. 75. Að vier leyfist

af Hendi Dvina vorra, ÞJÓÐRUDUR HÖNNUR
að Otta, alla vora Lijfdaga, J HEYRUGLEJKA
OG NJEITTEJ, sem hönnu þoknaft.

Rom. 6. 18. Því þier erud HÆRGAÐJ af
Syndiini, þa erud þier ordnir NJEITTEJ SJ-
RS ÞJÓÐRUSU-MERN. Tit. 2. 14. Je-

sus Christus hefur fialfah sig giesid ut fyrir oss, uppa
það hann endurleyfist oss i HRAU DYU DRJETT-
TEJ, og hreinsadi þier fialfum þoolk til Eignar,
það ROSTEJTEJÐ DREJ TEJ GOÐR
VERN.

441. Er það þa að fíaa að Heimsins Børnum,
að Christur hafi þau endurleyft?

Nei, því þau hafa að nij burt seidd sig Guðs
Dvinum, Syndiini og Dioflinum.

442. Hefur Christur vor Endurlausnari alltið
verid i einu sama Standi?

Nei, hans Stand er Eviðslags, sem er: Að
urlægingar Stand, og Upphafningar Stand.
Að þædi talar Paulus:

Philipp. 2. 9. 11. Hver þo ed hann væri i GUÐS
MJA, hiekt hann það þo efi fyrir Nam, GUÐJ

ÞJAKUR AD BERA, heildur MYRKURDÝ hañ
 sig siakfañ, og ÞODR A SJÓ MYND EINS
 ÞJODMS, varð listur sdrum Moshum, og ad hegd-
 an fundiñ sem Madur, ÞJYJYDEKADÝ sig siakf-
 añ, og varð HEGJODUGUR MYR SJÓ DAUDA,
 iax, allt til KROSSJNS DAUDA. Þorir þvi hef-
 ur Gud UPPHAFJÐ HARN, og gaf honum M-
 KUR, þad ÞJYR DEUR MÖGRUMER, so ad i
 HAFJNY JESU, SKURU sig BEJSEJA DEE K-
 JE þeirra sem aa Himnum, og aa Jorðu, og undir
 Jorðuñi eru, og MEKUR FURGUÐ SKURU BYD-
 URKJERNNA, þad JESUS Christus SJÓ DRD-
 EYJNR, til Dýrdar Guðs Fodurs.

443. Hvarð'er Christi Ridurlagingar Stand?

Þad er þad Stand, i hveriu hañ esfir siñi
 Mañdoomligri Naatturu, lagdi af ad brekka
 fagfomliga og sifselldt þa Guddoomligu Eigin-
 ligseika, sem Mañdoominum voru meðdeildir,
 og roof uppañ sig Þjóons Mind, so ad hañ með
 siñi Blíðni fíñi ad forliifka ofs við Gud.

444. Hvarð'er Christi Upphafningar Stand?

Þad er þad Stand, i hveriu Christus (þa
 hañs Þijna var endud) var esfir siñi
 Mañdoomligri Naatturu, upphafiñ, til ad brekka
 fagfomliga og sifselldt, Guddoomliga Eiginlig-
 leika og Eignargiardi, til ad giora ofs Bluttal-
 andi i þeirri Sakublaap, sem ofs var utvegud
 af honum.

445. Hvað mærg Attridi eru i Christi drottinu Midurlægingu?

Su Þessuliga Ervarjatning upptelur Fim, sem er: 1.) Sættæfliga Sæding. 2.) Þjinnuna. 3.) Krossfestinguna. 4.) Daudan, og 5.) Grest-ranina.

446. Þvi uppþoriadi Christur sitt Lijfsemi með þeirri sættæfligu Sæding i Stallinum?

Ad hann sem fyrst ærvissadi það, ad hann sætti elgi eftir Ríkjum og Metordum Beralldarinnar, heldur villdi hann alkeinosta ALLGODS MED EINNIG SÆTTÆFT:

2. Cor. 8. 9.

447. Hvað var það sem Christur leid?

Allir hans Lijfs Hagir voru frá Ungdómi fullir með Sættæft, Foragt, Ofsofn, Ervidi, og Onædi; En ad síðurstu var hann sættæfliga þjinnur, undir þeim Rómverska Landshofdingia Pontio Pilato, sem liet hann hroðstrijfa, hæða þyrnstrijna, og illa með hann henda.

448. Leid Christur alkeinasta Utvortis æ Þjinnunum?

Nei, hans allra stærsta Kvöl var su Helvittsa Caesar Angist, vegna verra Spjnda, herra þinn Þunga Þyrði utpressadi af honum Blood. Svettan, og kom honum til ad seigla:

ALLGODS ER SÆTTÆFT minn allt til Danda
S 2 Matth.

Matth. 26. 38.

449. Hvar fyrir Reid JEsus so mikil Harmkvæli?

Begna þorra Spnda og oss til Sálubíarlpar.

Es. 53. 7. 8. Sannarliga þa bar hann ÞÖRTUNA-
MUNDUM, OG ÞÖRUM ÞYRUM ÞE-
DD HANNA UPPA SJÓ, FYRIR ÞÖRUM
MÆGGJÖRÐA SAKIR er hann ferdur, og fyrir
ÞÖRUM-SPYÐA SAKIR er hann leusiradur, Þeg-
ningin hann liggur á honum, uppar það vier hestum
Kridin, og FYRIR HANNS ÞENJAR ERUM
ÞJER ÞEYBRYÐJÖR ÖRÐRÖR.

450. Hvernig hagadi JEsus siet í síni Þijnu?

Miög Þolinmeodliga, so sem eitt Lamb sem
seldist til Sleatrunar Þeðfins. Es. 53. 7.

451. Hvar er Chrísti Krossfesting?

Eitt miög Kvalafullt, forsmarnarligt, og ból-
vad Þauda Straff, sem þemfæð var við allra
Þerstu Þdæda Men. Gal. 3. 13. CHRÍST-

US þefur ÞEYÐ.ÞEÞ frá ÞÞÞÞÞ Þogmar-
þið, þann Þið hann varð Þolvan fyrir oss, (þviad þris-
ðer) ÞÞÞÞÞÞ SJÓ SNA, þver SEM
ÞÞÞ HANNSÖR.

452. Er Chrístur sannarliga dætt á Krossinum?

Jai. Luc. 23. 46. JEsus kalladi þærri
Þloddu og sagdi: Þ þisnar Þendur, Þel eg mið Þnda.
Þa er hann hafði þetta sagt, SJÓ HANNA UPP
SJÖR MÖÐA.

453. Þaði foddan Þandi JEsu Chrísti floorað
Kraft til að utvegna oss vort Þijf og Sálubíarlþ?

Jai.

Æt, alra stærsta Kraft, því þar með var
 Daudið, so sem Spndarinnar Verðlaun, betal-
 adur af vorum Medalgængara, og vier, fyrir
 hann, lausir giefnir. Rom. 5, 10. Vier erum
 við Gud **KÖRÞYGGJAN** **GYRJA** hans **SON**,
UR DADDAN, þa vier vorum ein Övinir.

454. Hvað var Christi Grestren?

Efti var nokkur Maudsyn að heiti, með því henni
 etladi eigi að vera Dandur til Leingdar, heldur
 var hun eini Bitnisburður um, að hann væri san-
 arliga dandur, so og eitt Þuggunar-rífti Múls-
 Feikn, að vorar Spndir eru midurgæfnaar, vor-
 ar Grafr heilgadar, og þeirra Vidbióðer færa
 þeim tekni.

455. Hvernig að Maudur að alista allt Christi
 Líf og Píaining, í þessu Midurlægingar Standi?

Að nokkru Leiti, og siðvællis, so sem elna Þer-
 lijfun fyrir oss; og að nokkru Leiti, so sem Hel-
 lagleikans og Polítmæðinnar Eftirdæmi, í Líf-
 adinum og Píunni. 1. Pet. 2. 21. Christur
 hefur eini **ÞYGGJAN** **GYRJA** **DES**, og **DES** allt
ERTYGGJAN eftirlætið, að þier skylduð **ERTYGGJAN**
GYRJA hans **KÖRÞYGGJAN**. 1. Joh. 2.
 6. Joh. 13. 15. Matth. 10. 38. Cap. 11. 29. Luc. 9. 23.

456. Hvíð kom eftir Grestranina, so sem þá
 Sjðarsta Altríði, í Christi Midurlægingar Standi?

Hans Upphafslingar Stand, og til þess hlúda
 G 3 lífa

líkja Sím Attríð, sem er: 1.) Háns Míðurstígning til Helvíttis, 2.) Upprísan, 3.) Himnasörið. 4.) Setað til hægri Handar hjá Fedurnum, 5.) Ásturfömað ad dæma lífendur og dauða.

457. Hvað er Chrísti Míðurstígning til Helvíttis?

Hun er það, ad hann hefur skoðuð fyrir sína Upprísu komid til sama. Stadar þeirra ferdæmisdu, krossað Slátt yfir Satans Makt, og predikað fyrir Ondunum.

1. Pet. 3. 18. 19. 20.

Chrístur er deyður eftir Holldíu, en **CHRISTUS** **EGGER** **ANDARUM**, **3** **FEJ** **FORMA** er hann einig i burtgæingunni, og **HEFUR** **BEIM** **ANDARUM** **SKEDJUD**, **3** **SKEDJUDUM**, þóttir forðum Daga eigi trúðu.

458. Hvað er Chrísti Upprísan?

Hun er, ad hann á Þriddia Dægi, eftir sín Dauða, hefur tekið áttur sitt Líf; forklætt sín Lífama, og i honum syndt sig opinberlega.

Gb. Post. 2. 24. Gud hefur **UPPRÍS** **GE** **END**, **AD** **UPPRÍS** **GE** **END** **GE** **END** **GE** **END**, fyrir því ad það var Omöguligt, ad hann skyldi af honum hallbín verða.

459. Hvaða Mótsemd höfum vier af Chrísti Upprísu?

Áttastærstu Mótsemd.

1.) Til Stadfestu vorri Trú, ad fullkomin Betalingur sé utlagdur fyrir vorar Syndir, þar ed vor Mæðalgangari er ur Dæðans Træna

ekk

eisi floppin.

Rom. 4. 25. Sæ er forir vor-
ar Syndir var OFUNDREYDUR, OG FÖRRI
VOKS RÆTTEÐES SAKJAR UPPVAKUR.

2.) Til vortar andligrar Upprisu og heilags
Fræmferdis í einum nýjum Lífsnodi; og að sjúdustu

3.) Til þess, að vorir Lífsgamir fælu Sælu-
hóspnir uppreiða.

Rom. 6. 4. 5. Ljsta sem
Christur er UPPVAKJANNA FRAU DANUÐU for-
ir Dýrd Góðsins, ljsta so skalum vier SAKKA
FÆRNU RYJU FJÆRNU; því forst vier erum
med honum plantadir til FJÆRS DANUÐA, þa mun-
um vier og UPPRÆSUNNA FJÆRNA verða.

460. Umgiestli Christur að Fasnadi þier æ-
Förðunni eftir sjna Upprisu?

Nei, þa hafi í Fjörutíju Daga höfð þier um-
gelingist med sjnum Værisveinum í aðskilnaðligum
Opinberunum, og talad fyrir þeim um það sem
heyrði til Guds Ríkis, veif hafi burt ur Ber-
öldinni að soniligri Málægd, og foor upp ofir
alla skapada Himna til Guds Dýrðar Himn: 6,
og hafs Hættignar hægrl Handar.

Post. G.B. 1. 9. Og er hafi sagði þetta, var hafi þeim
æfianendum UPPRÆSUNNA, og eitt SAKKA FÖRRI
SARN upp FÆRNU fyrir þeirra Mugum. Ebr. 9. 24.

461. Hvert Sagn hefum vier af Christi Himnafer?

1.) Þa Huggun, að Fesus er farinn hiedan,
að tilbræva oss Stad, í sjns Góðs himnafer

I wsi, og vill taka oss þaungad til sín.

Joh. 14. 2. 3. I míns Gedurs Dvsi eru margar
 WERUR. Eg GER hiedað ad JEhwa Þur SÍad.

2.) Þa Ámining ad vier þulum hafa eitt
 himnefti Slúislag, jar lóft til ad fara hiedað,
 og vera med Christo.

Col. 3. 1. Erud þier nu
 upp eftur risnir med Christo, þa IEGJED þESS
 HUND þar upp ER, þar ad CHAJS,
 UR er EJJUNDJ til GUDS þESSRI HUNDar.

462. Hvað merkir Christi Seta til Þodursins
 hægri Handar?

Þe Christur, eftir sínl Mañdoomliga Maatt-
 urn, þeð fultomnu og ávarandi Herradæmi,
 drotnar og stioornar okum Hlutum.

Eph. 1. 20. 21. Gud uppvakti Christum af Dauda, og
 SESS HARM IJ EJJUNDI HESSRI HAN-
 DARI an himnum, ÞGER ALLARM Hsdingstap,
 Valldsiett, Magt, og Herradoom.

463. Hvert Sagu þofum vier af Setu Christi
 til Guds hægri Handar?

Þat af vitum vier oss til Huggunar, ad hañ,
 i Harsæti síns Guddooms, stioornar síni Ryrk-
 in, sefar sína Dvini, bidur fyrir oss, sendir oss
 síñ heilaga Anda, og med þessu mooti, vill s. an i sí-
 nu Upphafningar Standi giora oss mooterandi
 þess, sem hañ hefur utvegad oss i sínu Mður-
 læglingar Standi, þvar i moot ver Elyða er,

ad heidra, tilbidia, og hlýða so hætt tignudum
 Hofdingia Psal. 110. 1. Drottinn sagði
 minnum Drottmi, set þu þig til minnar hægri Handar,
 þængad til eg legg þína **ÖRN EY SKA-
 DA GÖÐA ÞJÓÐA**, Rom. 8. 34.

464. Er Christur þá eigi framur nálægur hær
 að Jorðinni?

Jw, með einum krostugum, en þó óþniligum
 Hetti. Matth. 28. 20. Síðad, **ES ER
 MED ÞU** alla Daga, allt til Enda Veraldar.

465. Mær vill hafa í áhæð Síu eftur koma þoni-
 luga til Veraldarinnar?

A þeim fjóðarsta Deigi, hver afleina er Gudi
 kúfur. Post. G. B. 1. 11. Þessi Jesus, sem
 uppmunni er frá þú til Himins, **MUR ROMA**,
 lýta so sem þér fæud hafi til Himins uppfara.

Luc. 21. 27. Þá munu þeir síka Mánsins Son **RO-
 MANDI EYDUM**, með floorum Krafti og Dýrd.

466. Hvernig mun það tilgænga að Dooms Deigi?
 Allir Men, bæði þeir sem þá lifa, og hinir,
 sem aður voru dædir, og þá eftur uppvaktir;
 Fulu stáðnæmast fyrir Christi Doomstöoli, og
 þeirra Hugrenningar, Ord og Verk dæmast eftir
 Guds Dæði; Disflarnir skulu þá og dæmast.

Gb. Post. 17, 31. Hafi þesur **DAG EYDUM**,
 að hvernig hafi vill **ÖRN EYDUM** **JORDANNA**
JORDANNA með Ríttvísi, **ÖRN EYDUM** **JORDANNA**,
 fyrir hvern hafi þesur það og alýftad.

1. Cor. 4, 5. Dæmid ekki fyrir Lijmañ, fíer en DROTTINN fíemur, sá er ALLSTÖÐU mun einnig það í Myrkrunum er hult, og ÖPURNBERGJÖRN RÁÐJÖRN HJARNARNAR, og þa mun hverjum sem einum löfðist lík af Gudi.

2. Cor. 5, 10. Þíer hlóðtum allir að ÖPURNBERAST FÖRJR DÖMSEDOFF EDRJ-SEJ, nppá það að þíer en ÖDRESE estir þvi hañ þesur ADHAST I FJARNUMS FJISJ, líe það JEFF EDA GOLF.

2. Theff. 1, 6. 7. 8. Það er rétt þíá Gudi, að ERDURJALLDU þEJRN HÖRNURS, sem yður Hörmung veita, en yður, þíer sem Hörmung líddid, HÖJLED með ofi, þá er Drottín JESUS mun ÖPURNBERAST af Himni, meður Einglum síns Króftar, og með ELLED-GRNS LOSA, HERNAD að gíefa yfir þa sem ekki þekka Gud, og yfir þa sem ekki eru hlíðugir Evange-lio vórs Drottíns JESU Chrísti.

1. Cor. 6, 2. 3. Þítid þíer eigi, það HERNESJRN munu HERNJRN DREMA? Þítid þíer eigi, það þíer munum yfir EJRSEUNUM DREMA?

Joh. 12, 48. Það ORD sem eg taladi, það mun DREMA hañ A EGSEADREJGJ.

467. Er það nu noog, að þu veíst allt þetta um Chrístum, og heildur það fyrir satt?

Nei, ekki utañ sá Heilagi Andi auglífi Chri-stum í mínu Hiarta fyrir eina lífandi Erw, og helai mig so í Sanklekonum.

Utt af þríðiu Grein Ervarjatningariñar.

468 Erwir þu ær þær heilögu almenniligu Kristiligu Kyrkin?

Nei, heldur trúi eg, að ein, heilög, almennilig Kristilig Kyrkja sé til.

469. Erwir þu ær Heilagan Anda?

Jæ, að Heilagan Anda trúi eg, eins og að Födurinn og Soninn, því hann er með þeim ein Guddoomlig Bera.

470 Bevísfa þu mér, að heilagur Andi sé ein Guddoomlig Persóna?

Það bevísast, ekki einnasta af þeim Guddoomligu Eiginligleikum og Berfunum sem höfum tilleggiast oflaga í Ritningunni; Heldur og so, af því hann verður utþrykkliga nefndur Gud.

Gb. Post. 5, 3. 4. Anania, því upphlytti Andstætti þiarta þitt, so að þu villðir línaga að **HEILAGUR ANDI**? Eigi hvers þu logid að Mönnum, heldur að **GUDI**. 1. Cor. 3, 16. Vitid þier eigi það þier erud Guds **MUSERI**, og það **GUDS ANDI** byggir í yður. 1. Joh. 5, 7.

471. Þvi kallast hann ein Andi?

Begna þess, að hann með einum Guddoomsligum Hætti, so sem Guds Munis Andi. (Ps. 33, 6.) Framgeingur frá Eilífd af Födur og Syni.

Joh. 15, 26. En þá sá Huggarið kiemur, hvern eg mun senda yður af Födurinum, sem er Sanleikfins Andi, **VERUR FÖÐURINN FÖRUMSGEIRUR**, hann mun bera Vini af mér.

472. Vegna hvers kallast hann Heilagur Andi?

Eiði alleina þess vegna, að hann er siðalfur í síni Betri heilagur, heildur og þar fyrir, að hann framkvæmir í Móðum Betri Belgunarinnar.

473. Hverjar eru þær heildstu Belkanir heilags Andas?

Að kalla, upplífa, helga, og viðhalda.

474. Er nokkur Þors á að þekja þessar heilags Andas Belkanir í Söluðni?

Ja, því eftir því mat hver ein þröfna sig siðalfan, hvert hann sie ein riectillgur Einnur Guds Rörku.

475. Hvað er þar Guds Kallan?

Að hann, með sínu Orði, hrætur Móðanna Diðtu, opiðberar þeim sína Mæð, sierdeilis fyrir Evangelium, frambyður hana alvarliga, og giefur með því sama (Evangelio) Kraft til að meðlafa hana.

2. Tim. 1, 9. Gud hefur öðs hialpliga gjörðt, og KALLAD MED HEILIG. DEY KALLUM, eðl eftir vorum Belkum, HEILDUR EFTIR síni Forirboggiu og MAND.

476. Hver sáur hialpar Medel brófar Gud til að uppþekja og kalla Mæðina til að leita Söluðnaðarinnar?

Hier til brófar hann Stundum Plannar, Stundum Belstörninga, Stundum aðra Estirðami, og söddan fleira, sem Mæð kynna að fara hier

síer til Þhugunar.

477. Sieгна allir Men þvilískri Guds Kallan ?
 Nei, margir standa á mooti þeirri heilags
 Anda Mard sem undan geingur, og undirbjr þa,
 og þess vegna nióta þeir eigi heildur ad Mard-
 in bró i þeim.

478. Sietur Madur moostladid Guds Kallan?
 Jar. Eb. Post. 7, 51. Þier STARD-
 ID jafnañ i MOOTJ HEJEDSUM ARDA.

Ej. 85, 2. Eg LLRJEJEE misnar hendur allan
 Dagiñ, EJE eins OHEJDUDES KDOVES.

479. Hver medtefur þa Guds Kallan ?

Þeir sem medtaka Ordid, med vilingu Hior-
 ta, og sœra Abort i Polimædi; Þad er: Þe-
 ir sem yðrast og trœa Evangelio, hvert ad er
 Kraftur Guds til Sœluhlœslpar, en eigi nema
 hlaa þeim sem trœa. Rom. 1. 16.

480. Þa Madur eigi moostlendur Evangelii
 Kallan, heildur giesur þeim Mœm hlaa þier, hvað verkar
 þun þa i Hiartanu?

Hun verkar Upplisfing; þad er, eina lifandi
 Þeckfing og esluga Sœnsœring, uñ þan Gudsdom-
 liga Sœnleif, hvern Madurinn sœr þa sœst þied
 og smæfæd rielttiliga. Joh. 7. 17.

481. Er þa ein ogudlikur Madur eñi upplisf-
 ur, af þvi-han er stikr og froodur i Ritningum?

Nei, þan er en nu Mœrkañs Þar, og þeck-

ir elgi Lioosana Fodur.

1. Sam. 2. 12. **SPYR EFJ** voru illir Ekaalkar, þeir **HYNDU EEFJ** umm **DNODEJNM**.

Jer. 2. 5. **PRESTUMJN** hugfodu ekki, **HW**, **ER ER DNODEJNM?** og þeir hnit **VERDU EKEJTE EEFJ** umm **MJS**, og **HJND** umm **mir BUKLEJDDU** **FOORID** **GRA** **MJer**.

Joh. 8. 54. Hvern þier seigid yðvarn Gud vera, og **PEEFJ** **HJNN** **PO** **EJGJ**.

1. Joh. 2. 3. 4. Þar af vitum þier, það þier **PEEFJUM** **HJNN**, **ER** **AD** **ÞJER** **ÞAND**, **ÞEJUM** **HJNN** **SODDOD**; hver ed seigir: **ES** **PEEFJ** **HJNN**, og **HELDUM** **EEFJ** **HJ**, **NNS** **SODDOD**, þá er **FJUGJ**, og i því lítum er eingið Sannleitur.

Eph. 5. 8. **ÞJER** vorud forðum **MYRKUR**, en nu erud þier Ljos i Drottai, gengid so sem Børn Ljosins.

482. Seig mier þá eigiðliga Mismun sem er á milli manligs Lærdóms, og gudligrar Upplýsingar?

Þá manligi Lærdómur verður lærdur með manligri Eksempi og Ydni af Guds Didi, hvers Krafti verður þá i móði stadd. En þá gudliga Upplýsing verðast fyrir það sama Ord, af heilögum Anda, sem þá nemur stadd og bjrt i Sannni. Þá manligi Lærdómur er ekki nema i Heilögum, og ein toem Historiu Þessins; En Gudliga Upplýsing iútefur Hattad, og er saman við þana ein lifandi Reynsla, (Madrur
fremist

fiemst ad Raun um þad , ad soddan oster satt og Sæluhæalsþligt.) Þyrir þa þa mænlaga Værdoom blifur Madur samt i sinl Bondsk; En su gudliga Upplifing byrlar ad taka i burt Mootprooa Bilians.

483. Hvad skilst þyrir þad Ord Helgun?

Þegar meint verður með því fleira en eitt, iðilblindur þad i ster þetta þrent , sem verður hvert öðru ad filgia : Endursæðingina , Rietslætingina , og Endurnijungina. Aðars merkir þad oft alleina dagliga Endurnijun.

484. Hvad er Endursæðingin, edur su nisa Kæðing?

Þad sama er hun sem Meddeiling einar lifandi Ervar , edur Uppvakning af þeim ondliga Dauda, Umvendan og Slutningur frá Myrkrunum til Ljoskins , frá Dofulsins Raddi til Guds. Eph. 2. 4. þa vier vorum DAUD, JAG SYNDURUM, þefur Gud GJAFDE OSS LJFANDI i Christo.

485. Eig miet en þa skjrligar hvad Endursæðingin er ?

Hun er eigi (eins og Nicodemus meinti) ad Madurinn skildi hverfa astur i sinar Moedur Þuf, þa þa þa væri orðin gamall , og sæðast so ad nija; Heldur er Endursæðingin ein andligur , og iðvortis Gjörningur Guds , i Hjarta Mannsins ,
sem

sem fædist ad niyu, þegar þat í skapast, með þeim Hætti, sem vier pietum eigi skuld, eitt niytt Gudligt Edli og Hættalag; 3 Skilninginum niy Upplýsing; 3 Biliunum ein niy Eftirlængan, Gyrnd og Kraftur; og so alldeilis niytt Luf í þeim sem annars var andliga dauður, hveit ed Ritningin kallar niytt Hiarta, og niyja Anda, eina niya Maðefflu, eilegar niya Sklepnu.

Ej. 36. 26. Eg vil giesa yður eitt **NYTT HJARTU**, og ein **NYJAN ARDU** í yður, og eg vil **GURU LARU STEJN HJARTAD** af yðru holluði, og giesa yður eitt **NYTT HJARTU**.

Joh. 3. 6. Hvað af **HOLLUÐU ER KJEDT**, það er **HOLL**, og hvað af **ANDANUM ER KJEDT**, það er **AND**.

486. Þvír þóer Medöl verlast þessi Endursæðing? Hia Angbörnnum skiedur hun þvrit Batni og Anda í Skjennar Sacramentinu, en hia þeim Follordnu, sem vegna Andvaraleysis edur Jæpennis Spnda eru fallnir frá Skjennar Mardni, og Endursæðingar Standinu, fæst hun oftræ æt niy þvrit Guds Ord, sem er það ofortormentliga Sædl. 1. Pet. 1, 23.

487. Er þa súðungis nauðsynligt til Sæluþi calparið ad vera endursæddur?

Jæ, vissuliga. Joh. 3, 3. **MEÐU** so þe ad nokkur verði ad **NYJU KJEDDU**, **HJARTU** þann

KUNN EJSJ ad sja Guds Ríki. Gal. 6, 15. Í
Ebrísto JESU dugir HVERJ UM MESSKUNN nie
VÆJN-ÞUÐ nokkad, heildur NJJ ERJEPNA.

488. Hvar af far Maður þekkt að þáa sic endi
kafðdur ?

Það þekkt af alvarligri Umþreiting háns
Darta, og af þeim niju Gæfum Mæðartíðar,
sem gíota þáa að elni þekktanliga nírti, og afari
Mañestíu.

489. Hvað er það þa sem Mañestíu aðlast eig-
lúliga með Endursæðinguá, það sem þun hafði ei ádur?

Þun aðlast þa sönu lífandi Tru, sem um-
fæðmar og að síer tekur Ebrístum, og í þonum
Sonarlígan Umvalningar Anda, með Ríetti til
Guds Ríkis, samt Þýst og Kraft að gíota Bí-
lía Guds.

Joh. 1, 12. 13. So margir sem þáa meðtoola, þa
gaf þáa þeim Mætt GUDS ÞÖKNUM að verða,
þeim er að háns Mætt TRU, þeim sem EKKJ af
ÞÖDDJNU nie af HÖLDESJNS ÞJED, nie
MUMESJNS ÞJEA, heildur þeim sem af GU-
DJ eru ÞÖMJA.

490. Hvað er þu sáa lífandi Tru, sem gíefi
þerdur með Endursæðinguá ?

Truá er, þegar ein vðrandi Gæil líflífr, og
lítar síer Þíknar, til Guds Mæðar, í Ebrísti
Forþienustu, hveria þun tekur að síer með Est-
Máangan, og tilíknar síer þana, og treyfir með
eruggu

•ruggu Graofli þar nýpat.

491. Hvernig utmálar Pótherus þa sönnu Trötu?

Erwin er eitt lifandi oruggt Huggunar Traust um Nád Guds, hun er eitt Guds Verkið, sem gíörir oss umskiptiliga, og færðir oss að nýja af Gudi, deydur þá gamla Adam, gíörir oss að öldungis öðrum Mañestium, að Híortanu, Huganum, Síðslaginu, og öllum Krostunum, og færir með sér heilagan Anda. Öhverfu lifandi, frostugur, megtugur og kostgíæfiñ Hlutar, er Erwin!

(Sida Rormæla Pusilfing til Romverja.)

492. Dvad margir Partar tilheyr þa eigiðliga þeirri Jóhann Erv ?

Prüf, sem eru :

(1. Eissandi. Þessi um Gud og hans Willa, sem opínberadur er i Ordinu.

Joh. 17, 3. Það er eðlíst þín, að þeir **PERFECT** **BE**, allsinn ein sannan Gud, og þann þu sendir **Jesus** **Christum**. Rom. 10, 14. Hvernig skulu þeir **KNOW** **us** þann, af hvortum þeir hafa eigi **HEARD**?

(2. Vísandi Samþinging edur Samþykki og
Samsæring umi Samleik þess, sem Madur velt
af Guds Ordi. Job. 3, 33. Hver ed MED-
TAKUR SUMS WJENSBURD, SA JMN-
SISERN þad, ad Gud sic SAMRUK.

Feb. 11, 1. Erwin er DRUSSE Trausi heitra
Hluta

Glata sem Náður DÖNN, OG EGUR EGJ
 um það, sem hann sýr ekki.

(3. Ein lifandi Tíleinkan Guds Náðar í
 Christo, samt Traust og Huggunar Athvari til
 þeirrar semu; Hvert heildur hun andsonir sig í
 breiðandi Raungun og Hwngri eftir Christo, ellig-
 ar í stærri Fullvissu um Náð og Rósemd í hán.

Matth. 5, 6. EREJR eru þeir sem HUNGRU
 OG ÞYRSTA eftir Ríttlætinnu, þvíad þeir skulu
 faddir verða.

Rom. 8, 33. 34. Hver vill MÁ-
 EYKA Guds útsalda? GUD er hie sem RJEI-
 EREJR. HVER er hann sem RÖRDEYJR?
 EYRISTUR er hie sem DUAJD HEGUR, ian,
 mikla heildur fœ sem UPP RSTUR ER BLSJR,
 hver ed er ERLHESRJ HUNDUR GUDJ, OG
 BJÐUR RÖRJÐ OSS.

493. Hvar fyrir kallast þessi Þeking, Samfáing
 og Tíleinkan, ein EYFANDJ ERU?

Begna þess, ad þessir Glutir eru ekki all'eina
 þerfadir af Guds Orði, sem er Eijf og Andi,
 heildur og einig lauta þeir síu sína lifandi eg frest-
 uga í Hiartanu; en það giorir ekki su dauda Erw.

404. Hvað er band Erw?

Su dauda Erw er raung Erlan, sem ydrun-
 arlausir Syndarar smijda sýr sialfum, ad þeir
 muni fœ Guds Náð, jafnvel þóott þeir vilje eigi
 umvendast, nie leita Náðarinnar með því rietta
 Lagi,

Þogi, heitdú erú allir hínir semu; þar þó Trw
eríðar Edli og Eiginlígíleiki er að umþreita Mánn
effíuní.

Jac. 2. 26. Lífa sem Lífíamínn er að
Andans DNUDUR, So er og ínnígg TRUUNN
DUR VERUUNN DNUD.

495. Hafa þá þeir Þdrunarlansu einga saña Trw
Mei, allteinis einga, því þó þeir kúni allt Gud
Ord, hallda það fyrir satt, og huggi sig þor vld,
þá er þó þeirra Trw dauð, og þeirra Afíggíomur
lag og Hættalag forðæmanlígí, so leingi sem
þeirra Trw er ekki að fíña nema í Heilanum,
(Lærdoominum) og hún fíemur ekki í Plættad,
eda deydíe el þann gamla Adam, og endursædísþa
tíll að verða ein nýj Mánnestla

496. Af hverju gíet eg þá þekkt, þvert mín Trw
er lífandi eður-dauð?

Af Trwstugrí Þerfan þeñar í Plættanu, sem
er Ríærleíkturínn tíll Guds og Mánníngans, Hætt
vrtíll Gvndarínnar, Sígur að Heímlínum, ríettíll
lígg Þrwrkun Mádar Medalaña, og fleíra fæddan.

Jac. 2. 18. Egn þu míer TRUUN þíjna wíll af
VERUUN þínnu. Luc. 6. 43. Ekert GOTT
TRUJE ÞER KUNGNUR WÖRT, og ekert GULL
JD TRUJE ÞER GODOURN WÖRT.

Gal. Post. 15, 9. Gíad HREJNSEDJ þeirra Gí
vrtíll MED TRUUNNJ. 1. Joh. 5, 4. Míll
hvad af GUDJ er FREDE, það ÞJJDUR FORMUR
Heímlínn

HEIMINN, og ÞUÐU ER ÞEIRRI.
 ÞEIRRI, hver Þeirri hefur þessu.

497. Er þa seð Erw atíð og þíu sllum einu sler?

Nei, því þa Þantrwín sleríðit aa þana, þa er
 þun aa stundum nlog veif, sem ein sllar sander og
 sllaríðit Hónd, sem varla þógar ad taka til Máð,
 aa Guds, edur tllsínka sler þana, en vll naa til
 þeíar med hlartanligrí Þornd og Estíslaríngan.

Mare. 9, 23. ES THU, Herra! Þíuþa þa
 THU ÞAN THU.

498. Latur þa Gud sler líjka íasnel veila Erw?

Jar, þa þun er seð og Skíslauð, þo þun sler
 veif; Sem þa þaí best ad sllaríðit aa því, ad Máð,
 ur þaí alvarligrí Hatur aa Þyndunum, og þoí
 laríngi estíe sllaríðit Erwar Þoríng, íasnel
 þo Þíor íung Erwaríðar sler eíð þa ad sllaríðit.

Matth. 5, 3. 6. Sallir eru þeir sem Málíga eru
 Þíuþar, þíuþar þeírra er Þíuþaríðit, etc. 1. Job. 3, 19.

499. Þvada Þagn hefur þa Máður af þeírrí
 Erw sem þaí sllaríðit med Þandíslarínguní?

Þíuþa sllaríðit Þagn, því Þerwín alleína er þad,
 sem þóndlar Þrístum, og glóríe Þyndaríðit ríeíðit
 sllaríðit, þad er, Þíuþaríðit í Þesu Þrístí Ríeíðit.

Rom. 8, 1. Med því vler erwín nu ÞEIRRI.
 ÞEIRRI ÞEIRRI ÞEIRRI THU, þa þósum
 vler Þíuþaríðit við Gud, sllaríðit rora Þrístí Þesum Þrístum.

500. Þvad er Ríeíðitínguní?

Hun

Han er hin allra næsti Abøxtur Endursæðingarnar, og er innsafinn í því, að sa þrijelni Gud af einfiættel Mað, alýktar fyrir sínum Dómi, ein sáhyðrandi og tröðaðan Syndara frjálan, bæði frá sínum Syndum, og þeirra forþientu Straffi, og tilreiknar honum afur að móti Christi Rættlæti. Já, hann alýktur hann Christo, eins og hann hefði alldrei syndgæd.

2. Cor. 5, 21. Hann hefur þann sem af einari Synd vissi, **FORJAF OSS AÐ SYND OG DÖÐ**; uppá það, vier þröðum í honum **ÞAÐ RÆTTLEGGI**, sem **FORJAF GUDJ GJELDJA**. Rom. 3, 28. Ekkert höldum vier um, það Maðurinn verði **RÆTTLEGGJAF** aðan Logmálsmanns Verka, **FORJAF TRUUNNA** alla. eina.

Gal. 2, 16. Með því vier vitum það Maðurinn verður ekki **RÆTTLEGGJAF** fyrir Logmálsmanns **VERK**, heldur fyrir **TRUUNNA** á Christum Jesum. So tröðum vier og einig að Christum Jesum, uppá það vier verðum **RÆTTLEGGJAF FORJAF TRUUNNA** að Christum, og ekki fyrir Vertinn Logmálsmanns, því fyrir Vertinn Logmálsmanns verður ekkert Hóld réttferðugt. Sicut Rom. 4, 28. Phil. 3, 8, 9. Eph. 2, 8, 10.

501. Er þá söðaðan ein réttlætt Eal í einni þjálfpligu Afgríðkomulagi og betra en aður?

Já vissuliga, því hann er þá kominn í nærnari Teingdæ við þann Þrij-eina Gud, sem býr í Hiartanu, so sem í sínu eigin Musteri. Hva er það Christo aðgud með andligri Blessan, þeim himn

nestu Gædum, med ometanligum Evangelii Tíð-
nar-gædum, med Raðdaríðar og Sælehlæsp-
aríðar ríðugligum Aðafum og Gíarsfíoddum.

Psál. 32. 1. 2. SÆLJÆ eru þeir hverjum ÞJÆ-
RÓÐSÞUKNAÐ ERU ÞYRÞJÓGJÆRÐAR,
þeir, hverra SÞRÐJÆ að eru HULDAR. SÆLJÆ
er sá Raður hverjum Drottín TÞJÆRÐAR efi
Sýndina, í hvers Anda þad eingín Flæð er.

502. Hverjar eru þa slíkar Evangelii Raðdar-
Gæfar?

Þær eru: Christi Ríttlæti, Sýndanía Þyr-
irgíefning, sú sonarlíga Útvalning, Guds Þod-
urlig Umförgun, Erfa-Ríetturín, Þrídur við
Gud, þad sonarlíga Þröfnodar Þraust, sætur
Smeckur Guds Elsku, Aðpaungur til Guds
Raðar, Þíotföng til að bíðia hann; Fullvíska
úm Rað Guds, um Bænhefslu og Híalsp í all-
ri Þreyð, þerðeilis um Þróstuga Guds Þernd-
an þyrir öllum Þvínunum sýniligum og ósýnilig-
um, Þorsmeckur þess eplíssa Þííssins, Gledi í
Heilogum Anda, Stíðoornan, Uþplíðing Tíð-
ladan, og Þraustur þess sama Anda; Þrælsí frá
Straffi og Þfíttardum Sýndaríðar, frá Gu-
ds Reidi, frá Þogmaalsins Þolvan og Þrog-
an, frá Satans, Helvíttis og Þaudans Ra-
ði, frá Þeröldíðni og vondri Samvítsku, og

(211)

Þessu um þad allir Mættir, jafnvel þær þi
rustu Þessir, skulu verða Tröudum ad geodum
Ein lifandi Ben um Særluhialpina, hvar
eftir sigir su eplijfa, outseigianliga Gledi, o
Dijed i Himninum. Eph. 1. 3. Blessadur

Gud og Raddir vors Drottins Jesu Christi, sem o
þesur BLESSAD MED ALLSHAFENDUM
ANDZKJ BLESSAN i Himnestum Gædum
syrir Eristum. Eph. 3. 8. Mier hinum sijdar

allra Heilagra et giesi þessi Ræd, þad eg lufagorð
medal Heidina Pioda þan DRAGSARARJG
RJJADOM EHRJSTJ. Rom. 10. 15

Hversu frjydir eru Fætur þeirra sem FJYDJA
BODU, þeit ed boda hid GODU.

503. Smættar þær ein Riettlættur ætjð
eins ming þessar Rædar-Gæfur?

Nel, sierdellis i Sorg, Freistingum og
Frjyðum: Þær syrir skal ein tröadur Mædur
leitast vid, med Framfer i Tröni, ad tileinka sit
þær med stærstu Umhoggju, vardveita þær me
Otta og Fagnadl, og far þær af Efst og Kraft
ad lætta sier fara fram i þeirri dagligu Endurni
an, edur Helgan, sennfugist med Riettlætingum

Eph. 1. 16. 17. 18. 19. Eg lat ei af Þæfir ad
glora syrir yður, og ad miðast yðar i minnum Bæ
um: Þad Gud vors Drottins Jesu Christi Dijed
inær Raddir, giesi yður BLESSDOMSMEDE
OPJMBERJMSUR ANDU, IJ þans engl
Gædur

ÞJÐURKJENNINGAR ; Og UPPEJJE
 AUSA yðvark Skilnings , þad þier meigid ÞJA,
 hvíljt ad sic EU BON, sem þier erud tilfalladir , og
 hver þar sic KJAKDOOMUR þans DJAKDAR.
 GUPPAR AKKEJJDAR, til þans Heilagrar; Og
 hver þar sic þin ÞKJAKKEGJAKJA EJE.
 ED HARNES KAKKEAR, vid ofs, vier sem trw-
 um eftir BAKKAN HARNES BOLLUGA SE.
 AKKEJJE. 2. Cor. 4. 3, 4.

504. Hvar er eiginliga Endurnijungit?

Hun er, idugliga ad afflada sig þeim gamla
 Mañi, edur laata af Syndurum, og íklæðast
 astur þeim nija Mañi; edur laata sier dagliga
 framfara i þvi Gooda; so sem Upphising og Þeck-
 ingu Guds, i Trw, Bon, Rierleika, Audmykt,
 Hoogræri, Polinnædi, Afneitan siakls sijns,
 Efsting til Bænkæfniar og Guds Orða, Krafti
 til ad standa æ mooti Syndini, og kieppast eftir
 Helaunini, (og so fromveigis.)

Eph 4. 22. So AKKESSJD i fraa yður eftir
 þvtri Breitni HJAKK GAMLA MARNJAKK, sem
 sig forðiarfar i Syndum Willuðoomsins; En END-
 URMJED YÐUR i Anda yðvark Huastots, og
 KKEJJE ÞEJAK NJJA MARNJ, sem eftir
 Gudi er Kapadur i sañarligu Riettlæti og Heilagleika.

505. Þvi kallast þesti Endurnijan DAGJES?

Þvi hun er eigi strax fullkomiñ eins og Riet-
 latingiñ, heldur elgum vier med dagligri Afmun-
 den

Dan ad efla hana alla vora Þiðdaga ; Og þa þeckist Guds Mind, Síni eg Art, meir og meir hlat hansk endursæddu Børnum.

Phil. 3, 12. Eðli þad eg hafi þad ÞESAR HÖRD-
LAD, edur sic ÞESAR FULLENDORMAR, eg stunda
þar eftir, hvert ad eg giæti einig höndlad, eftir því ad
eg em af Christo höndladur.

506. Hver er sœr siðborðsi Þelgiörningur Hei-
lags Anda vid Máliti ?

Þad er Þidhaldid ; því þa hafi þesur helgad
oss med Endursædinguni, Nættlættinguni, og
Endurnijanihi, þa vidhæddur hafi oss og so i alls
konar Freistingum, i sœrri Þero, allt til Enda, ef
vier eigi solum fœra mostvillingska. Phil. 1. 6.

Sœr sem i yður þesur UPPBYRJD hid gooda Þer-
id, hafi mun þad og einig FULLENDORMAR allt til þess
Dags JESU Christi 1. Pet. 1. 5. Cap, 5. 10.

507. Hvernig vidhæddur Heilagur Andi þeim tvöndur ?
Med því hafi inbortis samsærit, edur arbjtar,
Þeðdic, leidir, og huggar þessra Þiortu.

508. Hvað er Heilags Anda Samsæringar edur
Arbjtnar Embætti ?

Id hafi giœrir Samvissuna vidlvœma, so ad
þun sœnast, med sœrri Tilfinningu, i afnvel vid þina
ar minstu Syndir, hvar af ad flemur su sœna
Þiartans Audmijkt.

Joh. 16. 8. Þa Tals-
madurhi flemur, mun hafi STRÆFA OG JARNA
þerir Synd, og þerir Nættkeli, og þerir Doom.

509. Hvað er Uppfræðingar Embætti Heilags Andar?
 Ad hann með Guds Orði, æ meir og meir opnar
 og upplýsir Manúsins Eftirminning, og staðfestir Sam-
 leikann í Hiartanu æ móti öllum Villudoomi.

1. Joh. 2, 20. 27. Þeir höfud SMUNINGJARA
 af þeim sem Heilagur er, og FÆRÐI ALLT.

510. Hvað er Eftirvæðingar Embætti Heil. Andar?
 Ad hann með sinni heimuglegri Umvöndun og
 Viddvörðunum heldur Manni frá þó ad syndga,
 en upprættar, tilledar, og upphættur hann til þess
 Góða. Rom. 8, 14. Þeir sem Guds Andar
 FÆRÐI, þeir eru Guds Börn.

Gal. 5, 16. GÁNGIÐ Í ANDANUM, þá
 munuð þeir ekki fullkomna Hóldsinns Gyrðir.

511. Hvað er Huggunar Embætti Heil. Andar?
 Ad hann, hærðellis æ Fregstingar Tímanum,
 og æ Meyðariðnar Tíma, minir einn sann-Christinn
 æ Guds Náðarríka Híastod, gíefur honum
 ad smækka Evangelíi Huggunar Kraft, og við-
 heldur honum so í Póliðmæðni með lifandi Bon.

Rom. 15, 13 Gud Bonariðnar FÆRÐI Þú MED
 ÖÐRUM FÆRÐI OG FÆRÐI í Trúni: So
 ad þeir höfud áhægliga Bon FÆRÐI KRAFT HEI-
 LIGS ANDA. Rom. 8, 16. Eæ sami An-

bi FÆRÐI FÆRÐI med vorum Andar, ÞAD
 FÆRÐI EÐUR GUDS BÖRN.

512. Þegar Guds Andar um so helgar Meðina,
 og viðheldur þeim, þrad lallast, og eru þeir þá?

518. Verða þeir þá allir Sölu-hólpnir sem lifa og deyja í þeirri sönnu Kyrkiu?

Nei, ekki allir Límur þeirrar sijnilígu Kyrkiu, heldur alléina þeirrar ósijnilígu verða Sölu-hólpnir.

Matth. 22, 14. MARGIR eru KALLADIR, en FÁIR UTVALDIR.

519. Eg meinti að ekki væri nema einasta ein Kyrkja; hver er þá Mismunur milli þeirrar sijnilígu og ósijnilígu?

Hun er eigi utað ein, en í þeim utvörtis og sonilliga Hóop eru tvöslags aðskilansligar Límur, sem eru Hæsnararnir, og þeir sað-Christnu.

520. Hverir eru Hæsnarar, og alléina utvörtis Límur?

Þeir sem of einberri Medfiening-hroopa:

HERRA! HERRA! EN GJÖR EGG
ÞJJA GÖÐURSIGS SEM A HJARNUR ER.
Matth. 7. 21.

521. Hverir eru sað-Christnir og réttillígir Kyrkunar Límur?

Þeir sem í Tröðni gista Guds Willa, so þeir
HAFDA SJER ÞJÐ DROTTJARN, OG ERU
EYNN ANDJ MED HÖNUM, 1. Cor. 6, 17.

Róm. 8. 9. Hver það hefur EGG CHRJSTJ
ANDJ, sa er EGG HARNIS.

522. Kafi Madur ætíð að þekka þessa hina-
sijðari fraa þeim firri?

DRÖTTIN þekfir ætíð sína; en fœrir M. n.
aða Augum er sa Mismunur ekki ætíð opin.

ber, þar fyrir kallast Rorkian **DSYRZS**,
af því hefiar Limir eru huldin midt í þeim stóra
utvortis Hoop Hrafnaröna.

523. Meiga þeir sañ-Christian hafa Samfelag
med Hrafnarönum?

Efti í þeirra Bondsku, því Eioosid hefur eiga
Samfelag við Myrkeid, ellegar Christur við
Bellial; En í Rauphondlan, Erfdi, og anar
soddañ naudsonligri Umgeingni giera þeir efti
fomist hlár því, anars prdu þeir **AD NZZ**
MA HEMZIN. 1. Cor. 5. 10.

524. Hafa þa þeir sañ-Christian nokkurt nauð
fræmt Samfelag sín á milli Jäbyrdis?

Jar vissuliga; því þar þeir allir eru Limir af
einum Eistama, Gretnir af einu Erle, og Bort
fædd af eins Fedur-Sædi, þa hafa þeir broodr
urlegt Samfelag og Hludveild í Sora og Gledt,
i andligum Gæsum og Belgjörningum, Bæm
um og Fyrirbeidslum, so vel sem i Terwñi, og
Bon þeirrar eplisfu Arsteifdar.

Eph. 4. 3. 6. Verid kostaæfuir að hallda **EYD**
DRÖGN I **ADDMUM RYKUR** **BAND**
FRYDURMS. Einn Eistami og einn Andi, so sem
þier erud kalladir uppá eina Von ydrar Rastanar.
Einn Dröttiñ, ein Trw, ein Skjrn, ein Gud og Fadir
allra, sœ sem að er yfir öllum, fyrir alla, og i yður öllum.

525. Gietur Guds Kyrkja geingid til Grúna?

Su ofsyniliga og almeniliga Kyrkja forgeingur eigi, heldur verður henni hallid víð af heinar Hofdi Christo, at mooti illum Helvistaná Portum; Þó líður Gud ofsliga, að Toranar og Billumen eyðileggja hana í vissum Stodum.

526. Hvað er nú efitir í Þridiu Greininni?

Þessit, sem er Syndana Þyrirgiefning, Hæðsins Appelsa, og það eyllisa Líf.

527. Hver þyrirgiefur Syndina?

! Eliafur Gud, sem Syndin er drígað at mooti.

Marc. 2, 7. Hver man SYNDJARRA GÖÐU JESJA nema GUD ein?

528. Hvað er að ÞYRIRgíefa SYNDina?

Það er að afmaí og þurttaka alla Syndarinnar Sekt og Straff, so að Syndarinn reiknist so fyrir Ríttíðantañ, sem aldreigt hefdi hann syndað.

2. Sam. 12, 13. Drottinn hefur í ÞURTTAKI þu skalt EKKI DEYA.

529. Vill Gud að þann hátt þyrirgíefa Syndina?

Jai, so oft sem nokkur umvendir fier og trewir Evangelio, vill Gud þyrirgíefa honum Syndina, af einfliærri Mád, fyrir Christi Berðskuldun, hver ed med sínu Bloodi at Kristinum hefur fullu þætt fyrir allar Berðskuldarnar Syndir.

Eph. 1, 7. Í hverium vier þesum ENDURRÆTUNAR fyrir hans Blood, sem er SYNDURRÆTUN.

SPRÆGJEGNING.

530. Hverium Mönnum vill Gud fyrirgefna Sindina?

Öllum sanþrænda og tröudum Sælum, en eigi þeim Þrænarlausu og Bantröudu.

Post. G. B. 2, 38. SPRÆGJEGNING, og hvern þar ein læti lifra sig i Máni Jesu Christi IJ SPRÆGJEGNINGEN SINDANNA. Ezech. 18. 21. 22.

531. Hveriar, edur hvað margar Syndir vill Gud fyrirgefna?

Hvar Syndir, þær stærstu arsamt með þeim stærstu, þegar Syndarið sniðr sner ad eins af Diarta.

1. Job. 1. 7. Ef vier SAUNSUM I JOOSJRU, lifa sem hafi sálfr i Lioofinu er, þa hofuð vier Samfelag inbyrdis, og BODDJD JE EUCHJESI, hans Sonar, HJERNENDOS AF ÖLLUM SYNDUM.

532. Med hveriu Medali veitir Gud Mönnum Fyrirgefning þeirra Syndar?

Med sinnu heilaga Evangelio, hvert hafi hefur giefid Magt og Míndugleika til sinum Píenrum ad predika hler ad Þorðunni, i sinn Stad, fyrir öllum Þrænda, til Syndanna Fyrirgefningar.

Luc. 24. 47. AD PREDIKU PAULU i sinnu Máni Þorðu, og SINDANNA SPRÆGJEGNING, ad medal allra Proða.

533. Hvert er það Medal ad Mánninn Sijdu, fyrir hvert vier aðlunsi Syndanna Fyrirgefning?

Edert

Edert aðad en Erwin, sem medtefur Ebrist-
um, og i honum Riettlætid, af einflærri Naid.

Ev. Post. 13. 38. 39. Þdur bodast fyrir þessa Sönd-
ana Þyrirgiefning, og af öllu því, af hverju þier gaufub
eigi Riettlætur vordid i Moosis Lögmaali, en HVER
HARR ERUJN æ þessan, SAN Er RJEELætur.

534. Þienar efi þessi Þardoomur um Þyrirgief-
ning Söndana til Andvaraleysis?

Marjit ad sönu misbröfa þan þar til, og
falla i því stærri Þordæming, en Guds Þora
upporpast vid þessa Naid, til Elfu fulls Þact-
læris, og en meiri Guds Dita.

Psal. 130. 4. I þia þier er ÞYRIRGJEF-
NINGJN SO AD MENN ÖEJSE ÞJG.

535. Þvad er Þjlamans edur Þoldfins Uppri-
sa, sem Þridia Þreinin þondlar um framvegis?

Ad þyrir Guds Þraft samteingiaft afur æ
þeim efsta Þeigi Þykamir öllra þeirra Þauðu
Þaalunum, sem þar þiuggu i cadur, og uppreiða
sumir til eplifrat Þiedi, sumir til eplifrat Þijna.

Joh. 5. 28. 29. Su Stund man toma, æ þverri,
þad allir þeir SEM I GRÖJUNUM ERU, skulu
þeyra þans Rødd. Og þeir munu þa ÞYRIRGJEF-
NINGJN, sem Gott giordu, til ÞYRIRGJEF-
NINGJN, en þeir sem illa giordu til DÖMUNGJN
UPPRJEU. Joh. 6. 40. Dan. 12. 2.

536. Þietur þetta möguliga skied?

Ja, því Þadi, sem af einzu þapadi Þordina,

og þann síesta Mañ af Jorðunni, er EÐRÖJÖR
HEUTUR ÖMÖBULJÖUR. Luc. 1. 37.

537. Er nauðsynligt að trúa Upprisu þeirra Dædu?

Já, fyrir Sakir Guds Riðtætis, sem bær
di launar og straffar; Því til þess horfir bæði
Bon þeirra Ewodu, og Skilfing þeirra Ö-
gudliku.

1. Cor. 15, 13. 14. Ef Upprisa Fr-
aúliðna er' ekki, þá er Christur og ekki upprisin. En
ef að Christur er eigi upp astur risin, so er ÖÖÖ ÖÖÖ
ÖÖÖ ÖÖÖ, þá er og yðar ÖÖÖ ÖÖÖ.

538. Munu Líkamarnir í Upprisunni verða eins að
sig komnar, og hafa sömu Eiginligleika, sem nú?

Nei, þeir munu þá hafa andliga Eiginligleika,
og vera ódauðligir, óförgenoðligir, og hæfir
til að medtaka aðnæðvert himneska Gledi, edur
Helvítis Þjófir eplijfingana.

1. Cor. 15, 42. 43. 44. Það verður það ÖÖÖ ÖÖÖ
ÖÖÖ ÖÖÖ ÖÖÖ, en mun upp astur risa
ÖÖÖ ÖÖÖ ÖÖÖ, etc.

539. Hvert fara þá þeir upprisu Líkamir hieði
að með Sælunum?

Estir það breið er að halda Döminni, fara
þeir Jorðænda í eplifan Helvítis Ead, Kvælit
og Þjónu, en þeir Övöldu í það himneska eplif-
fa og sæla Líf. Mat: h. 25, 34. 41. 45.

540. Hvað er það eplifa Líf?

Éit fullkomið Samkvæmi með Gudi, þá þeir
ir

it Samheolpanu, ær Sælu og Eyskama fullkom-
liga frjadir frá Syndinl og öllu Jflu, niðstað-
endanlign og ómíræðilign Þagnadar, Freidar,
Gledi og Regseindar, og losa Gud með öllum
Urvöldum Einglun dæslatanlign. Ps. 17, 15.

1. Cor. 13, 12. 1. Thess. 4. 17. Rom. 2, 6. 7.

541. Hvað er þa eplijfi Daudi?

Ein skamrarlig og Angistarfull Utskröfun frá
Sælu Guds; En i þessar Stad, gnistandi og
bræðandi Elds og Drima Kvöl, ær Sælu og Eys-
kama.

Matth. 25, 41. ÞARÞU BURU frá
míer þíer Bældadir i EYJFJARN ELLO, þan sem
spritbrúin er Riandanum og þans Urnum.

542. Hverier komast i Helvigtis eplijfsa Dæ-
da og Þíanu?

Alir þeir, sem lifað hafa i Syndynum af ær-
settu Ræði, og eru i yðrunarleysi, Bannu,
Andvaraleysi, og raungri Etlan vñ Guds
Ræð, burtðadir, og þeir kallast eplijfliga UT-
SKUFGADIR frá Gudi.

543. Hvað er þessi Utskröfun?

Ad þar alvísfi Gud, þesur, eðfi af nokkru for-
takslanist ærsettu Ræði, heðdur veana Mánana
eigin moostbroðamligrar Þvermoodsku, ælptad,
ad utskrofa þeim, og fordæma þa alla, sem þan
þesur frá Eplijfd spritsied, ad þans Ræð vñ

Þu sjálfðlíga ecki sína, heildur forsmá, og blýsa
í þeirra Þórunarleysi og Bantro til Enda.

Joh. 3, 18. Hver æ hañ trwir dæmst eigi, en
hver hañ **TRUJIR EIGI**, hañ er nu **ÞEYR**
DEYÐUR, þóad hañ trwðieigi æ Ráfa eingie-
tins Guds Sonar.

544. Hverier verða Hluttakandi í Gledi og Sæ-
lu þess eplisfa Lúfs?

Allir þeir, sem sámarlaga hafa trwð, æ Christ-
um, lifað Christiliga, og stadið í því stöðugir allt
til Enda; Þa þeir kallast **UTVÆÐJIR**.

545. Hóad er Utvalningin?

Ad Gud þesur til ætlað alla þaa til eplisfs Lúfs,
sem hañ þesur fæa Eplisfð forir síð, ad mondu
villia medtaka þa framþodnu Ræð, trwa æ
Christum, og í þeirri Tæro stöðugir standa til
Enda.

Rom. 8, 28. 30. Væit vitum, ad þeim,
sem Gud elsta, hiena allir Hlutir til hins besta, þeim
sem **ÆTIR ÞYRIRÞYSSJURIR** kalladír eru.
Þóad hveria hañ þesur ædnur **ÞYRIRÞYSSJURIR**,
þaa þesur hañ og **ÆTIRÞYSSJURIR**, þad þeir stöllu
verða samliðkir hañs Sonar Jmünd, so ad hañ stælfur
sæ Frumæitningur æ meðal margra Brædra. En
hveria hañ þesur forirþugada, þa þesur hañ og **ÆTIRÞYSSJURIR**,
en hveria hañ þesur kallad, þa þesur hañ og
ÆTIRÞYSSJURIR **ÆTIRÞYSSJURIR**, en hveria hañ þesur ri-
etlætta, þa þesur hañ og **ÆTIRÞYSSJURIR** **ÆTIRÞYSSJURIR**.

Utt af Drottinnligri Bæn.

546. Hvað ær þu vera þu duglig þú þu einn þu þu
aðs Christins Máns?

Ad þu hafsa þína Ungeingni með Gudi i Bæn þí,
og heilögum Hugleidingum, viðlíka sem þu Máð,
ut ungeingst og talar einfægliga við Þin sinn.
Psal. 19. 15. Eph. 6. 18.

547. Hvað er það að bidia?

Það er að tala einföldlega við Gud i sínu
Hiarta, utansa þíni Eftirlænaon fyrir þenun,
Fvarta fyrir þonun um þínar andligar og líkam-
ligar Maudsonar, og af innta Gruði Sælarinnar,
fara einhvers ær leit með alvarligrí Laungun þíar
þonun. 1. Tim 2. 13.

548. Hver ær þu að bidia?

Allir Men, og jafnvel Emær. Bernin, Psal. 8.
3. Þvi það er elgi alleinasta ein Skollða sem þu
föð er i Þu ru Þedordinu, og aðars eftliga að
oss þu þu að bidia; heldur er það og einn ein Máð
og Þelgiorningur, að vier andvir diligit og ottem-
le meigum, og þorum að bidia. Luc. 11, 1. 13.
Cap. 18, 1. 8. Psal. 50, 15.

549. Gista þu allir Men þedid ær þu þu þu,
að Gudi þu þu þu?

Nei, efi þu þu Þdrumarlausu, þvi þu þu Bæn

er Guði Andsiþgd; Heldur þeir, sem afnadhver
eru umfrendur, edur eru að Umfrendunar Þeigi.

Joh. 9, 31. Þier vitum að Guð heyrir eigi Synd
nga, heldur það, ef nokkur er GUDS DJAKNA
DI, og GJAKNA estir HARRS ÞEJA, þann
GJAKNA HARR.

550. Hvern að Maður að tilbidia?

Alleina þann þrjónna Guð, sem allein þann að
bænhefja, og veita það sem vör estir Öskum.

551. Hvar að skal Maður byggja sína Bæn?

Þann skal byggja hana að Jesu Christí For
þienustu og Sjáðboon hía Róðurum.

Joh. 16, 23. Sönlaga, sönlaga seia eg yður, ef þier
bidid Róðurin nokkurs i MJÖRU RAGRI, þa mun
þann gíefa yður það.

552. Hvernig að Maður að búa sig til Bænriðar?

Maður skal, i hjartanligari Jöran, taka fyrir
sig einlægga Afsetning, að vilja þjóona Guði, og
þjóotstríða alvarliga allri Synd; benda sínu
Hjartalaga frá vergldligum Hlutum, þeinfia
um sína stóru þreinglandi Maudson, setta sér
förr Síðer, að sá Þeilag og Mofkunsami
Guð ee þar nælgur, og sína so, með And
þerpunum, um Bænriðar Anda, allri síni
Saxar Estirlaungun til Guðs, so sem til eins ríj
fuglgs Uppspretta Þrúns allrar Síðer.

553. Hvernig ær þorð Bæn og Samtal við Gud að vera lögð?

Hun ær að skie í sonarsligu Trausti, með Guds tækni, Aludmjökt, og Forlífskunnarsömu Hiartalagi. Þar ær verður einnig að koma Aludmjökt og Forning í Viskamans Skicki og Harttalagi, fyrir þeim Alsmægtugasta Gudi, eins og giörði Guds eigin Sonur, og heilagra Dæmi eru til.

Psal. 95, 6. Komdu, lætum oss tilbidia og **AD-URRÖÐUÞU OS FRAMMGAFA**, fyrir þeim Drottni sem oss hefur giörð.

1. Tim. 2, 8. So vil eg nu þad, að Meðiryr bidie í allum Stöðum, og upphæf heilagrar Þendur. **AD-REIÐI**, og **DRÖGNBILNAR**.

554. Hvenær, og hvar ær Madur að bidia?

Alltíð og allstadar, þ. l. í Einkewil.

Luc. 18, 1. Hann sagði einn Estirliking til þeirra þar uppæ, að Með stöllu **JAGNAR BIDDJA**, og eigi aflæta.

Matth. 6, 6. Nær þu bidst fyrir, þa gæf þú í þitt **SWERHULLS**, og **DRÖGNBILNAR**, og bid þu Góður þín í **REIÐRUM**, og Góðir þín sá i Leinum þier, man þier þad **DRÖGNBILNAR** astur giöldu.

555. A Madur að bidia estir Bænabookum alleina?

Þijka af Hiartanu, og með eigin Orðum.

556. Sieta Þorn og einfalldt Fook vel mskjett þijna Hiartans Þanka, með sinum eigin Orðum?

Jæ, því við Gud kæn Madur að tala, eins og

og, þá einmáðilgar en við Meisna, og þar að
 auk þess höfðu þeir sínur BARNUM NANA
 BARNNA og BARNNA BARNNA
 DA. Sach. 12, 10. Rom. 8, 15. 26.

557. Hvað marastags er þá Banið?

Evenslags: Su Juvortis, þá Hiartad tal-
 ar alleina í Andvarpanni, Esirkaununninni, og
 heugværliga upplöstir siet til Guds, sem kallast
 jduaglig Bæn, er bæði má og birtar að þafa í
 fræmi midt í Esiri og Sijslunum. Su Uo-
 voris, þá Munurinn tal'ar af Nægd Hiartans,
 og er vissum Tilmum fræmi ber sína Þanka
 og Esirkaunganir með Ordunum.

Psalm. 19. 15. Þar þier þaknast ORDRERDUR
 MJSRIS MURNIS, og MALLIS minis SJUR-
 TA fyrir þier: Drottinn minn Gressari og minn Endur-
 lausnari! Psalm. 55, 17. 18. Eg vil MARKA til
 Guds, og mun Drottinn þia: þa miet: Um KBERD,
 MORGNA og MJDDEIS, vil eg KBERA
 og SKALLA, þá mun hann heyrir minna Raufi.

Dan. 6. 11. Daniel fiell á sin Knie PRIS-
 BAKSJMUM A DEISJMUM, badi fyrir,
 losadi og þakadi sínum Gudi. Psalm. 119. 164.
 Ps. 38. 10. Es. 29. 13. 14.

558. Eignum vier alleina að bidia fyrir fialfum oss?

Nei vier eigum að bidia fyrir öllum, og þó þóð
 væri vorir Övinnir; en siet í Lagi eigum vier að bid-

a fyrir Yfirvaldinu, fyrir Ríkissæðunum, so og fyrir vorum andlium Bræðum og Söstrum.

Jac. 5. 16. ÞYÐJED HVER FYRJR UD-
RUM bad þier heilbrigðir verðid.

Matth. 5. 44. Bidid, fyrir þeim er yður GJÖ-
NN SKANDI, og OFSÖÐUR BÆJA.

559. Um hoad eiganu vier ad bidia?

Efti allinafta um Þiðskotligar Gæfur; so sem:
Upphæddi, Frid og Heilbrigði, hvers vier eiganu
ad bidia, med Forordi: EFPU RYFTE DRÖ-
TTINN! Heldur sierdeilis um andligar Gæf-
ur, so sem: Forlegiefning Syndana, Stork Erro-
ariñar, breint Hiarta, góðan Undirbuning til
Daudans og eplisfa Sæluhiatp. Þo hæfir efti
ænn Forords ad bidia um þær andligu Gæfur-
nar, sem efti eru alldeilis nauðskotligar til Sæ-
luhiatpar; so sem ad komast frammar i andligt
Bólædi, sína hiaa sier stóra Drottunga Ervars-
liar, edur mikla andliga Stæði og fleira þessu
likt. Matth. 6. 9. Luc. 11. 1.

560. Hver er su allra fullkomnasta og besta Bæn?

Su heilaga Bæn, GJÖNN BÖN, sem
JEsus siakfur hefur fiendt sinum Lærisveinum
og öllum oss ad bidia med. Matth. 6. 9.

13. Luc. 11. 2. 4.

561. Hvernig fundurdeillist þessi Drottinnlig Bæn?

3

3 Jūgængið, Sio Bæirnir, og Midurlagid.
562. Hvar er Jūgængurinn?

Það erugga Ervar Uvarp: **FAÐUR DÖN-
PU SEM ER A HJÓNUM.**

563. Því verður Gud avgrepaður í Bæinni sem
einn Faðir?

Gud vill með þessu Födur Mafni tilkoma oss og
lofa, að vier trúa skulum, etc. (Les framfar
Fræðin hier um.)

564. Kúna lifa þeir Þrunarlausu að hafa þá
Ervar Traust, að falla Gud á Himnum. **SEM
FÖÐUR?**

Han er að seinu allra Faðir að Skopunin,
Bibholdinu, og hans naxdar samlingum Billa til
að umvenda þeim, og frelsa þá; Þó samt kúna
þeir Þrunarlausu efi að falla han Födur, þó
langi sem þeir efi Endursæðast, og edlast ein
sonarlígan Anda, því allars er þeirra ríetti Fað-
ir í Helvíti.

Joh. 8, 44. Þeir eru af **FÖ-
ÐURNUM HJÓNUM**, og eftir Gvrdum yðar Fö-
ur þá vilied þeir glora.

565. Hver kan þá að falla Gud sín Födur?
Þau Endursæddu og sönu Guds Born, jafn-
vel þó þau senu vef.

Gal. 4. 6. Með því **ÞÆR ERUD BÖRN**, hef-
ur Gud sendt Anda síns Sonar í yðar Hjörtu, kall-
andi, **ABBA, FÖÐUR FÖÐUR.**

566. Hvar fyrir er lagi, Fadir BOK, en ekki?
Fadir min?

Því fíerhver Christinn. Madur að að bidia í Einn-
ingu Andans, og Raðdarinnar, með hinum edrum,
og fyrir hinum edrum, so sem fyrir fíalsfum fíer.

567. Hvar fyrir kóllum vier Gnd-paú Godur
sem er A. HJARRUR?

Eil að upplösta Híartanu, og því heildur að
uppörva Bírðingarfullt Trónadar Traust, til
þess allra Hérsta, sem fíer og megnar alla Hluti.

Matth. 6. 32. Þðar. HJARRERUR Fadir
vít (að) þíer þúfíð alls þessa víð.

568. Ern margar Bænir í Fadir vor?

Eil, af hverjum Fíðorur þær Fyrstu hlíða
urpa þad Goða, sem vier bídium um; en Pri-
aar líðari hlíða urpa þad Gla, sem vier Of-
um að umfílla.

Fyrsta Bæn.

Helgíft þítt Náfn.

569. Hvar merktir Gnds Náfn?

Hans Elgíllígleíka, Ord, Sacramenti, og
allt þad sem honum fíerdeílís tilheyrir.

(Sia frammar Áñad Þedord.)

570. Verdur þetta Gnds Náfn heilagra af því
vít bídium þess?

Gnds Náfn er sañarlíga, í fíalsfu fíer heilag;
en

eñ vier bidium hier, ad það mætti eg so hía of
helgast.

571. Hvernig helgast Guds Ráfn?

Þá Guds Orð kienist flært og hreint, og
vier, etc. Matth. 5. 16. Latid so ydvart ÞU
ljísa fyrir Mónum, so ad þeir síari yðar GUD
ÞEKK OG ÞYKÐU ÞUÐUR ÞDAR æ Himnum.

572. Hvernig verður Guds Ráfn vanhelgad?

Med raungum Lærðoomi og ogudligu edur
Hræfnisfullu Lífsemi; ÞU HVER EÐ
ÞUÐUR ÞUÐUR ÞUÐUR ÞUÐUR ÞUÐUR
ÞUÐUR, EÐ GUDS ORÐ ÞUÐUR, etc.

Róm. 2, 23. Þu broosar þier af Logmálium, og
ÞUÐUR ÞUÐUR GUD fyrir ÞYKÐU ÞUÐUR
Logmálum. Sía Ezech. 36. 22. 23.

573. Rán ein Þrumarlaus Syndari vel ad bid
ia med þessari Fírsta Bæn?

Nei, efi af sanarligu Hiarta, því hafi er síar
ur sá sem lastar og vanheiddar þetta heilaga Ráfn

Áður Bæn.

Tilkomit þitt Ríki.

574. Er Guds Stjórnarman edur Ríki margfallt?
Þessfallt, Sem er:

1.) Nátturuátt Ríki, i hverlu hafi med sí
nu Almætti Stjórnar öllum flepudum hlutum
eftir synum Búa.

2.) Naudat Ríski, það er Rorkiön, edur Samnepti Heilagra, hvar hañ stjórnar sínum troudum Børnum sprit síñ Heilaga Anda i Orðinu og Sacramentunum.

3.) Et Dyrðarinnar edur Eignarinnar Him-
neska Ríki, i hverju þeir, sem Christo tilheyr-
a, fulu eplifluga ríkiá með þonum, i fullkomni Sá-
lu og Gled.

575. Un̄ h̄ert af þessum Ríðium bidium vicer
Un̄ari Baniñi ?

Uit Raadsluiter og Dierdruiter Rijk.

576. Hvernig kemur Guds Rísti til vor ?
Þegar vor Himneskur Fadir giesur oss sín
Deilaga Anda, etc.

567. Kañ einn Ydrunarlauf Eyndari vel að bid-
ja með þessari Qshari Fæn?

Nei, endi af sañarlligu Hiarta, þvi hafi er brætt,
þv vid Heilags Anda Stiornan, amast vld
Guds Ríski, og lifir af Afserningi i Satans Ríski.

578. Hefur Satan þá ljífa eitt Níðti?

Þá, þessarar Beraldar Gud og Hefdingur
er Frostugur i Bortum Bantwarinar; Og
undir hans Stjórn stönda allir sem elg eru
endursæddir, allt þangað til þeir vinnaast.

Col. 1, 13. Saa ed oss þesur frelsad af DZJNDVRE,
DZJNDVRENNRNRN, og þesur oss iðjett i Ríkti síns
stúliga Sonar.

579. Hvar af þeckast þeir þá sem eru í Di. alþús Ríki?

Þar af, að þeir þioona Eyndinn, og giora Diosulsins Willa, so sem væri hañ þeirra Herra 1. Joh. 3, 8. Hver sem EYNDUR ER, er af Dioslanum.

Þridia Væn.

Verði þín Willa so að Jorðu, sem að Himni.

580. Hvað er Guds Willa?

Guds Willa er vor Helgan fyrir Tröna og Ríarleikañ, eftir Lögmaallinu og Evangelio.

1 Joh. 3, 23. Þetta er hañs BODDUR, það vier TRUUR að Nasu hañs Sonar, Jesu Christi, og ELSKUR. Hver añañ, so sem það hañ gaf vís Bodoð did. 1. Thess. 4, 3. Það er WILJE GUDS yðar HELGAN.

581. Skiedur þessi Guds Willa alltið og hiañ ellum? Nei, því þar sem Guds Ríki klemur ekki til þar skiedur ekki heildur hañs, heildur Diosulsins, Helmsins og Holldsins Willa.

582. Hvernig skiedur þá þessi Guds Willa?

Þegar Gud hindrar öll vor ill Mæd og vonð að Willa, etc.

583. Giorir þá Willa Máñsins ekki neitt Göt ef hañ má vera siðsfrædur?

Nei, því vors Hollds Siñslag, er Glandfa-
par

ur i giegn Gudi ; Þverki þeckium vier þad sem
 er Reyndar nýtsamligt , nie þofum Rænu at
 leita þess , nema Gud upplísi vorn Skilning,
 hneigi vorn Willa til ad leggja oss undir þad
 em hañ vill vera lauta ; Þvi hañs Willa allei-
 er Þijssþooms fullur , æodur og fullkomiñ.

584. Sietur Guds Willa skied hier at Þord-
 hni af Mönnum , eins og hañ skiedur i Sinninum
 af Einglunum ?

Jar , þo þad verði eigi so fullkomsliga , þa gi-
 tur hañ skied same med so hiartanligri Einlæg-
 ni , Gledi , og Alþorugiefni.

585. Er þad noog ad vier i Hljóðni giörum
 Guds Willa ?

Nei , oss þiriar og so ad lijda þolinmoodliga
 þad sem Gud vill vera lauta , og giesa oss öld-
 ngis undir hañs Hønd , lijka sem ein firokur leg-
 ur sig i Læknarans Høndur.

1. Sam. 3, 18. Eli saadi : Hañ er DRÖTNi , hañ
 ÞÖRT HVAÐ HÖNUM ER ÞEERT.

586. Sieta Þerallðariñar Þörn med sañarligri
 Þiartans Alþoru beðid med þeirri Þridiu Þæn ?

Nei , þvi þau strijda af Afsetningi mooti Guds
 Willa , og villia ad hañ hagi stier estir þeirra Þær-
 gum Willa , og syndsamliku Siergiæði.

Þioorda Þæn.

Stef

Síef oss í Dag vort dagligt Braud.

587. Hvað skilst fyrir dagligt Braud?

Átt þad sem eigi má ann vera til þessa Lífs
Þiargar, etc. Og er eigi alleina bedid um, að
vier meigum óðlast þetta, heldur að þad meig
eínig blessast of.

588. Þvi kallast allt þetta Braud?

Á þvi Braudid er þad almenasta og naud-
sonligasta Medai, til Lífkomans Þiargar og
Uppheldis.

589. Hvers vegna bídur þu um dagligt Braud?

Þvi eg er að vera annægdur með naudsonlig
Uppheldi, ann þess að líeppast eftir þesslíöstran-
ligu. 1. Tim. 6, 8. Mær vier þesum FREDD
og FREDDAD, so lætum oss MESSIA.

590. Þvi er tillagt þetta Ord: Í Dag?

Þvi eg má eigi ala Dñ áhars Morguns,
heldur læta þerium Deigi MESSIA SJJMA
PJAJJING. Matth. 6, 34.

591. Þvi seigir þu: Síef oss VORT Braud?

Vegna þess vier lílípíum eínig vorn Má-
unga í Banií; Lífa þess vegna, að vier eígn
að bídia, að vier mættum eta vort eígd Braud
en efi stolid Braud með Rainslæti og Peti,
þeriu ordsafast að ganga að Bonar. Pol.

2. Thess. 3. 12. Slíklum bióðum vier og anníum

þar, fyrir vorn. Mottu þessum Jesum Christum, þad þeir
 ERZD med Spallati, og EZ EZEEZD
 ERD. 1. Thess. 4. 11. 12.

592. A þa þar, sent bidur um Dagligt Brand,
 ad erfida listu fyrir þet?

Joa. 1. B. Mos. 3. 19. I þins ARD,
 EZEEZD staltu neyta þins Brands.

593. Ma: þin Risti þa efi vera öldungis Jdinlaus?
 Nei, fyrst þan vill era, þa aa þan ad erfida; þad
 e, þiota neclud Gott, þrad sem vera þan til
 Þrdat Gudi og Gagns Nævnganum.

1. Pet. 4. 10. ÞDORZ HVER odrum, hver
 þan, med þeirri EZD, sem þan þesur edlast, so sem
 ÞDORZ ÞDORZDORZDORZDORZ marg-
 þingtar Guds Raðar.

Guñta Bæn.

Fyrirgief oss vorar Skuldir, so sem
 þer og fyrirgiefum vorum Skuldu-
 lautum.

594. Hvad fyrir Skuld edur Giald er þad, sem
 þer bidum Gud ad fyrirgiefu oss?

Vorar Syndir med þeirra forþlenta Straffi,
 þmanligu og Eyllifu.

595. Vill Gud fyrirgiefu þa Skuld aan Betolings?
 Christus þesur betolad þan siðdarsta Þening
 þer oss, sem eigi þunum siastir ad betala, þar fyr-

te bidium vier i hans Nafn um Naad og Gyde
irgiefning.

596. Hefur Syndariñ þess ad bidia Daglig-
na Fyrirgiefning Syndaña, þegar Gud hefur Einu-
tefid hañ til Næðar?

Jæ: lífsa so sem vier þursum dagliga Braud
við, so þursum vier og lífsa Mæðar og Fyrirgief
ningar með; því vier, því midur! Syndgum dag
liga af Breiðleifa, jafnvel þó Guðs Børn syndg
eigi frammar af Afsetningi edur Zúgþrni.

Ps. 19. 13. Hver kofu að formerkja hversu oft þú
misgæfir? Þyrirgief þú mér mín. **GEÐRUGUÐ
AND BREST.**

597. Hverju losum vier Endi i þessari Bæn, þ
vier leitum Kyrrgjesningar til hans?

Ad vier astur at móði vilium fyrirgiesa og for
lata vorum Skuldunantum, það er, hinum or
ðum Móðum, sem brotiddráttir að háfa í móði of
lafavel. Þó vier forþiennum eðli þar með af Gu
ðyndana Fyrirgjörðum. Col. 3. 13. 14.

EDDD HVER MANN, og ef að nokkur hefi
 klogu-Maal most sdrum, þa EDDD
 þad, þver sdrum iðbyrdis, EDDD SO SEM EDD
 EDDUR hefur EDDD þdur, so skulu
 þver einig. Luc. 6. 37. EDDD,
 minn þdur fyrirgefið verda,

Mei; þvi með þvi það er eigi satt, að hann fyr-
legilest þeim, sem gjörði háfa honum í mótt, þá
bidur hann, að Guð villi ekki heildur fyrirgefa
sær sínar Syndir, og það skildur eigi heildur;
En Reidi Guðs blýfur yfir honum, líka so sem
Reidi hans yfir Mæringanum. Syr. 28. 1. 2.

Hver sin SYNGUR HERN, að þeim mun
DÖLJIN astur HERA, og honum einig HA-
MIS SYNDIR asturhallda. FÖRSTEG
þínum Mæringa, það sem hann hefur misgjörð við þig,
og ÞU SYNDUR, so munu þær og líka þínar
SYNDIR verða FÖRSTEGNA.

Matt. 6. 15. Ef þær FÖRSTEGJÖR EGG
Mönnum sín Brest, þá mun yðar GUDIR EGG
FÖRSTEGJA yður yðar Brot.

Síötta Bæn.

Elgt inleid þu oss í Freistni.

599. Freistar Guð nokkurs Máns?

Hann er ekki ein Freistari til þess Bonda, því
það er móðstæðiligt hans Heilagleika. Jac. 1. 3.

600. Eru þar þá meir en einnslags Freistingar til?
Jaa, sumar eru af Gudi til Góða; en, hinar
til Jás, eru af Döflinum, Heiminum, og voru
eigin Haldi.

601. Hvað eru eiginliga þær Freistingar sem
loma frá Gudi?

Þær eru nokkurskonar vilt Afgeimulag,

andligt edur lífjamlígt, sem Gud lætur Men-
nata, til þess að reyna þat, og læta sína, hvert
þeirra. Þiarta er son Tero, Ríkerleiki, edur Pol-
línmæði.

602. Seg þu núðud til Damið uppá foddan
Freistingar?

So reynið og freistast sá Ríki, með sínum
Ríkdómi, hvert hann sie mostunsamur; sá Faa-
tali, með síni Orðbragð, hvert hann sie anaragð-
ur, sá Mestugi, með síni Mætt, hvert hann sie
lítilaxtur; sá Besali, með síni Spind, hvert
hann sie þolinmoodur; sá sem hverki sier nie síni
ur Huggun, er þat með reyndur, hvert hann gleri
erwad einu ad síndur.

603. Þekkir Gud efi an þessa Þiarta Mánfins?

Ad vísu þekkir Gud hans lístu Þænka að
leingdar, en hann vill, ad Madurinn verði síalfo-
un, sier og öðrum rielt kunnugur.

Job. 6. 6. Þetta sagði hann af því, ad hann villði
MÉÐRA hann, þviad HARR VESZ BEZ, þv
ad hann villði giera. Sína Estirðami Abrahams, 1.
Mos. 22. 1. etc. Israels Koolis i Eodimorluði, 2.
Mos. 16. 4. Ezech. 2. Chron. 32. 31.

604. Þidum vier þa i Siottu Þamíni, ad Gud
freisti vor allðeilis efi?

Nei, því þad er ofi oflaga m'og nótamíllat.
Jac. 1. 2. 3. Þradur majur elskaufigur! M3D

ÞJÐ þad fyrir allað KÖRUD, nær þier i mars
vissligar FREYSEIRGAR fallid, og vitid þad ydar
Erro verkar Polinnædi.

605. Hvað er þa Meining þessarar Mænar?

Ad sialhur Gud villie, eigi freista vor fram,
þfir vort veika Megn; heildur audsyna sig trw.
fastan, og giesa soddan Enda a Freistlingunil, ad
þler fatum hana þolad; Og þa þan lijdur þad,
ad vorir Dvinir seclsta vor, þa setie þan þeim vjst
Takmark.

606. Hveriet eru þeir Dvinir, sem freista vor
til hins Bonda?

Þeir eru: Diosullin, Heimurin, og vort eigi-
ld Hold og Blood.

607. Hvernig freistunast vier af þessum vorum
Saulubialpar Dvinum?

1.) Diosullin, sax rietti Freistari, liffjær
bondum Hugrenningum, eins og odrum glooan-
di Þylum.

Joh. 13, 2. ÞJÐURUR
þasdi SENDI 3 HJURUR Judæ Simonis Ischa-
rioth, ad þan sviki Jesum.

2.) Heimurin, þad er, Heimfangs Børn, freista
ad Dnan, Tillockan, hneiptanligum Estic-
dænum, og illum Muñrædum, sem spila goos-
um Sidum.

Orðk. B. 1, 10. Eon min, þegar JESU SARER,
UR ÞOKUR ÞJÐ, þa sig þa þeim efi.

3.) Bort Hold og Bleed, edur ill Mættura, so sem hiñ nærlægasti og hæskasamligasti Dvinur, freistar vor med illum Gyrdum og Löstingum sem i Hugañ koma. Jac. 1. 14. Hver ein GREYSEUSE, nær hañ FREYSEUSE af siñi eigiñ Gyrd, og LÖKADUK verður.

608. Hvað ær sár að giora, sem freistadur verður til þess Bonda?

Hañ skal vaka, bidda, og stríða, með þeim andlígu Hervopnum i móti þessum Hæskasamlígu Dvinum. Eph. 6. 16. 17. 18. Um fram alla hluti, þa höndlid TRUURJNRUR SKJÖLD, með hvernum þier kúid ut að flokka öll Eðlíg Skerf þess eytrada Dvirar; Og gripið HJURUR HJURUR RAGDSJRS, og SVERD ANDARS, hver af er Gud's Ord, og BYRD JDUSELJA i aller Mandhúst, með Bænum og Beidni i Andanum, og þa til BAKJ med öllu Stadfesti og Mæli fyrir Heilögum.

609. Er ekki Bantro, edur hæðiligr Pænkur og Hurur um Gud, hæskasamlígar Freistingar af Dölinum og Mænsins Hiarta?

Jw; en snerhver tæwadur Madur, sem hefur Andfngd ær þol, og stríðir þar ær móti, eftir fremsta Regni, mað hugga sig þar við, að Gæf sner, að honum er það eigi i Sjálsfræði, heituer er það ein særlig Þæning, su er honum að snerustu verður til Sæluhiðpar Nota.

610. Gætur Madur eigi sjálsur leidd sig i Freistni?

Ju, þa hañ ei fljör og forðast, allt Tæfifæri til þess sem þú er, heildur, les skadligar Bækur, um þvingast og galsamt með Bænum Beralldarinnar, edur tekur flet, framþýfir sitt Embætti, þa hluti fyrir þu Hændur, sem kúna að lada hañ til Eynda, og þneipia hañ.

611. Hvað er Hneipli?

Ein Hneiting, sem liggur í Belgí fyrir voreð Bælu, og kañ að verða heñi til Falls.

612. Er Hneiplið margslags?

Tveíslags.

1.) **GEFÞD** Hneipli, sem öðrum verður glefð, með syndsamligum Ordum, Atvikum, Vitbofnum, Forsöomun (þess sem glöfist skal) edur og með Misbröfnum sína Friðhelta, fírdellis þa þad fírdur af þeim, sem í þeim lremur Gofud: Stíttum eru þfí aðra böður til goðrar Þvirkinnar.

2.) **TEKÞD** Hneipli, sem rangliga er tekið af því sem er saktast og gott.

Matth. 18. 7. ÞEJ fíe þeiminum fyrir HNEJ. ÞEJ. 1. Cor. 8. 13. Rom. 14. 13. o. s. f.

Matth. 15. 12. 13. 14. Þa geitagu hañs Þvirkinnar að þonum og segdu: Veitstú, að þa er þeir ÞEJ. ÞEJ. HENDU þad ORD, HNEJÞUDUS þeir? En hañ svaradi og sagði: Þú Plantan, þvirkia miñ Himnestar þadur plantar eigi, mun upprásti. Þattid þa fara, þeir eru ÞEJÞUDJ og ÞEJÞUD.

RAU REYDLOSNA, ef blindur leidir añañ blindan
þa falla þeir báðir í Gröfina. Joh. 6. 60. 61.

Siounda Bæn.

Hellsdur frelsa oss frá Illu.

613. Er margslags þad Illa sem vier hier asbidium?
Fernslags, nefnliga, so mikid sem æhrætti
Sælu, Líf, Veru og Goh; og þar Diesulliñ
illur, Jai, Orðsof til alls hins Illa, þa biddum
vier og i þessari Bæn mooti honum.

614. Hvað er Illt, sem snertir og skadar Sælina
Sicallf Spynni, sem er Root alls Ills, nog
andi Samviltka, Forherding, Dröjnglan, og
Eplif Helviltis Angist.

615. Hvað er Illt, sem snertir og skadar Lífamañ
Allrahandi Sirokdoomar, og adrar tilfinna
ligar saatar Kvæli, af Hwongri, Kulda, Farna
gelsi, Landflootta, og öðru þesshættar.

616. Hvað er Illt, sem snertir og skadar Veru
vora og Goo?

Rain Eijmañligra Audæsa of Ovinum ed
ur Pioofum, Ellds. Bruni, Barns. Bodi, solj
virdiligur Armoodur, Hædung og Ekoni.

617. Hvað eigum vier þessad asbidia af öllu
þessu hinu Illa?

Þad sem Illt er æhrærandi Sælina, þol ef vi
er hofum Frid vid Gud i eini goedri Samviltka,
þa

þa fuñnum vier ad hugbreista oss i öllu öðru Moosi-
læti, því það er þa first ein heilsusamligur Kross.

618. Af hverju er Krossinn heilsusamligur?

Því hann nidurdempar Syndina, Siðalsfræði
Hollðsins, og Elfsuna til Heimsins, uppvakur
Eftirlaungun eftir þeirri Himnesku Moosend, hann
æfir, reynir, og styrkir Eirna, og heinar Averti,
innig Bænina, Yfirvegan Guds Orða, Aud-
mjúkt, Þolinmæði, Reonslu og Bónina; Hann
letur Guds Mæd og Almætti merklast i vorum
Breytleika, hann gíotir oss samlika Jesu Mínd,
og leggur so Beiginn til þess stærri Begsendar.

Post. Gíorub. 14, 22. Oss bítar fyrir MARK,
HRENNGAU INN AD GARNNA I
GUDS RÍKI.

619. Eru eigi þeir Ogudlegu og so Eijðum
Krossberendur?

Nei, einginn er Krossberari, nema þess Kross-
festa Jesu Eftirfígari; En sá Ogudligi hefur ad
sónu margar Blógur, sem hann ofrast nær gíotir
sær siðalsur. Psal. 32, 10.

620. Hvenær verður eitt Guds Barn fúlkom-
liga frelsað frá öllu Jílu?

I Daudanum, sem því er ein Frelsan frá
þessum Daudans Eijfema.

621. Meigum vier þa ossa oss Daudans?

Efi af Þolinmæði, heidur af Leida að Syni

Díni, og Ervariðar Estirlaungun til þeirrar full-
komnu Sameiningar við vorn Hiartfiæra En-
durlausnara; Eñ þó so, að vier med Políunæ-
di besolum það hans Billa.

Phil. 1, 23. Eg hefi GYRRÐ á fræ ad skiliast, og
HJALDHRJEDD AD DEYD.

622. Hafa Dæmivendi Heimfins Børn nokkra
Orðsæl ad ofka fíer Dandað?

Nei, því þa þau giora það, yfirvega þau eigi
hvað þar estir skal fræm við þau koma, og hverst
herfíligr ad er sá Kvalastadur, sem þeirra Sær-
lir komast i eptir Dandað.

923. Hver fær þa Særlícalplígað Danda?

Sær sem deyrt i Drottni; Það er, i ríettu
Ervariðar Samfélagi við Herrað J Esúm.

Opiðber. B. 14, 13. SELJN eru þeir Fræm-
lidnu SEM I DROTTNI DEYD i fræ þessu-
Jaa, Andíð seigir ad þeir HJALD af þeirra Erfiði,
eñ þeirra Bert filgia þeim estir. Ebr. 11, 13.

624. Eru þa eigi allir sælir, sem kalladur eru so,
þa þeir eru daudir?

Nei.

Spek. B. 3, 1. Sælir ríettlaatra eru i Guds Her-
di, og eingið Þijna snertir þær.

625. Hvernig hlíoodar Midurlagid af Fadir vor?
Þvílad þitt er Ríktid, Mætturíð, og
Dírdin, ad Eyllísu, Amen.

626. Hvar fyrir minnst þu biddandi Sæla þessa. Hluta fjóðarst í Bæninni?

Begna þess, að það er frostugt Medai til Upptövnar Erwni og Bonini um Bænheyrsluna, að minnast af Guds Ríki, Magt og Dýrd.

627. Hvar merkir það Ord, *AMEN*, sem seinast er tillagdt?

Þetta okúna Ord merkir Já, vissuliga, sannliga, það skal verða.

628. Hættu Madur þa að vera viss um, að það verði bænheyrður, og aðlíst það sem hann biddur um?

Já, því Gud hefur befað að bidda, og lagt Befalningunni Fyrirheitid til, so það skal skie að hann skal bænheyrja oss. Amen, Amen, þetta skal þier allt vissuliga giefast; Þiðka so verðum vier vissir giördir þar um af Fyrirboon Christi, Helags Anda, og allrar Christiligrar Kyrkju.

Luc. 11. 9. *BJDGED*, og *MAN YDUR GJEF*, *AGE*, og *LEJED* að, og munu þier *BJERN*, *SRJED* af, og mun fyrir yður *UPPEORJD* verða. Psal. 50. 15. Ef. 65. 24. Joh. 16. 24.

629. Eñ skiedur það þa alltið?

Já, nema so skie að Madur biddie i mooti Guds Willa, edur um það sem hann heildur oss skie eigi þienantligt, og þa veitir hann oss eigi það sama, heildur aðnád betra i þess Stad. Joh. 5. 14. Þó er þu Drottung sem vier hófult til þáns, að ef *BJER*

ÞYÐJUM nokkurs EGGJN HARNES ÞYÐJA ,
þa ÞEYÐJN HARN of. 2. Cor. 12. 8. 9.

630. Latur Gud þa Bænheyrsluna koma strax fram?
Stundum, en eigi ávallt; Því þa hann vill
ad vier jðkum ofi i stadfastri Trö, Bon, og
Pölinnædi, þa dregur hann Dialpina undan um
Stundar Safir, og latur hana koma i riettað
Eljma. Slæ. Habac. 2, 3. 2. Pet. 3; 9.

631. Seig mier nu Lokins: Hvað æ ad koma
Mañi til þess ad bidia kosgigæfiliga?

Guds Befalning og Fyrirheit, Mañeffiunhar
eigin Næð, og vpparlig Notsend (sem hun hefr
ur af Bæna Þöluñi), so og, ad Tröviñ kuni ad
eklast, og Gud verði djrðskadur og losadur fyrir
Bænheyrsluna.

Ut af Skjrnar Sacramentinu.

632. Hvað er Sacrament?

Það er sierdeilis heilog Handterling (hellsagt
Berk, og heilog Þoonusta) lásett af Gudi, i
hveeri hann med synligum Mæðlunum framhjodur,
veitir og stadfestir sjna ofsynligu Næð og himn-
ness Glæði.

633. Hvað mörg voru Sacramentiñ i Gamla
Testamentinu?

Tvö; Umsturniñ og Þæffa. Læmbid.

634.

634. Hvað skilar þu fyrir Umsturnina?

Gud skipaði Abrahám að allir Kallkonar af hans Sæði, skyldu endilíga umstíera sig á Gæðinguna, og meðalast með því mótti í Sættmála við Gud; þó reiddu Gyðingarnir sig raunglaga uppá Umsturn þeirra í Hóldinu, þar þeir voru eigi. að Hiartanu umstórnir í Andanum. 1. Mos. 17, 19. etc. Róm. 1, 28. 29. Jerem. 9 26.

635. Hvað skilar þu fyrir Þæffa-Lambið?

Þæffa-Lambið var tilsett af Gudi að Degum Mósis, til Minnis um Utleiðslu Ísraels Folkis af Egyptalandi; Með því var og þeirra Færu staðfest, um Messíam, sem koma ætti, hver og einnig mundi láta slátra sjer eins og einu Lambi.

2. Mos. 12, 1. 10. 1. Cor. 5, 7. Ebr. 11, 28.

636. Eru mörg Sacrament í Nya Testamintinu?

Í Etadinn fyrir Umsturnina og Þæffa-Lambið hefur vort Drottinn Íesus ísett tvö. Evi í því Nya Testamenti, sem er: Guð heilaga Skíftið, og það heilaga Róskt máltíðar Sacrament.

637. Eru þá allir Christnir skyldugir að tákna þau heilagu Sacrament?

Já, þeim býriar að þakka Gudi fyrir því lífi Meðar Meðel, og einganveiginn að forsooma þau með fyrirlíta; En meira þó elgi æn sáttar Guds.

runar og Ervar, hafa eitt fæviðsligt Traust að Bröfun þessara Medala, (edur í síni Dugffots Blindni reida sig uppá það, að þeir verði Sauluholspnir, first þeir hafi þessi Medel þröskad.)

638. Hver Mismunur er að þessum Tveimur Sacramentum?

3. Skjarnar Sacramentinu verður Mænestlað so sem í glegnum einar Dyr lautið in í Guds Rörku, og samteingd Guds Næðar og heilagra Samfelagi; En fyrir verðvaliga Bröfun Altaris Sacramentisins stadfestist og stirkist heil ar Saul í því Góða, sem áður var uppbyrtad.

639. Hefum við margt að athuga um Skjarnar Sacramentid?

Þreint, sem er: hvað það er? Hvað Gótt Gud veitir oss með því? Og hvar til það skyldar oss?

640. Hvað er Skjarnar Sacramentid?

Skjarnið er ecki einsamalt Vatn. (Les Fræðni.)

641. Hvað er þu þá meira?

Han er það Vatn, sem samant er reyrðt og bundid, etc. (Les Fræðni.)

642. Er þu margslags veruligt Esu i þeirri Heilagu Skjarn?

Tveðslaðs: nefniliga, Vatnið og Guds Orð, samlagad Botnuu.

643. Hvað fyrir Vatni er það?

Það

Það er rétt nátturligt og almenfílligt Barn?

644. Hvert er það Ord sem samlagad er Vat-
ninu?

Það er Jesu Ord: Matth. 28, 19. More.
16, 15. 16. Farid út, og kíend allum
Þjóðum, og skjrid þar, í Nafni Födur,
og Sonar, og Heilags Anda.

645. Hvað er Juhald þessara Orða?

Það er tvennslags, sem er Skipan að skíra, og
lata sig skíra, so og líka Forritid um Sæl-
uhættspina handa þeim sem eru skjridir, og þar
med sánnarllga tveða

646. Hvernig er farid að skíra?

Maðinn er dýft í Botnid, eilegar því er au-
sid þfir hañ, í Nafni Guds Födur, Sonar, og
Heilags Anda.

647. Hvar forrit nefnist þeirrar Heilagu Preñ-
ingar Nafn vid Skjrnina?

Það hefur Christus so skipad til þess, að au-
vissa þar med, að sá skjridi kiemst þa í nafnvæ-
mt Samkvæmi, og Sameining vid Gud, heprir
honum til, og er teiknadur med hans Nafni.

648. Hver er so að skírast?

Allar Þjóðir; so hefur Christus skipad í Jñ-
setningar Ordunum, og líka einn Ungbörnin,
það eru allir Men, að eingum undanföllum,
sem

sem víska komast in í Guds Bofnud, og verða
Sálshóspnið.

649. Hver má skíra?

Þegar Maðsón krefur, má þá gjöra hver
ein Christin Maður, ein reglusiga verður Skir-
nin framín og veitt af Guds Þiennum, sem
eru Raðsmán yfir Guds Þyndardoomum. 1.
Cor. 4, 1.

650. Hvað Gagn og Nótsemd er að Skirnin?

Þá þun verkar og framkvæmir í oss Þyrir-
giefning Syndanna, frelsar oss frá Daudnum
og Döflinum, og gífur okkur þeim eplíste Þífi,
sem trúa þessum Guds Orðum og Þyrirheitum.

Guds Orð og Þyrirheitin eru þessi:

Marc. 16, 16. Hver þann tróir og
verður skirdur, sá skal Sálshóspnið
verða, ein hver sem ekki tróir, þann skal
fordæmast.

651. Hver er Meining þessara Orða?

Þessi: Að Skirnin gjörir oss Þvofaldt
Gagn, fyrst frelsar þen oss frá miklu Þau, þá
næst veitir þun oss mikil Gott.

652. Hvert er sterðeilis þá Þírsta Þá, sem
Skirnin frelsar oss frá?

Söndur, frá hverri þun frelsar oss, þá er,
að þvitt verður gjöf þæði Selt og Straff Upp-
runa

una Sýndaríðar, so vel sem þeirrar Gloríu,
 ligu, og Mætt og Yfirráð Sýndaríðar verða
 niðurdempud, fyrir Christi Kræft, í þeim sem
 tíjdu er, jafnvel þó Sýndaríðar Rótt takist
 elgi burt til fulls.

Róm. 6, 4. Því erum vler og einnig með honum
 GRÆFTRADJÖR, ÞYRRI GRÆFTRADJÖR
 DANDUR, uppar það, að lifa sem Christur er
 uppafinn frá Daudum, fyrir Dæd þess, lifa
 so skulum vler GRÆFTRADJÖR einu GRÆFTRADJÖRni.

653. Hvað er það Ánæð Jla, sem Eljennu
 stjalar ofr frá?

Dauðinn; Því allar Þíngar, og sár síð,
 ofti Þíðskírnadur hiedan frá þessu Elji, er þeim,
 sem eru Skírdit, og Ervædit Christnit Men,
 efti nokkurt Stræff edur Skádi, heildur einn Á-
 bati, bleffadur Kræft, og einn Sæluhlæðsligur
 Heimfærningur, og Jngæingur í það evliffa Elj,
 með því sár andlgi og evliffi Dauði þessur tapad
 allri sínni Mætt yfir þeim.

1. Cor. 15, 55. og 57. DAUÐI! ÞVÆR er ÞVÆR
 GRÆFTRADJÖR? GRÆFTRADJÖR! Hvar er þinn GRÆ-
 TRADJÖR? Gudi sár Þaðit, sem ofr þessur GRÆFTRADJÖR
 Græð fyrir Drottinn vorn Jesum Christum.

654. Hvað er það Þíðia, Jla sem Eljennu
 fressar ofr frá?

Þíðfúllinn, hvar ed tapar sínni Mætt á þeim
 sem

sem fyrir Skjennina eru komnir frá Myrkrunum til Ljóssins, og frá Andstokans Valli til Guds. Post. Gíornb. 26, 18. Col. 1, 13.

655. Hefur Christur eigi frelsað oss frá Syniðni, Dandannum og Díofinnum: Hvernig tileinkast þá Skjennin, að hun hafi frelsað oss frá þessu?

Vegna þess, Skjennin er í að Medal, fyrir hvert vort kemumst í Samfelag með Christo og niootum hans Velsönnunga.

Gal. 3., 27. So márgir af yður, sem eruð **SKYRÐUR** **UÞÞÁ** **CHRISTUM**, þið hafið **IKKEDSE** **CHRISTO**. Rom. 6, 3. 4.

656. Hvað Gott utvegur Skjennin oss í Stöðin þessu, sem hun seifar oss frá?

Evljst Þjef og Sæluhælp, sem elst kañ að að en fílgist að með Þvirklesning Synaðna, hlak þeim Christnu, sem skjerdur eru og trúa.

Marc. 16. 16. Hver hañ trwir og **VERÐUR** **SKYRÐUR**, so skal **HOÞÞJUR** verða, en hver eigi trwir, hañ skal fordæmst.

657. Í hveriu er Sæluhælpin íhísalin?

Í því, að sameinast við Gud, og nioeta Guds. Þvi hañ er sá æðsti Goodi, og su veruliga Sela. Joh. 17. 21. 27.

658. Verða þa allir Sæluhoolpnir sem eru skjerdur?

Nei, ecki allir, heldur þeir skjerdur, sem trúa. Þvi Christur seigir, að hver sem ecki trwi, skal verða fordæmdur, jafnvel þó hañ sie skjerdur.

659. Er það þá möguligt að Sútaþorrið hafi Tröna?
 Já, því þau gíeta tefid ær móti Berkun Hei-
 ags Anda, íafnvel þe það vitist og fornemist elgi.
 Luc. 1. 15. Þegar í frá MODOUR-KVJDY mun
 þau UPPHYKKUR verða af HEYÐSUN ANDA.
 Psal 22. 10. 11. Psal. 8. 3. Matth. 18. 6. Cap. 19. 14.

660. Fordæmst þau Ung-Börn sem deya, að-
 ur en þau blivota Skjenn?

Einganhveiginn; því þau forakta eigi, heldur
 missa það Medal Nardarinnar, sem Gud hefur
 að sonu bundid oss við, en eigi siaklað sig, því líka
 gíetur þau gjórdt Sáluboolpið æn Skjennar.

Matth. 18. 14. So er EYGI VILJE GODUR
 yðar sem ær Himnum er, að ein af þessum SMÁ-
 AU TAPJST.

661. Med því það er so stórt og mikilsverdur
 hlutur að frelsa Með frá Syndinni, Dandanum og
 Diefinum, og gíefa þeim það eyliða Líf, seig mæ þá:
 Hvernig káu Vatnid að framkvæma so vegliga hluti?

Vatnid mæ ecki slíks orka, heldur, etc. (Ves
 Træðin frammar hier um.)

662. Því kallast Skjennin Endursæðingar-Lang?
 Því að Skjennin er Endursæðingar Medal
 hlax þeir Ungu, líka so sem Ordid (er Endursæð-
 ingar Medal) hlar þeim Gómsu.

663. En hvar fyrir kallast Skjennin ein Lang edur
 Vatns-Lang í Ordinu?

Það er talad í Estirlíking, því so sem niðaðd
 Börn

Torn verða laugud og þveigið af Eufamligum
Saurindum, so verður Saurið, með Skjarnar
Laugini, þveigið og hreinsud af viðbloodsligum
Syndariðar Saurindum.

1. Pet. 3. 21.

Skjarni er efi BURTERT HOFDEINS SMUR
USPEJKA, HEYDUR SNAETTRANEY GOOD
DRU SMURPEKA við Gud.

664. Þvi kallast Skjarni i þessum Ordum: efi
Sættmæli?

Áf þvi i þeni framsetlast Spursmaal nödur, og
verðar iingelingið ein vís Sættmæli, þegar Gud
glorie Loford við Maðni, og Madurinn glorie af-
tur at mooti Loford við Gud.

665. Hveriu Goodu losar Gud Maðinum i þessum
Skjarnar Sættmæla?

Ollum þeim mikils verdu Hlutum, sem vler hof-
um ardur heyr, sem er: Frijan frá Syndið,
Daudanum og Döflinum, en Hlutskipti i eynligu
Lífi edur Bara Niett og Arstofu i Guds Ríki.

666. Hveriu goodu losar Madur þa Gudi afur
at mooti i Skjarnar Sættmælanum?

Þessu ad hañ vilie aineita, affigia, og i mo-
otstanda Döflinum, og ollum hañs Verum,
sem er; Þrældomur Syndariðar, og ollum
þa is Achæsi, nefniliga, Hoffrogt þessarar Verall-
dar; So og, ad hañ vilie trúa at Gud Godur,
Son, og Heilagan Andar.

667. Er það mögult að halda þessa Satt-
mála goðdrar Samvitun?

Já, fyrir Guds Ráð er það mögult fyrir.
Ervudu, sem vaka, bíða, og stríða dagliga
í móti Döflinum og hans Athafi.

Phil. 4. 13. Eg þORÐAÐI ALLT ÞATT ÞATT
það, sem mig máttugan gíörir, sem er GUDS DÖR.

668. En sýndga þau trvadu Guds Dörn eigi
fylliga af Breiðleika?

Jó, því miður! Þó falla þau eigi þar fyrir ur
Ráðar Sattmálanum við Gud. Rom. 8. 1.

669. Hvernig stíður það þá, að Madurinn fellur
af sínum Skjrnar Sattmála?

Það kañ að flie, aðadhrert:

1.) Med þeim Hætti sem lítið þer að, og eigi
formerkist, med Andvaraleysi, þegar Skjrnar
Sattmáliñ er eigi alltið hafður fyrir Augum
þess, estir þó sem Ariñ fíolga, Ráðar. Verð-
inum Heilags Anda er móttöðid, soñ Bæn-
æfni, og rlett Þírvegan Guds Orða forsoom-
st, og þá Madur gíefur tapt að vera athuga-
samur um sítt Híarta, og hættir að þó, að strí-
ða við þar andligu Dvini, og Símislagid verður so-
ðaðan hvad af hvern estir Beraðaríñor Híarta-
agi Beraðsligt, Híegoomsligt, D-andsligt og
Hóðsligt, hvad til Ferðaríñir eru aðal-
mála.

liga, og það opt með stórrí Afstandan hin stærsta Orð. Ebr. 3. 12. 14. Róm. 12. 2. 1. Joh. 2. 15. 17. Jac. 1. 27. Cap. 4. 4.

Elleog 2.) Það skiedur, so meir ber a, edur meir eftirtakaliga, þa Madurinn fellur i opin berar og utvortis drottandi Syndir Illvilians og i Skalkapor. Eph. 4. 29. 30. Ef. 3. 16. v. s. f.

670. Þegar einhver hefur nu so med. Horduley edur Illradis Syndum rofid sin Skjrnar Saattina la, er þa eingrar Raabar frammar ad vanta fyrir han?

Jw, a medan en er Kostur a ad ydcast med því Gud a Raadarinnar Tijna kalla alla Synduga til Yfirbootar. Jer. 3. 1. 6. 7. Ef. 55, 6. 7. Ezech. 33. 11. 2 Pet. 3. 9.

671. Skal sa þa skjraft uppa niht, sem umfenda siet?

Nei, einganvelgin, því sa Skilmali sem rofin var a Mannins Tijdu, stendur en þa orast adur a Guds Tijdu, og hans Trigd verður ad eingu fyrir Mañana Vantro. Róm. 3, 3.

672. Hvað er þa su Umfendan, fyrir hver ein Syndari kiemst astur a ni i Guds Raad og Saatt mæla goodrar Samvitsku?

Ad ydraft eda umfendast, er ad kofast i Hiarta sinu vid sinar Syndir, sem Madur driegt hefur

er, og alla Banart sínar Spndumspiltu Nætt-
 ru, lauta þær ganga fier til Hiarta, hrellast af
 heim, og hata þær, og að hafa iniliga Estirleangs-
 nefric Guds Næd i Christo, og setia fier alvar-
 unga i Síni að betra síu Lífnað.

673. Hversu margslags umvendun edur Yðran er til?
 Eðenslags: þeirra Follnu, og hiná er Standa,

674. Hvað er Yðran þeirra Follnu?
 Þegar sú Mofestia, sem frá Guds Næd er
 allin, og i Spndinni er daud, verdur fyrir Guds
 Kræft astur uppvakinn til þess andliga Lífins
 fyrir Tröna, forlixfud vid Gud, og þannig ell-
 þungis umvendud og umbreitt.

2 Tim. 2, 25. 26. Og straffid þa sem PRAPPA-
 ERU, ef að Gud gíafi þeim einhverja Síni VG-
 BOD, Samleikun að vidurkenna, og Endurvit-
 adir verda ur Disfulfins Snoru, af þeirri þeir faun-
 adir eru, eftir háns Vilja. Jer. 3, 1. 6. 7. Eph. 2,
 5. Post. Siern. 26, 18.

675. Hvað er Yðran þeirra sem Standa?
 Þegar þeir Tröndu bera dagligt Angur fyr-
 þeirra umlidnu Spndir, og en þa vidlodandi
 Avirdingar, bidla Gud fyrirgiesningar að þeim
 Jesu Nafni, og einfetia fier að deida allar
 Spndir.

Gal. 5, 24. Þeir sem CHRGEO FYSEYMA,
 þeir KROGGESNA SJU HOLLMEQ Gynd-
 um

uin og Eijhneigla. III. 2. Cor. 7, 1. I. Joh. 3, 3.

676. Eiga menn endiliga að vita þessa Miðmuna?

Jæ, til að burttrifsa Andvataleysið frá
Heimins Børnum, sem meina, að þau þrifi
og umvendi sér dagliga, siðdellis þegar þau
ganga til Skrifta, þó þau sieu en þa andlaga
dauð, og að Hugskotins edur Hiartans Þagfæ
ringar, og hafi eigi lagt riettað Grundvöll Þrunar
iðar frá dauðum Verlum. Ebr. 6, 1.

677. Hversu margir eru Þattar saðrar Þrunar?

Þveir, sem er: Þröst Angur og Þreigi þröst
Sýndirnar, þar næst, Þröðin ex Þröðinni Þesum
þvettar Aðortur að er su nija Hljóðni.

678. Gietur Radurinn eigi fröð að, og hugga
sig við Þesum Christum, nema hann hafi áður þröst
Angurs þröst Sýndirnar?

Nel, su Þer sem skal hondsla Christum, bli
tur að uppfæðast með því, að vier sínum til vor
sýnduga Sýndarhags, því aðars erum vier ein
af þeim, sem meina þelt sieu hraustir og heilblýðir
er eigi þurfa Lælingar við. Matth. 9, 12.

679. Hóð er saðarligt Angur og Þreigi þröst
Sýndirnar?

Andlig Særing og Þrelling, sem sundurfræn
ur Hiartad, og lætur því so sem sýnda; Þæ
þreistir Hlifa að stundum Þætt og Þætt ut
Sýndarans Augum.

2. Cor. 7, 10. Su HJESD sem er af Gudi, verkar JÐRUR EÐ HJAUÐRÆÐIS, hvers angia ydrar, en þessa Heims Hrigd verkar Dauba. Matth 26. 75. (Sia 672. Spurninga.)

680. Hvað floort æ soddan Angur og Treigi ad vera? Gud fialfur hirtir þan rietta Maata, estir fierers Syndara andligu og naatturligu Tilstan; En ad minsta Kostu hlijtur þad alvarliga ad ella oss, ad vier hosum med Syndunum tap, Gud's Raad, og so eigum vier ad vera hrædd, vid Syndina, sem fialfsan Diosuli: So sem er af Dæmi Davids, i ellum þans Jorun Psalmum.

681. Hvað af æ ad koma soddan Angur fyrir Syndirnar?

Efti alleina af Rvilda fyrir Syndariñar straffi, því þa er þad eins og Achabs Dræsl. Kong. B. 21, 27. Og so framveigis); Hella og so fierdeilis af Hatti til fialfsrot Syndariñar, sem og af Yfirvegan Gud's Elsku og Belgjörninga, þa Madur sier sut skelfiliga Dællæti vid soddan ein goodan og Giædsku, til Gud.

682. Hvað er til Raada fyrir ein hræddan og angadann Syndara, so ad þan kuni ad rietta vid, og falla i Drvjuglan?

Hañ skal jaata sínar Sýndir, og leita Guðs Náðar í Christo með Trúni.

683. Þyrir hverjum ær Maður að jaata Sýnir sínar ?

Först þyrir Guði, sem alla hluti veit að sönnu en útheimtir þó þollifka Gudmíkt: Þar eftir þyrir sínum Náunga, ef Maður hefur misgiörðt við hañ; Hier til hlýðir og, að þeir, sem hafa sturlað Söfnudiñ með opñberum Gneisluunum, forlífi sig við hañ astur ær nij með opñberri Medlíeningu: Og að síðustu skal Maður jaata sínar Sýndir þyrir Sálusorgaranum.

Jac. 5. 16. JANTZ HVER ÖÐRUM SIGI NÁÐ SÝNDJA, og biðid hver þyrir öðrum, þá þær heilbrigðir verðid.

684. Hverjar Sýndir ær Maður að medlíena?

Efti allar Breiðleifans Sýndir, sem eru þvi midur! fleiri en vier síalíf vitum, heild þær, sem helist þvi jngga, naga, og orösliga gíra Samvitkuna; Þó ær efti að giorast hier nokkur Þapíst Samvitku-Krogan, so sem þó spñi efti að fyrirgíefast, sem Maður skristaði efti um hier í Lagi; Helldur flíedur söddan hier deilis Medlíening aðeina vegna sínar stórnar Nefsendar, þær ed Sálusorgariñ, þá Sýndariñ so opnar þyrir þonum sitt Hiarta, og so sef

utery

uteys sjínu Hiattalagi fyrir honum, fór Dent
nglefa til að koma hans Samvirkni til Hialp-
ar, mótti söddan Syndum, með miklu beiri
Undirviðsan, Ræðlegging og Huggun; Og að
Rienisadirið þessari heimugsligri Medfieningu
eifnig að leynd.

Mal. 32. 3. 4. 5. Þá er eg
villdi þafa þagad, þá urðu mín Bein mættlaus, af mi-
ni dagligu Beinun. Því að þín Hænd var Rætt sem
Dag þveng yfir mætt, so að míná Bólvaup uppbornadi,
so sem að Ennar þornar, Sela. Þar fyrir MED-
RÆNNING ES ÞJER RYNNAR SYNDJA,
og DREG EERJ DUEND A RYNNAR RYJES.
SYNNING. Eg sagði: JARNA vil eg Drott-
ni minnar ÞJERNODSEUR, þá RYNNAR.
ET þu mætt þáð Misvertnad minnar Syndar, Sela.

685. Hvað hlýðir nu frammar til sáharligrar Þf-
þóttar edur. Þdrunar?

Sætt Añar Þartur. Þdrunarinnar, og sætt sem
þíest ríður að, et Erwin að Christum, (hvar um
aður et höndlad í Þridlu Greiniñi.)

686. Seig mætt, hvort að sic Ervarinnar Þert
rietta Abferð, hica einum Angræðum Syndara?

Þegar einn fræfalið Syndari gærnist að leita
Þunds Rædar, og komast afstær i sín Skíjtnar
Sættmarla, þá síður þáð eigi strax i sjínu Hiarta
Kraft þess fullkomna Athvarfs og Ervarinnar
Þrausts, heldur biriaðt Erwin hica honum með

Hwongri og Þorsta, það er, Estirlaungun eftir
Christi Rietslæti.

687. Hvernig sér hann þa frekara Traust og
Dörðing Ervarniar?

Þegar hann bidur og les með Estirlaungan, og
þfyrvegar Orð Evangelii, þa lofst hann og ladaft
til af Jesu Aftsemdar Tilbodi.

Matth. 11. 28. KOMIÐ til mína allir þier sem
ERÞIÐIÐ, OG ÞUURSA erud HJADRIÐ, og
vil endurnæra yður.

688. Hann þa Svattmaali Skjarnariar lista að
koma til Huggunar og Ervarsýrkingar einum Syndara.

Jæ vissuliga; því þar ed Svattmaalið af Guði
Alfu stendur alltið orastadur, þa standa og Næði
ar Þyrnar opnar, fyrir þeim Syndara sem yðrast
og leitar Næðar; Jæ, Gud stendur allan Dag
íð með utbreidda Arma Elskuðar, til að taka að
móti og fadma að sieraftur ær nið þa fortöpuðu Syni
sem koma heim aftur til Födur-Hvossins. Luc. 15, 20.
Ef. 65, 1. 2. Rom. 2, 4. Cap. 5, 20. 1. Tim. 2, 4.

689. Verður Syndarið þa endursæddur að nið
æ Tjima hans Þöranar, eftir það hann hefur tögð þeim
ri fyrstu Skjarnar Næð, sem hann Endursæddi?

Jæ, sieraðvet Umnendan frá dauðum Beck
um og Uppvakning að lifa í nýjum E. snadi, er nið
Fæðing.

690. Er Skjarnið þa ekki það einasta Medal End
ersæðingariar?

Nei, Orðid hefur sama Kraft og Verkan.

1. Pet. 1. 23. So sem þeir, hverir ERÐUR, BÖNNIR eru, eigi af sorgeingiligu, heldur af Oforgingiligu Gæði, sem er af ORÐI GUDS lifanda, það æfínlaga blíffur.

691. Seig miet frásíðveigis með Lutheri Orðum hvað Skjarni merkir?

Hun merkir það, að sá gamli Adam, etc.

(Les Fræðni.)

692. Hvað er sá gamli Adam, edur gamli Madur?

So kallast Banart þeirrar Syndum-spíltu Nátturu, sú Uppruna Synd sem í oss bjó, með sínum syndsamligum Tilhneigingum, og Þóttungum, sem vier höfum allt í Arf tekið eftir Adam.

Eph. 4. 22. So afleggið i frá yður eftir fyrri Breitni hin GAMLA MANNINN.

693. Hvað ær að giora við þann gamla Adam?

Þann ær að deyðast og drectast, það er, undirþrickast með dagligri Yðran; og ær það verðum vier minntir með Skjarni, i hverri þeir yfiransast Vatninu sem skjodir eru, edur þeir djúfast i það, eftir Sid þeirrar Fyrstu Kyrku.

694. Hvað er sá Nye Madurinn?

Það sama sem sú nija andliga Arf og Náttura, Sínislog, Upplíffing, Eftirlaungan og Kröftur, sem giefast með Endurfæðingu.

695. Hvernig ær þessi Nye Madur dagliga að

framfoma æ meir og meir, og upprísa í ofi?

Þáðveg, að vier fyrir Endurníjanina og heilar
Kraft, forum dagliga vaxandi í því Goeda; og
laatum Guds Mind og Christi Síniðlag æ meir
og meir Bidgang far og þekkiast í voru Fram-
ferdi, hvar til vor Skírn skyldar ofi; so og ein-
ig eigum vier þar um áminntir að vera, þa vier
siam þa vera upptekna astur ur Batninu, sem
Skírdit eru, (þar sem so er farid að Skíra eftir
Sid hinna fyrstu Christni) og að því hvers Chr-
istiðs Maðs Elferni, að vera hans daglig Skírn-
nar Jðkun (so að hver Christni Madur dagliga
að farta Skíraft). Eph. 4 23. 24. ENDUR-

MYNDUÐUR í Andu yðvæs Hugfots, og REYD-
JSE PEJIR NÍJA MAMM, sem eftir Gudi er
skapadur í sannarligu Míttlæti og Heilagleika.

696. Hvar stadfestist en nu frammar þessi Sam-
leiki um Dending Adams og Christi nija Elfgun í þeim
Skírdi Christnu?

St. Paull seigir: Rom. 6. 4. Því erum
vier og einig með honum KRISTNADJIA FJOD-
JA KRISTNIA Í DANDUM, uppa þad, að
lífa sem Christur er UPPDANJIA frá Dandum
fyrir Dýrd Fæðrins, lífa so skulum vier ganga í einu
NÍJA LÍFERNI.

697. Hvar er Skylda þeirra sem halda Bort-
um undir Skírn?

x.) Að þeir minnist síns Skírnar Samtíðala

og proöfi sig siálfa, hversu þeir hafi haldið hann, og einsetur siet að lagfæra það sem í því er aðfautt orðið.

2.) Að þeir biðle hlortanliga fyrir þeim, sem þeir haldið undir Skjenn.

3.) Að þeir sjáðan, eftir því sem Þörf gíorist, og þeir hafa Efni til, hlæpi til að Barnid nýpfoostrist í Otta Guds: og þess vegna eiga ríettstíðaðir, og sañ: Chrístur goödir Men þar til að utrasta

Uti af Altarisins Sacramenti.

698. Er það margt sem vita skal og aðhuga um þetta Heilaga Sacrament?

Síerdellis Fernt, sem er: hvað það er; hver það er að bræfa; Til hvers Gaans það er; Og hvernig Maður er að sig til þess verduatiga að bræfa.

699. Hvað er Sacramentum Altarisins, eður þu Heilaga Kveidmæltid?

Safnatligt Holld og Bloed vors Herra Jesu Christi, undir Braudi og Bijn, ínfett af Chrísti siálsum til þess, að Chrístur Men sköldu eta og drecka það.

700. Hvar af veistur þetta?

Uti Insetningar Ordunum, sem lesa má hlæ Matthæum, Marcum, Lucam, og St. Paulum og hljóða soleidis:

Vor Herra JEsus Christus, (og s. f.)

701. Hver hesur insett þa heilögu Kvöldmæltíð?

Vor Herra JEsus Christus, að hvers Samleika og Almætti vor Teyr að í þessum Leyndar-
doomi að grundvallast.

702. Hvenær insetti hann hana?

A þeirri Mætt sem hann var forræðslu til Dauda, og þess vegna kallast hun líka su Heilaga Kvöldmæltíð.

703. Ríður nokkur að að vita þessa Tísmans Rítingumíædu?

Já, því þar af stærum vier vors JEsu Elsku ríka Unhyggju fyrir oss, að þó hann vissi sinn Daudans Augist væri stæur fyrir Hendi, var honum meir hugað um oss en síalfan sig.

704. Hvernig insetti hann þetta heilaga Sacramentum?

Med sterdellis Ordum og Aldferd, bædi þa hann utdeildi Braudid og Bijnid.

705. Hvað giordi hann og sagdi, þa hann utdeildi Braudid, edur þa hann ferra Partin af þessu Sacramenti?

Hann toof Braudid, giordi Pactir, braut það, og gaf s. l. o. s. þ. e. m. l.

706. Hvað giordi hann og sagdi, þa hann utdeildi Bijnid, edur þa hann seiña Hlut Sacramentisins?

Hann toof Kaleikinn, edur Bičarkinn, med Bijnid og sagdi: Drekkid allir hier af, þetta er Kaleikinn

likur hins N. T. i m. B. etc.

707. Til hverð skulda oss þessi Ord og Verk?
Til að trúa Ordunum, og gjöra eftir þeim.

708. Hvað margslags Slutir eru það þá, sem
þu trúum að séu í Sacramentinu?

Tveíslags, aðrir Jardneskir, sýniligir; Og
Dreir Himneskir, ósýniligir.

709. Hverier eru þeir Jardnesku Slutir?

Sáðarligt og nátturligt Braud og Vín.
Luc. 22, 18.

710. Hverier eru þeir Himnesku Slutir?

Jesu Christi sáðarligur Líkamur og Blood,
Sameinad við Braud og Vín.

711. Gietur þu stæð og fornumid það?

Nei, hverfi sé eg nie verð var við aðrad en
Braud og Vín.

712. Erwir þu þá að þar medtakist eigi nokkud meir?

Eg trúi, að eg ásamt Braudinu, medtaki
sáðarligað Líkama Christi, og ásamt med Vín-
inu, Christi sáðarligt Blood.

713. Hvað klemur þu til að trúa því?

Þessi Ord Christi: Takid og etid, það er
mitt Líkami. Item, dreckid, það er mitt
Blood.

714. A þetta so að stiliast, að Braud og Vín
unúbreitist med Blessaninu í Christi Hold og Blood?

Eingánveigið; Braud og Vín heldur síni
 Mættu samt, og eru það þau voru fyr; því
 eftir Blessanina kallar Paulus það en þa Brau-
 ud, og Reynslan sýnir, að það gietur færnad, so-
 sem aðad sama slags, með því Sameiningu
 millum þess Gardnefka og Himnefka varic eigi
 leingur, en meðan það er bræðad, þa Sacra-
 mentid verður udeilt og medtefid; Og má því
 aldeilis einga Hættu hafa að Leifum þeim
 sem af því eftir verða.

715. Eiga þa Orðið so að skiliast, að það brot-
 na Braud og uðhella Vín sic einasta einher Merking og
 eitt Ríkis-Leifn Christi kramda Lífama, og urheita
 Bloods?

Nei, su Meining fullnægir ekki heldur Frel-
 sarans Ordum, sem eigi seigia, það Merkit,
 heldur, það Er mið Lífama, etc.

716. Hvernig er það þa Christi Lífama og Blood?
 Það eiginliga Mætti til þess, má hverfi nie-
 þan vor Hóðlig Skinseni raðsaka, en eftir því
 sem merkia og alýfta er af Ritningariðar Or-
 dum, seigium vier: Braud og Vín i Altarilins
 Sacramenti er Christi Lífama og Blood, fyrir
 eina dulda, en þó saða og algjörva Sameininga,
 Samteingina edur Samnautn.

717. Hvað með það sem vier þessa Lærdóms?

Með

Med St. Pauls Ordum:

1. Cor. 10, 16. Eða blessaði Kaleifur hvern vier bleffum, er hañ eði **SAMEYNNIS EDRJESTY BENDS?** og Braudid hvert vier briootum, er það eigi **SAMEYNNIS EDRJESTY EYNNAMA.**

718. Verdur þa Hold og Blood Jesu Chri. si ad Fædu fyrir Eiskamañ?

Nei, Avarisins Sacramenti er eigi ífsett til Vidhalds Eiskamanum; heldur, so sem Braud og Vijn hressa og styrkja Eiskamañ i Kroftug, astá Mæta, so er og Christi Eiskami og Blood Fæda Saxlatiñar, sem hressir hana og styrkir til þess andliga Eissins.

719. Handa hverium er sa Heilaga Kvöldmaaltíð ífsett?

Handa sañ. Christnum Moñum, sem eru komnir so til Bits og Vra, ad þeir gleta profsad sig siakka; en eigi handa Bitlausu Fólki, edur færvissum Börnum.

720. Eru þeir þa allir, sem hafa Bit og Mænu, hæfir til ad niota þeirrar Heilagu Kvöldmaaltíðar?

Nei, eftir Christi Jäsetningu hæfir eingum ad eta af þessu Braudi, og drekka af þessum Kaleif, nema hañs eigiñ Værisveinar; það er, þeim sem odrast, tróa æ hañ, og breita eftir honum. En eingañveigiñ eru þeir, sem eanga eins og hañs Krofs Dvinir, þar til hæfir.

1. Cor. 10. 21.

ÞESSI GUNÐUR ÞJENI SEM DRUGUÐ
Kaleik Drottins og Disflana Kaleik, ÞJENI GJED
ÞU og EKKI SEM, HLETTA Karar DRU
ÞU Matbords Drottins, og Matbords Disflans.

721. Hefur þu þá sá Ogudligi eingunni Ríetti til Altarísins Sacramentis, edur Gagn af því?

Nei, öldungis ekki, so leingi sem hann hefur áfram í sínu Ydrunarleysi, og tekur eigi Sína skifti: því so sem sá, sem er nátturliga dauður, kann ekki að eta nátturliga Fædu, so kann og eigi þeim, sem er andliga dauður, það er, Ydrunarlaus, (hver ed kallast lifandi dauður) að verða til Notsu Fæda sem er andlig, því það verdur að vera andligt Elfs, sem með andligri Fædu skal styrkiast.

722. En kunná ekki þeir Ogudligu að uppreklast og verða skarrir af því, þeir sá Sacramentid, so að þess vegna eigi að medtaka þá þar til?

Nei, því Sacramentum Altarísins er eitt Stadfestingar Sacrament; þar fyrir eiga þeir fyrir Næð Guds að vera áður þeir ad umfenda sér af Hiarta, annars verða þeir verri og eigi betri þar af, því Næðar Medölin gagna eigi fyrir það, þó þau síu bröfud, heildur gagna þau fyrir það, að þau síu verdugliga bröfud, og eftir þeirra ríetti Reglu.

I. Cor. II. 17. Þið komið eigi til samans með VERÐI WISU, heldur með VERÐI WISU.

Og 30. v. GUNÐUR

ÞAÐ

ÞAD eru so margir SJUNGIN og BEJGIN yð-
 ar aa milli, og þeir margir sem SOGA.

723. Þvi ganga þa margir til Guds Bords, sem
 ekki ottast Gud?

Áf því þeir aðnadhvert eigi þekka Guds Vilja,
 og þess végná ætla þeir að leita síer Huggunar með
 Sacramentinu, en þó rangliga, meinandí að
 Madur muni vera forlíktur við Gud, ef hann er til
 Sacramentis, þó hann síe Guds Dvinur í Híar-
 tanu, og glóri einasta Stundar. Frid utvortis
 vñi nokkra Daga. Ellegar þeir ganga til Gu-
 ds Bords af því, þeir skáfast síjn að forsooma
 það, framar en aðrir þeirra Náðvar gíora.

724. Þvi er þeim þa leíft að ganga til Guds
 Bords sem ekki ottast Gud?

Áf því að Madur glétur eigi síed íñ í Híartad
 aa þeim, og af Kíærleífa væntir, að þeir muni lag-
 færað, eins og þeir losa þa muñliga að verða skuli.

725. Nu þóott Madur kúñi ekki uti að lýfa
 Hæsnara frá Sacramentinu, þa hæði þó, að þeir skyll-
 du utilýfiast frá Heilagra Samneyti, sem aðnadhvert
 eru míog sáðrooðir, edur lífa í opínberum Hóld síns
 Verfumi?

Satt er það, þegar þeirra Blindni og Fáfræ-
 di, Yfidrepskapur og Ydrunarlýfi er með víss-
 um Rófum auglíoost orðid, þa eiga þeir og so að
 utilýfiast og af-sníðast, sem for-ternadír Einnir.

so að ugi verði Helgidoom fyrir Hunda kastad.

Matth. 18. 15. 18. En þ Broodir þín brútur við þig, far þu, og sækja hann á millum tínn og hans eir-
us samans; ef hann heyrir þig, þa þesur þú þin Brood-
ur uáid. En ef hann heyrir þig eigi, þa tál Einn edur
Tvo til þinn, so að i Muði Tveggja edur Þriggja Votta
standi all Malesni, en ef hann heyrir eigi þeim, þa seig
þad Samfunduá. En ef hann heyrir eigi Samfund-
uá, þa HALLD HALLR SEM URRARRR HED-
JMSJA OS TOLLHEJMTUARRR. Sannliga
seigi eg yður: Hvad helsti þier ÞJODJD U JOD-
DU, skal og U HJERNUR BURDJD vera, og hv-
ad helsti þier LEYSJD á Jordu, skal LEYSE vera
á Himni.

726. Þvi kallast þetta Sacramenti Communio,
edur Samneyti, og þeir sem þad medtaka, Communi-
cantes (Samneytendur)?

Þad merkir bæði þa Sameininga, sem þeir
Tröndu hafa með Christo, þeirra Hofdi, og so
líka þad broodurlega Kærleikans Samneyti,
er þeir, so sem eins Líkama Límur, hafa inbýrð-
is sinn á milli; hvert ed þeir einnig jarta og stad-
festa, með því, að þeir á samt, hver með edrum,
bræfa Sacramentid, og gíefa sig eigi áan Raud-
sonia (allra síðst af Trömbsemi, edur af því
þeir hafi Allt á sinni eigin Gudrækni, so sem þeir
yrðu að yðla hana utaf fyrir sig) burt frá þessu
opinbera, og sameiginlega Samneyti Sacra-

mentis.

mentisins, til þeirrar Sacramentis medietnings-
or, sem þiðdur einsliða edur heimugliða.

Joh. 6, 56. Hver hafi etur mitt Hold og drefkur mitt
Blood, SÁ ÞEJÐUR Í MIÐER, OG ÉG Í
HÖNUM. 1. Cor. 10. 17. Það er EINN
BRAUD, so erum vier margir EINN EYJARNIR,
med því, að vier verðum allir EINS BRAUDS
HVEITAKENDUR.

727. Hvað stóðar þanig að hafa etid og druckid?

Það utvísar mics þessi Ordin: Sem fyrir þu-
ur giesst, og so fe. (Þis Fræðin.)

728. Hefur þa sá Truadi ecki Syndaða Fyrir-
giefning, Lífid og Sæluhlælpina aður en þan geing-
ur til Guds Bords?

Jæ, en i því Heilaga Sacramenti giesst þonum
það med obrigðanligum Pant þar uppar, sem er
sá Líkam og Blood, fyrir hvert Syndin er for-
líkud, einig Líf og Sæluhlælp urvegud, því
seigir Christur: Það er mín Líkam, sem
fyrir þu verður giesin; Item: Það er
mitt Blood, sem utbellist fyrir þu, til
Syndaða Fyrirgiefningar.

729. Hvaða Líf og Sæluhlælp aðlast þeir
Truadu i Sacramentinu?

Eigi alleina Fullvissu uppar það enlíða Líf,
belldur og so frestuga Efling þess andlíða Líf-
s, sem byrjadist i þeim i Endursæðingu til e-

þa stærri Ervar, Bonar, Ríerleika, Polni-
mædi, Audmíktar, Bænar, og allra Avarta
Andans af Jesu Föðingu. Joh. 6. 54. 55. 56.

Hver hañ etur mitt Hold og dreckur mitt Blood, sæ
þesur EZZIE EZZE, og eg mun uppvefja hañ æ
Essa Deigi. Þvi mitt Hold er soñ Gæða, og mitt
Blood er sañns Dreckur. Hver hañ etur mitt Hold
og dreckur mitt Blood, sæ BEZZUR I MEER
DS ES I HÖRUM.

730. Hvernig kañ Lífamlig Berging ad fram-
kvæma so mikla Pluti?

Berging Brauds og Blins framkvæmir þad
i aungvañ Mæta, (og s. fr.)

731. Hvað er þad þa, sem allra mest ærissur,
við Bröfua þessarar Heilögu Kvöldmæltíðar?

Þad er, (sem Lutherus ríertiliga seigir) Erwiñ
æ þessum Ordum: Fyrir yður; edur, ad ein
sañodrandi i Sæl, m; Estirlaungunarsömu Erw-
nadar Trausti, tekur ad sier og tileinkar sier sier-
deilis Christi Fullnægju Giord.

732. Til hvers skal ein Christiñ Madur sierdeilis
bröfka þessa Kvöldmæltíð, edur i hverri Meining?

Christur seigir: Luc. 22, 19. Giord þetta
i MZJMA MZMAMS. Og St. Paulus

1. Cor. 11, 26. So oft sem þier bergid af þessu Brau-
ði, og dreckid af þessum Kaleik, skalud þier KUMRigjora
DUMDA DRÖZZMS þængad til hañ kienur.

733. Hvað er þad ad minast Christi, og kunn-
gjora

gjöra hans Dauda ?

Það er, með Gud-ræðiligrí Kostgjæfni að yfirvega alla Christi Þjáning, Krossfesting, Dauda, og það sem þar að hnjúgur ; Að auljta það, sem það einasta fullkomna Forljfunar Öffur fyrir sínar Syndir, og styrkja sig þar við fróftugliga í Trótti ; Að yfirvega so í sínu Híarta þann ómælaðliga Jesu Christi Kíerleika, í því, að hann leidd þviljkar Koalit vegna vor, að Sælin upptendrist með brendandi Kíerleika til hans astur að mótti, íðiliga fagni og gledle sig í sínum Frelsara, híartenlega þackl þonum, lofi, þrijsi og vegsami hann, semuleidis, fyrir hans Lífama og Bloods líjfgandi Kræft, andsíni í Verki og Sannleika, að siet þvi mikid til þessa alls koma af Þacklæris fullu Híarta og Sælu, með nístri og alværligrí Kostgjæfni til heilags Framferdis, og því síalfoilingrí Þollmæði í Þjáningunum, eftir Dæmi þess Krossfesta.

734. Þvi eigum vier að þeintia um hans Dauda og hann að kúngjóra ?

So vier lærum að trúa, að eingið Sklepnalúni að hafa Fullnægiu gíordt fyrir vorar Syndir, után alleina Christur saður Gud og Madur; og að vier lærum að skleifast af vorum Syndum, og athugum hvað stórat þar eru ; Og að vier skul-

um gledia og hugga ofs alleina i honum, og við hann,
og verða so Gaalu-hoolpni fyrir þessa somu Trw:

735. Hvað oft skal Maður ganga til Drott-
ins Kvöldmæltíðar?

Um það hefur Christur eingaunni víssað Tíma-
sett, so það stendur i Sialfræði þeirra Trwudu,
að hitta ær þa ríettu Tíð; en að það eigi oft að
stíe, er andræddið af þeim Ordum: -1. Cor. 11. 16.
SO DGE sem þier etíð af þessu Braudi, etc.

736. Hvað ær að samíða og upphvetta hvern Chri-
stiunni til að medtaka oft Kvöldmæltíðar Sacramentíð?

Af Guds Alfu ær Maunni til þess að kníja, bæði
Herrans Christi Skipan, og líka hans Fyrir-
heit; Þar nærst af Maunns Alfu, skal Maunni
þar til kníja hans elgiunni Næyd sem ær honum liggur,
vegna hværrar söddan Tilbod, Tilladan og Lof-
an stíedur.

737. Hvað ær Maður að gístra til, þá hann kann
eigi að fína til söddan Næydar, elígar nokkurs Hwng-
urs og Þorfa eftir Sacramentínu?

Honum verður eni logdi betra Ráid, en hann
stíngi Hendi i síun elgiunni Barm, og gíæti að hvert
hann hafi eigi eni nu Hóld og Blood, og trwí þó
Ritningunni, hvað hun seigir þar um. Gal. 5.
17. Róm. 8. 8.

738. En ef ein Christíunni Maður væri so sladdur,
að hann seingi eigi medtíð það Heilaga Sacrament
um,

um, so sem aðlangri Reisu, edur i Landi þessu með,
el Þeidingia?

Þegar söddan Naudsyn fellur uppá, kafi
Madur að hafa sama Stírk og Kraft af þeirri
andlugu Mætti, og Dryckian sem stídur með
Múni Ervarniar. Erv þu, seigir August-
inus, so þefur þu etid.

739. Er það þá aðars End að halda hær
leingi frá því Heilaga Kvöldmæltidar Sacramenti,
þegar það kafi að fæst?

Jæ, helst þegar það stídur af því, að Næð-
in er forstod, edur af Andvaraleisi, Forsom-
un, andlugu Drambi, edur þess Hartar, þá er
það ein af þeim stærstu Syndum og Opáklari
við þann mikla Hofund og ástæðliga Kráfa,
sem so utþrífsliga og goðsæfsliga seigir; Glorid
það i minna Mútti.

740. En gildir það þá ein, hvernig það stídur, þeg-
ar það stídur oft, og estir því sem Vani er til?

Nei, langt frá, því so sem það er illa giordt,
að halda sig þar með Jafnadi frá, so er það
laugatum verra, að ganga til þess Overdugur
og Drilreiddur, hær til þess stærri Jordæmingar.
1. Cor. 11. 27. 29.

741. Hvað skal Madur þá giera, so að hafi fu-
ð umstíja söddan Osarir?

Þá Máður hefur fyrst hiartanliga bedid, um
 Heilags Anda Adstod til so heilags og haileits
 Berks, ær Máður, áður en hann geingur til Al-
 taris, nækvæmliga og alvarliga að proösa sja-
 alfa sig, eftir St. Pauls Orðum:

1. Cor. 11, 28. Hver Máður PROÖSI SIG SJALFA
 fur, og eti so af þessu Brandi, og drecti so af þessum Kaleit-

742. Hvern er hier sagt að Máður eigi að proösa
 Eski aðra Men, heldur sjalfan sig.

743. Hvað er það að proösa sjalfan sig?

Það er, að taka sjna Þauka frá öllum annar-
 ligum Unhugsunum, til þess í Rírd og Spekt, með
 Bæn og Yfirvegan, að ganga riett in í sitt eigið
 Hiarta: Nákvæmliga, og so sem fyrir Guds
 Flugliti, að rañsaka, hvernig stendst ær fyrir Sölu
 síni, og hvernig harttað sie öllu sínu Líferni og
 Christiñdeomi, inbortis og utvortis, alleina
 eftir Guds Orði, Pögmálinu og Evangelio.
 Þvílíkri Proöfan sjalfs síns ær Máður vel að
 taka sér vara fyrir þeirri sviksamligu Elsku til sja-
 lfs síns, sem so andvellðliga ær vissrar Ástæðu,
 (vissra Raka) hnelgist til að dæma, að noög líði
 síni Sölu vel? Þær ær moöt elga og þær freistudu
 og amarudu Sölu, eins vel að taka sér Vara
 fyrir öllu öþorfu Angistar Bjli, sem ær aungvæn
 Færi stendur, því Hóldid glerur með Bannu, alle
 eins

is komid síjnum Brogdum víð í því, sem í And.
Varalepsinu. 1. Cor. 3. 18. Psal. 139. 23. 24.

744. Hveria hluti æi einu Madur fjerdeilis ad proosa?
Þessa Priat Hluti : Angur og Trega fyrir
Syndirnar, Erwna æi Jesum Christum, og þann
hija Afsetning edur Aform til þess Gooda.

745. Hvernig proosar Madur sitt Angur og Trega?

1.) A Madur ad proosa sig estir þeim Tíju
Guds Boddordum í þeirra andligum Skilningi,
hvert hann þekki rétttiliga Uppruna Synd-
ina, æisamt síjnum gioranligum Syndum, og
hversu víðblóðsligar þær senu?

2.) A Madur ad rañsaka allañ síñ Christ-
iñdóom, hvernig hans Erw senu hantad, hvad
hann hafi glórdi og oglórdi lañtid, í síjnum Paun-
tum og Sprendum, til Orða og Verka, í Skýll-
du síñi víð Gud, sialsað sig, og Mæungað, í
síjnum Bænum og Yfirvegan Guds Orða.
Hann skal rañsaka síjna Arvefni og Kostgiæfni,
hversu hann hefur stadið sig í því dagliga Stríði,
víð þæ andligu Ovini, einkum víð þæ Syndir,
sem Mætturañ, Baniñ, Líjfernislógið edur Hen-
tugleikiñ plaga mest ad locka oss til. Hann skal
rañsaka síjn Framfar, hvert honum senu frar-
dur astur í því Gooda.

3. A Maður að þenfa um, hvert hann málíga feili sér og skammt sinn, fyrir sínar Afsóttir, sem hann finur sig í, að mótti Gudi, sem so er goodur, og veit þær vissuliga en fleiri, en þær verðum varir við siðir.

4.) Skal Maður hiartanliga profa, hvert hann hatar allar Spndir? Er vingiarnliga for- ljetur við sín Málunga? Og hvert hann hágar sér so að öllu við hann, sem hann er skuldur til?

746. Hvernig að Maður að profa sína Trú?

Maður skal gjeta að, hvert hann hefur Þekkingu að Gudi, so sem hann þarf með, og að hans Veru, Villia og Belgjörningum, sérdeilis að Christo, og Endurlausni til forir hann: Stem þeirri Heilögu Róðsmáttíð? Hvert hann hafir gle- fid Heilögum Anda Róm, so þessi Þekking sé eigi alleina í Heilanum, heldur og líka lífandi og fróstu í Hiartanu? Hvert Maður er so sann- færdur af Gudi, að hann samþykkir Guds Ord? Hvert hann hefur sannarligt Hungur og Laungun eftir Guds Mæði Christo, og hiartanligt Trú- nadar Traust til þeirrar Fullnægju, sem Christ- ur gjærdi fyrir oss? Hvert hann leitar þá allrar sínar Sálshjálp, alleina í Jesu Christi Bló- odi? Hvert Trúsin þá er eigi dauð, sof, í mindud

indud og fíalsfísmíjdud Trw, heildur son og
 fíandi, sem umbreittir Hiartann?

2. Cor. 13, 5. REYNDU YDUR fíalsfí, hvort
 þíer erud í TRUUNNI. REYNDU yður fíalsfí,
 eða þessíð þíer eðí fíalsfa yður, þad JESUS Christus
 ER I YDUR? Nema þad síe, ad þíer síeud óduganlígrí.

747. En ef Madur fær eígrí foríe andlígrí Sorg
 og herðum Greístíngum sundíð og orðíð óslyna umí
 sína Trw; Svad skal þa tilgíeta?

Þa skal Madur leíta eftír Trwariñar obrígd-
 anlíguní Kleíníteíknuní, heñar Avertí og Berf-
 an, sem vítna líjka umí heñar Samíeífa (ad hun-
 íe þar víssallíga.)

748. Hóllíífur er þessí Avertur og Berfan?
 Sá víssástí og obrígdanlígástí Avertur Trw-
 aríñar er híartanlígt. Hatur og Víðblóður at-
 allum Syndum, síerðellí sínum eígrí vóndum
 íhneígingum, so og Flærdarlans Elífa til Guds
 Raungans, aðrahellí til Guds Børna.

749. Svornígr aa Madur ad próofa síu ný-
 gíetníní?

Madur skal ráñsala:

1.) Hvort hañ hefur alvartlígañ, en eígrí hóll-
 íañ, Afsetníní, ad víllía vartvélta Trwóna og
 óða Samvíssku; ad víllía, eígrí alleína yfírgíefa-
 lar móetþróanlígar Syndir, so ad hañ flæk-
 eígrí víð nóðra af þeim; Heildur og meir o-

meir að hreinsa sig af öllum Syndum síns Fæfæðis, og þeim, sem hann af Afsíðu og Brestleika sínum hefur rætt? Sierdeillis með stórrri Bændlæting að vaka og stríða, mótti sínum Hofud Döin, það er Syndum þeim, sem hann veit sig mest í sögu, og sier klæstar; Já, hvert hann vill fordæft allt Fæfæðri til Syndarinnar, illan Selstap, og allt það sem hefur illt Allit.

2.) Hvert Maður vill vera en þá tröfastari og alvarligri, í Klæfkanum til Guds og Náungans, í því, að taka Bara að siðsum sier í síni sierdeilis Kallan, og öllu því, sem hans Christindómi víðvíkur?

3.) Hvert Maður í Krafti Christi hefur seingid stöðfastligan Afsætning að standa í þessu stöðugur allt til Enda, hvað sem hann ætti þess vegna að líða, og þó það væri Daudin?

750. Hvers vegna að Maður að prófa sig, og taka sig í Bætt so næfæmlega, þá hann brætar þetta Sacrament?

Því þess Misbrækan með Overdugleika, orðfakkar þann eilífa Dauda, í stöðin þess eilífa Lífs og Sæluhæilpar.

1. Cor. 11. 29 Því að hver hann etur og dregur OVERDUGUR, so etur og dregur siðsum sier DÖM, með því hann giordi efi Greinarmun að Drottins Lífama.

751. Er nokkur Maður verðugur til að m.
sa Himnasta Máaltíð?

Ef Verðugleikinn væri innifalinn í fullkomnu
Jafleysis Standi, edur skyldi hann vera af staal-
um oss til, þá findist einginn í þessu Lífi verðug-
ur til; En nú eru (so sem Guds Ord seigia) þ-
verðugir og hafa þar til, sem með einu rítt að
lífu Hiarta, sem laugar þar eftir, og er ydrant
heinskilid, og Alvörugiefid, leita Maður alleir
rit Trona að Jesum Christum, ann allrar s-
; Forpienustu. Því er raðligt Ungurfulli
g freistudum Easum, sier til Tronarstórkinge
að bróka þetta Sacramentum, þá hid allra spf-
þegar þær, i andligu Bolædi, sína sig staalsar þ-
til allra Överdugastar. Matth 9. 12. 13.

752. Hvernig verður þá þetta Sacrament
gliga medtefid?

Að fasta, og sig Líkamliga þar til að bróa,
d soðu good þeri Eldsemi, etc. (Les Græðin.

753. Er það Endiliga nauðsynligt að tilrei-
med Gofu?

Efti hefur Gud skipað það, og ecki er nokko-
stauðbundið til þess sem það kan elgi að þola,
d er ein fasslig utvortis Eldsemi, og þienar t
roctrum til þess meiri Gudrafnis Upporvun

754. Hver er að vera Hegðan eins Christins

as i og við Tíðkun þessa H. Sacramentis?

Maður skal með audmirekri Yotning, setja sér
 fyrir Siooni Heilagleika þess mikla Guds, og
 hans Omælanliga Elsku til Manngynsins. Hann er
 að vidurfieða sín Overdugleika, sinna öllu Síni
 og Hugferdi frá Jarðneskum Hlutum, uppíofa
 síni Saxlu til Guds, yfirvega Christi Þjónu og
 Dauda, og þá Fridþæging sem hann gjörði þar
 með, láta sig længa eftir nærvæmari Samein-
 ungu við hann, og meðtaka so Sacramentid i Bæn
 og Trö, með Fludmykt, Fagnudi og Þackargjörd.

755. Hvernig er ein Christinn Maður að haga sér
 eftir það hann hefur meðtekið þessa Heiloga Kvöldmæltid?
 Hann skal eigi alleina ein edur fara Daga, heldur
 er sífseldt, iðiliga, og nærvæmlega hallda sér til
 síns Saxlar Bræðguma, þacka honum og veg-
 sama hann af öllu Megni, fyrir þessa stóru Nað,
 sem hann hefur honum veitta, og taka Þara að
 þeirri sömu, að hann falli eigi út henni; uppörva
 siakfañ sig i Tröñt, Bönñt og Kærleikanum,
 forakta Beröldina, láta sig æ meir og meir læn-
 ga eftir sínum Jesu, kunnigiora hans Dauda,
 með Ordum og Verkum, deyða og drepa Spñdi-
 na i Krasti hans Dauda, þieppast eftir að læ-
 ta sér framfara i því Góða, því framar sem það

hefur

hesur verid forsoomad, sigia Jesu frósliga eftir
 að þeim þraungva Beiginnu, og auðsyna sig so í
 dagligri Endurníjan allt til Þessoka, að vera eif-
 lifandi Elm að Jesu Líkama. 2. Cor. 5. 15.
 1. Pet. 2. 24. Gal. 2. 20.

757. Hæf þu Mænestia að vera viss um, að
 þýða Sæluháttpliga, sem so temir og lifir í Samfel-
 lagi með Jesu?

Jai, þai Madur er vissuliga Guds Barn og
 Erfingi Himnaríkis.

SELT ABRIJ

Þess er Madur þarf vita hvar til Sæluháttpar,
 til Skilnings fyrir Ungdoonni og Fæðing.

I.

Þar er alleina ein Sætur Gud til í þremur Personum,
 Fadir, Sonur, og Heilagur And.

2. Þessi Þrij-Fini Gud hesur skapad alla þi Heimni
 so stýr hann og einig heildi þi en nu vid Mátt, og stýrir þi.

3. Einglarnir voru allir af Gudi skapadir, goðdir og
 heilagir, en nockrir fíllu fyrir sína Óhljðni frá Gu-
 di, þeir ed kallast Dæflar.

4. Madurinn var og einig skapadur af Gudi æn Syn-
 dar, eftir Guds Mínd, til að þjófa þennu.

5. Þessi Guds Mínd var ínfalið í nafnþingli Sam-
 líkingu við Gud, edur í sönum Vísðoomi Drottletti og
 Heilagleika.

6. Í þessu Sælelís Standi var Madurinn farsell, af

at hā lifdi i Sameiningu mǫ Gudi, sū er þa hærði Góði.

7. Eū vorir Firsu Foreldrar Adam og Eva lietu Diabla sœjia sig til að savast inuortis i Hiartanu frá Gu, og utuortis til að eta af þeim forboðna Trés Averti.

8. Þess vegna tœpudu þau Guds Mínd, i Stadiá fyrir etia að kom Döfulsins Mínd, eð: Lífing við þessa Gu-Övin. Skilningurinn vord formyrkvatur, Vilíen frá-víñ, og dauður til þíns Góða, eū hneigdur og serdug-til alls Jús.

9. Þar med tœpudu þau og einig þeirra Sælufulla umfelagstap med Gudi, fiellu nadir Guds Keidi, og ur-let tímanligs, andligs, og eyllífs Danda.

10. Nu mǫ þvi að Adam og Eva vorn sœ Stofa, af hv-tilum allar Máñestjur hafa sū Uppruna, þa hafa þessir Firsu Foreldrar gietid Börn eftir síni Mínd, og arsamit eð þeirri mánlígu Nátturu inrætt Syndina og Daud-i alla sína Estirkomendur.

11. Þess vegna vantar alla Meñ, af Nátturuñi Guds Mínd, eður þau medstavada Blíðoom og Hei-gleifa; Eū i þessar Stad sæðast þeir med Uppruna-Syn-ñi, andliga blindir, oheilagir, og muotvilir.

12. Ut af þessari meðjæddu Uppruna-Synd slíoota all-ir gírañligar Syndir i Hugreñingum, Gyrdum, Dr-dum og Vertum.

13. Solum þessa eru allar Máñestjur i þessu vesal Syndariñar Standi, af Nátturuñi til, undir Gu Keidi, setar tímanligs, andligs og eyllífs Straff.

14. Frá soddani eyllífri Synd gat eingiñ stœpud S-þna frelsad oss.

15. Eū Gudi sem i frá Eyllífu sœ þessa Máñíñu allra stærstu Meyd og Hormung, þesur af osorpiantum Ki-
Erlif

erleika þræst til iðiligrar Medaunfunar, og ælyfta
ad senda öllum Mönnum síñ eingietna Son, sáa ed ve
þeirra Endurlausnari.

16. Þessi Endurlausnari, sem heitir JEsus Christ
ur, var Þersöldiñi losadur strax eftir Syndar-Fallid, og
háñs bitri og bloodugi Dandi var i því Samla Testa
mentinn teiknadur og fyrirminadur med Þoornfæring
um margra Pusnad Ditra.

17. Þoksin i Tijmans Uppfölluñu var þessi Gud
eylifar Sonur fyrir Heilags Anda Þirstöggingu giet
an Syndar, og fæddur i Þeiminn af síñi Moður, hñ
heilögu Jomfru Marin.

18. Þessi vor þlessadi Endurlausnari þesur því Tr
Mætturur i eiñi Þersönnu, Guddoomliga og Mañðoon
liga, so hañ er bædi Gud og Maður.

19. Eftir síñu Embætti er hañ sáa einasti Med
gangari miðum Guds og Maña, vor æðsti Rietime
ur, Spæmadur og Konungur i Þvöföldu Stan
Midurlægingariñar og Upphafningariñar.

20. Med síñum heilaga Þisnadi og fullkomniñi Þi
ni þesur hañ i vorn Stad Þegmælid uppfyllt; Med
bitru Þijnu þesur hañ utstadið Straffid fyrir oss
fundid til Þegmælsins Þölvunar, bædi aa Saal og
kama, eiñig Tijmæligs og eylißs Danda, vegna voi
Syndar, sem þonum vorn i Guds Doomi tilreiknad.

21. Med þessari síñi Þlidiñi og Þijnu þesur hañ f
til Þridar Guds Rietilæti, forlykad oss vid Gud, as
ad oss Þrelfi frá Syndiñi og öllu Þllu, samt Þrett
Samæmingar vid Gud, og alla Þarlubialp sem þar
fiemur, og þañig allðeilis fullkomnad það stóra Endr
lausnariñar Þers.

22. Þessi Grofnið var Jesús eigi leingur eftir sínu Dauða, en til þess að Þridia Deigi, þá Gadirnið uppvakti hann, og hann sálfar með síðrum Sigurviðingur Kræfti yfir sinum og vorum Svinnu uppreis frá Daudum, augljósandi, að hann hefði betalað fyrir oss Söndariðar Glædd allt til síðarsta Þenings.

23. Eftir Uppreisuna er Christur uppstígginn til Himins, og hefur sett sig þíðað Guds hægri Hendi, þar hann bíður fyrir oss, og sendir oss sín Heilaga Anda, þó að hann sé utvegada Sæluhlæðy komi oss til goða.

24. Heilagur Andi kallar alla Men alvarliga til þessar Sæluhlæðy, og verkar fröðugliga fyrir Ræðar-Medalið, (það er) Orðid, og þau Trö Sacramenta; Sinnir og einig vissið Hætt og Mæta, þveruig Men kenna að odlast þá afrefnuð Sæluhlæðy.

25. Þessi Hættur kallasi Sæluhlæðyariðar Mætti, og erinifalið í sáðri Múvendan til Guds.

26. Múvendunariðar Partar eru Trö, Hugar, Angarid og Tröð.

27. Angar og Trögi eru, að þessu ríttíliga af Logmalinu sína nætturliga Spilling, og gioranligar Synðir, sína sárliga til þeirra, og hata þær alvarliga.

28. Af söðuð Tilfinngu síðar eigið Eymdar, fráfræmum, fyrir Evangelium, Trövariðar Eftirlængan til Guds Ræðar í Christu.

29. Þessi Trö fráfræmijður sig sínum Laufrara, og múnfæðmar með síðreri Eftirlængan hánis þírmæta Forþienustu og Verðskuldan, sem sína einasta Sæluhlæðy Grundvöll.

30. Einnu Trövar ríetta Edli og Eiginligleiki er, að hann þræð augljósir sig verkanði í Ríðrleikanum til Guds Ræðar.

Naungans, sem og einig i dagligri Hiartans Dreim.

31. Hver sem þa ekki mootstendur Heilags Au-
Roðs, heldur lætur sig leida til þessa Ewluhialphs,
Maata, hann uppvaknar af sínum andliga Dæða, en-
ursæðist til þess Lifnadar sem er nyr, edlast aftur þa to-
ndu Guds Mínd, niðr Lífis í Skilningnum, nija Gr-
nd og Kræft í Vilianum, niðr uðbreitt Síni og Hic-
talag. Hann ríettlætist, það er, jllædist Chrísti Ríetti-
ti, frijast frá Sekt og Straffi Svandariðar, með
Herradæmi Svandariðar er þa einig burttefid.

32. Hann sameinast með Trófi æ nýr við Gud, og
last Hlutfétti í eilam þeim ómetanligu Ræðar-
um sem Chrístin hefur ntvegab.

33. Na er hann vordin sálarligt og Ewluhialph
Guds Barn, og hefur lifandi Von um Himnaríki-
ljifa Afleið.

34. Nu fær hann Gudsómligt Líf og Kræft, í
til að vfirviða það Líf, (so hann syngar ekki framir af
settu Ræði móti Samvitkunni), og til að estirfilgia þ
Góða af eilu Hiarta, so hann leitar nu ídagliga Si-
Ríktis og hans Ríettlætis, og frængeingur æ Jörð-
med Himnesku Síni, og so sem sörir Guds Augliti.

35. Nu hefur hann sanna Huggun í eilam Mootgæm-
Sakum þess, að Guds Ríkti, sem er Ríettlæti, Tríður o-
Sagnundur í Heilogum Anda, býr í hans Hiarta, sáfræ-
ðo það oft og tíðum síe huld undir Weifleika og Sturlar

36. En vilie hann ekki tapa soddan sínu Ewluhialph-
u Ræðar Standi, þa hlístur hann sörir Tróna að blífs-
Chrísto, og læta síer síoorna af hans Anda.

37. Hann hlístur með íhligri Bæn og Hiartans Al-
giefni tosgæfsliga að brwka þau Mæðel, með hver.

hans Trw kañ ad halldast við Makt, og styrklast, sem er Guds Heilaga Ord og Sacramenti.

38. Hafi verður þa riðtt að vaka, síriðja, og bidda móoti Dioflinum, Heiminum og Svandiñi, hveirrar Eftirleifar loda enn að við hafi, en skulu utbreiðast æ meir og meir, með dagligri Endurníjan; og þar æ móoti Guds Mínd meir og meir í honum uppreiðast, so hafi læti angliðsfliga síða í sínu Lífsemi, að hafi, sem endursæðt Guds Barn, er næstíldur þessum sínum himneska Fædur, elski allt það er hafi elskar, en hafi allt það sem hafi hatar, og allt það sñt Verandiñ er fall af, nesnifliga, Sínu Anguðna, Gyrdöldsins, og dramsfánifliga Lífsemi.

39. Hafi hlíttur dagfaga að afneita síðalsum síer, og vera Krossiñ þoliðmóðfaga eftir sínum Síelsara æ þeim þraungva Weigi.

40. Hver sem hlífur síðugur æ þessum Weigi alla sína Lífs-Íð, honum er Dandiñ um síðir Abati og fúlfonnd Síels.

41. Þvi hafi mun æ Efta Deigi uppreiða, eðki til Fæðæmíngar, heildur til eðliffs vefsánfiffs Lífs, og eðnar ouppfleysánfígrar Sameíningar með Gudi.

42. En hver sem eðki vill eptir þessari Eðalufíðalsparíðar Míðurstípan meðraka og beufka Guds Mæð, hafi er í sínu síðuga Mætturufíðar Standi, verður aðstíðíð fæð Gudi, og hlíttur að vænta Hlufstíptis með Dioflinum og hans Mæm í eðliffri Fyrírdæmíngu.

Morgun Bæn.

Du eðliff og almeittíngi Gud, myffunfání, elffíllígi, himneski Fædur! Eð preiða þið æ þessari Mærgna, Síðadu af íñfu Eðal og Andu, fyrir það, að þvi

Míðstíptis

Rýrknum þessarar uúlidiskar Rætur þesar verid
 og Skioðdur yfir mier, og suwid afri, Hættu og Gæ-
 da frá Sölu míni og Vísama. Laet mig nu frá
 veigis á þessum Deigi og alla Tíma sína þína Födur-
 luga Blesan, Hvalp og Adsið, á öllum mínum Væ-
 um, og í öllum mínum Athöfum ! Frelsa þu mína
 ámin Söul frá Freysingum, Vísama-míni frá Siml-
 dooni, Auga mitt frá Graati og min Föot frá Hres-
 uníni. En Söfum þess, að Söndin er þad versio, þ
 veit mier Styrk, O Gud ! nýsfrá alla Hluti að sta-
 da heit á móti fyrir Krast Ervarinur ; laet þína H-
 nd vera yfir mier, þín Anda í mier, og þín Frid all-
 frisingum mig. Laettu mig eeki lifa fælsfum mier, held
 í Guds Sonar Trö, so að eg í öllum mínum Pául-
 Ordum og Verfum fæli að þecknast þier, og mei-
 allsstonar tilfallandi Ræd sína Athvarf þína þier, í
 mínum Bænum. O þu hiartlíkari ósmóðligi Fad-
 Fyrirgiefdu mier af Ræd þíni fyrir Sakir Jesu Et-
 iki, allt það eg heit þíngad til gærðt þier á móo,
 og gief mier fráveigis Ræd til að betra mitt frá
 samligt Lífsemi, með sakri Endurnijungu, estir þí-
 Wind, so að mín Jesu hoogværa, andmíofa, elst-
 iga og hreina Lunderni meigi ætíð meir og meir fæast
 afri míni Uúngingni. O Himnesti Fadir ! Vidhalt
 þínum trwada Söfandi-hier á Jordnúi, og laett
 að fara dagvaxandi fyrir Asturhvarf þeirra Synder-
 lessa þu Konningi og háns Hws. Veittu Styrk
 flingar alméniligum Gagnsemdum, gior Jordina
 artarsama, vardveittu oss frá Land-Plagnum, gior
 vid mína Vini og Vettingia, veittu Forsor-
 um Fæstæfu, hngsvaladu öllum Angrudum og S-
 bit

bitnum, sierdeilis þeim sem liggja fyrir Daudnum, og
 að sjðurstu þv mig siðlsan æ sierhverium Deigi und-
 ir Sæluhiðalsþlignu Afgæng, og Digrdar,
 fulla upprisu. A M E R.

Kvöld Bæn.

D Þu himneski Gadir! æ þessari Kvöld-Stundu be-
 gi eg astur minn Rnie fyrir þinnu allra heilagasta
 Angliti, og með Þaklæti endurmiðsi þeirrar miklu
 Ræðar og margföldu Belgjörninga, sem eg, æn all-
 er minnar Forþienustu, hefi oblast af þier æ þessum De-
 gi. O Drottinn! Hvar er Ræðurn þess, að þu min-
 si hæn? Og hvar er sierdeilis eg overdugur Syndari,
 að þu soleidis dagliga uthellir þfir mig þinnu Belgjörn-
 ingum? Eg er saðsærdur um þad i minna Hiarta, að ef þu
 villðir headla vid mig eftir minnum Syndum, og betala
 miet eftir minnum misgjörðum, þa kyði eg ekki annars að
 vænta, en að utkastast frá þinnu Angliti i þau þessu Mör-
 kur, og ehlissa Moot þeirra Fordæmdu: Já, ef þu
 villðir einasta tilreisna miet Sondir þessa umlidna Da-
 gs, i Þaunkum, Ordum og Verkam, mooti þier, miet
 sælsfum og minnum Ræunga, þa kyði eg ekki að svara þi-
 er einn Orði til Þusund. Hafi eg i Dag frijast frá
 mootvillingum Illgyrnis Syndum og Andvaraleyfi, þa
 tilreisna eg þad eingafveigigi minni forðiarfadri Rættu-
 ru, heðdur alleina þinni Ræð sem mig tiptar og varð-
 veitir. Af þeirri sömu þinni oforðskuldadri Giæðkunnar
 Uppþreftu hefi eg og so i Dag uppausid otelianliga lifam-
 lica Belgjörninga, sierdeilis Heilsu, Frid, naudspuligt
 Upphellði, og Frelsun frá morgum Oluckulignum Slif-
 um, sem margan lán að hafa hendi, þessum Dag i þei-
 minum.

Alnum, og mig hefði lifka eins glerad sprir hitt, ef þíu
 Redurlig Tilföon hefði ekki verið yfir mier, og afsmert
 þæ mier öllu Vöndu. Nu min Gud! eg hef reynt
 þína Tröfsefi i Pusundfalldañ Mæta, og því stalt þu
 Meina vera frainveigis Althvarf, Biarg og íasia Elot
 míns Hiarta. Vardveittu mig nu, O Gud! að þess
 Tri Roottu frá öllum Hæsta og Skada bæði til Lifis
 og Sælar. Laat mig hvílast undir Skugga þína Væn-
 ma til Freskingar mínum Lifkama, og veð mig upp af-
 þæ að Morgun heilán og hrappstán til mínar Píoenustu.
 Gud! hvert heildur eg sé edur vafi, jaa, hvert eg
 he eda dey, þa laat mig vera þín, og hallda mier æfin-
 luga fast við þig með Esturlængan mínar Sælar. Þu
 ert mier betri en allir Glutir, og nær eg hef þig að
 þæs, þa heyrði eg hverki min Himin nie Jord, og þó
 mitt Lif og Sæl vanmegnist, þa ertu alltid mitt Hjar-
 nús Traust og Hlustisei æfniliga. O Roottiñ! La-
 ma því alldrei þína Mædar Sæol undirgænga yfir
 mier! Laattu þana ætíð upplýsa mitt mirkva Hiarta,
 verma mitt Jæ-kallda Hiarta, mylja mitt harða Hjar-
 ta, og uppvefja mitt frega Hiarta. O Satasti Jæ-
 ta! Laat þu mig Dastastantliga vera þier iñlifðodañ frá
 þína lifandi Trö, og af þínum Krofði odlast Kraft
 að þreingia mier i gíegnum þafr þraungva Veg og
 þæ mikkva Port. Nu, min Gud! Eg vona að þig, yfir
 gíesdu mig ekki, nie heildur nokurn af mínum að
 Mari Roottu. Laat alldreigi þíns Orðs Píoofastiafa
 t flutast frá oss. Halltu Þíroalldinu við Mætt,
 þu hefur það stælsur tilstíckad, so að vier meigum
 rooliga undir þvi, i þínum Ditt. Alstíjr naðdar-
 iga frá þessu Landi, Stríði, Drepsoott, Hwngri,
 Dyrtilje

og sáum velsorþientum Plægum. Er
 þessan til vor alla vora Lífsgaga. Ad þúdurstu læst
 Erþelán Dando, og eittir Dandañ eplissa Róo og
 i Fadmi Abrahams. Amen.,

ERRATA

19. 16. Pin. 23. les Endurnijung. P. 23. l. 6
 Byrir. P. 59. l. 24. les Hóld. P. 128. l.
 1. P. 153. l. 18. les Stijnum. P. 155.
 Nadi. P. 155. l. ult. les Vitni. 168. l. 1
 þrisium. P. 179. l. 16. les J.

Það fleira smávegis hefur fundið
 síast, við Correction Bókariñar, umþi
 þess Rísari ad lagfæra og lesa i Realid.

